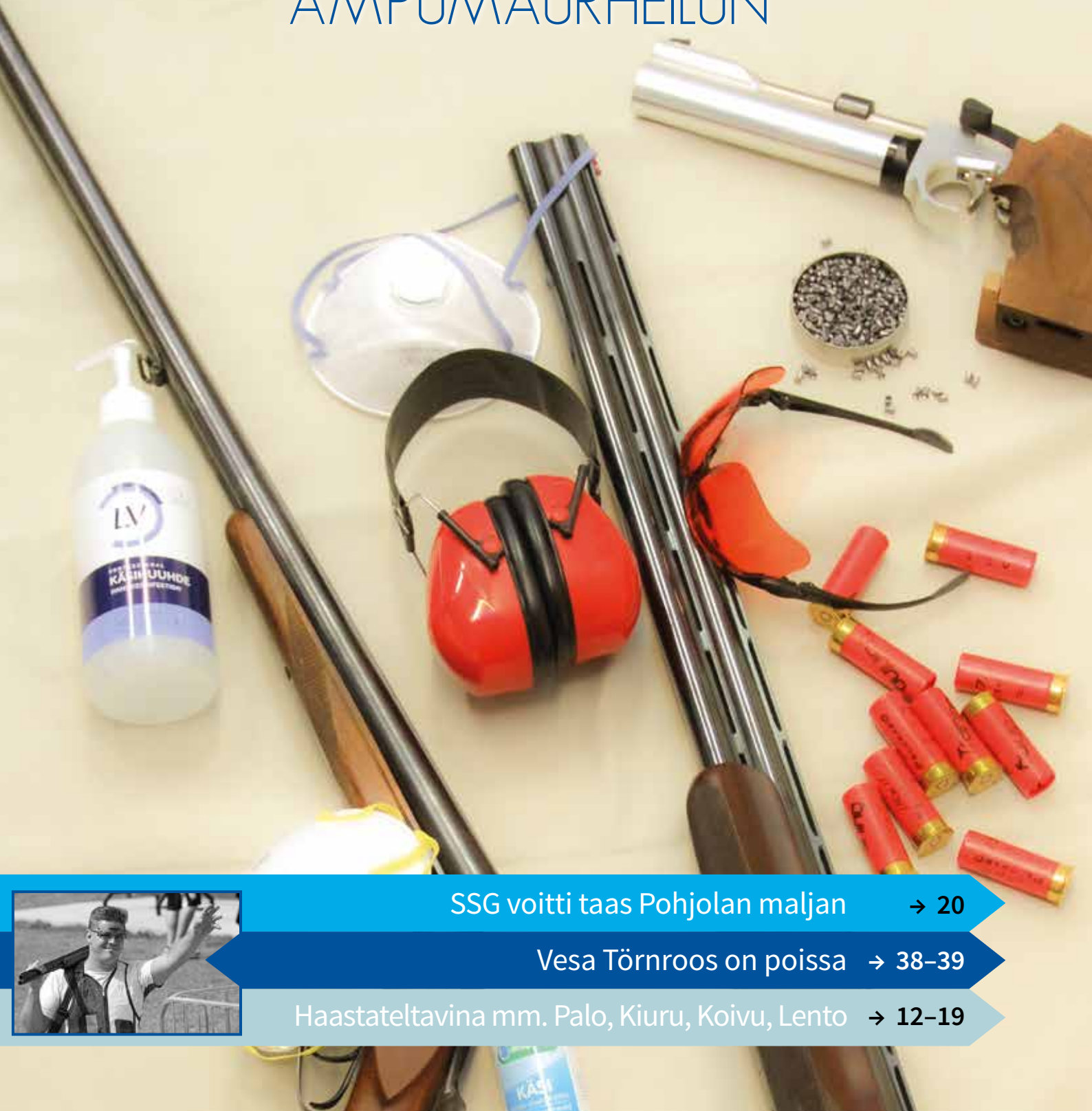

Järisyttävien muutosten kevät KUN KORONAVIRUS PYSÄYTTI AMPUMAUURHEILUN

SSG voitti taas Pohjolan maljan → 20

Vesa Törnroos on poissa → 38-39

Haastateltavina mm. Palo, Kiuru, Koivu, Lento → 12-19

Lapua .22LR patruunat

TESTAA JA

MENESTY

TESTAUKSET SUOMESSA

SOITA JA VARAA AIKA

Lapua: Olli 040 737 4955
(Arvi 050 581 1728)

Konnevesi: Veijo 045 677 0599

lapua.com

PERUSTETTU 1927

92. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISUJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

Forssa Print 2020

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Koronakevään karu yhteenveto

KORONAVIRUSPANDEMIA

on aiheuttanut järjestyttävää muutoksia ympäri maailman nyt muutaman kuukauden ajan, eikä kotimainen ja kansainvälinen ampumaurheilu ole välttynyt sen kovilta iskuilta.

Aiemmin keväällä ehdittiin kilpailla ilma-aseiden EM-taleista Puolassa ja haulikkolajien maailmancup Kyp-roksella, mutta sen jälkeen ampumaurheilunkin maailma hiljentyi ja kansainvälinen kilpailukalenteri tyhjentyi lähes kokonaan Tokion olympialaisia myöten.

Kotimaisia kilpailuja järjestetään ehkä elokuusta lähtien, mutta varmaa sekään ei ole.

Urheiluampuja-lehden tämän numeron sisältö onkin ajankohtaan ja edellisiin vuosiin verrattuna poikkeuksellinen. Ei ole SM-kisoissa menestyneiden urheiluampujien haastatteluita, ei raporttia ilma-aseiden Kultahippufinaaleista, ei pohdintaa olympiamaapaikoista eikä yhteenvetoa Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kokouksesta.

Sen sijaan lehdessä on laaja katsaus koronakevääseen – mitä kaikkea tapahtuikaan maaliskuuhuhtikuun aikana – ja miten koronavirus on vaikuttanut urheilijoihin ja heidän harjoitteluunsa.

LASSI PALO

ISSF VENUES	
EUROPEAN CHAMPIONSHIP 10M WROCLAW, POL 23 FEB - 2 MAR 2020	ISSF WORLD CUP NICOSIA, CYP 4 MAR - 13 MAR 2020
OLYMPIC GAMES TEST EVENT TOKYO, JPN CANCELED	ISSF WORLD CUP NEW DELHI, IND CANCELED
EUROPEAN CHAMPIONSHIP SHOTGUN CHATEAUBOUX, FRA POSTPONED (MOS OPEN)	1ST PANAM SHOOTING CHAMPIONSHIP LIMA, PER POSTPONED
ISSF WORLD CUP NEW DELHI, IND CANCELED	ISSF WORLD CUP MUNICH, GER CANCELED
ISSF RUNNING TARGET WORLD CHAMPIONSHIP CHATEAUBOUX, FRA POSTPONED	ISSF WORLD CUP BAKU, AZE CANCELED
EUROPEAN CHAMPIONSHIP JUNIOR OLJEK, CRO 23 JUN - 2 JUL 2020	WORLD CHAMPIONSHIP JUNIORS SING, GER CANCELED
XXXII OLYMPIC GAMES TOKYO, JPN 23 JUL - 9 AUG 2021	

ISSF:n arvokilpailukalenteri on tylyä luettavaa.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 2/2020

4 Pääkirjoitus: Elämää ja urheilua.

5 Nimitykset ratojen luvitukseen.

6 Kevät erään viruksen varjossa.

10 Tokion kisojen uudelleenrakennusprojekti.

12 Urheilijahaastattelut: Marianne Palo, Matias Kiuru, Matias Koivu, Mika Lento.

18 Valmennuksen johtajan kolumni.

20 SSG:lle jälleen Pohjolan malja.

22 **Seurajutut:** KSF ja PAS.

24 Valmentaja-, nuoriso ja Kultahippuasiasia.

28 Kirja-arvio: Pistooliammunnan perusteet ja vähän enemmän...

30 Tiesitkö, että...

32 **Ase-esittely:** Walther GSP Expert.

35 Ase-alan uutuuksia.

36 Mitäs nyt kuuluu, Riitta-Mari Murtoniemi?

37 Radoilta kerättyä ja Paras muistoni: Satu Pusila.

38 **In memoriam:** Vesa Törnroos ja Eero Kekkonen.

42 * Tiedotuksia * Onnitte-luja * Uutisia.

32

44 Svenska sidor.

46 Piirros ja 10 napakkaa: Kim Leppänen.

47 **Finaali:** Kivääriampuja Riku Koskela.

hakuammuntaa

VUONNA 1995 Vantaalla järjestettyjen EM-kisojen pääsymaksu aikuisilta oli 130 markkaa ja lapsilta 30 markkaa. Kisabudjetti oli 1,2 miljoonaa markkaa. Opetusministeriö myönsi tappiontakuuta 250 000 markkaa. * sivu 38

130

Elämää ja urheilua

Jouduimme muutama viikko sitten ottamaan vastaan raskaan suruviestin – valoisa persoona ja huippuampuja Vesa Törnroos oli menehtynyt vaikean sairauden uuvuttamana. Myös koronaviruksen aiheuttama huoli omasta ja erityisesti läheisten terveydestä piinaa meitä. Elämä asettelee jälleen kerran asioita arvojärjestykseen.

Vallitseva tilanne virittää monenlaisia ajatuksia. Toivosta ja tulevaisuuden uskosta ei kuitenkaan ole syytä luopua. Emme tiedä, miten ja millä nopeudella toimintaympäristömme normalisoituu. Emme tiedä sitäkään, palaako se ennalleen vai muuttuvatko asiat pysyvästi.

Mutta elämä jatkuu, ja toivottavasti myös opimme jotain näistä vastoinkäymisistä. Olen myös huomannut, kuinka nopeasti ja tehokkaasti monet ihmiset oppivat uusia asioita ja toimintamalleja, kun on pakko.

Toivon, että oppisimme arvostamaan toisiamme ja toistemme työtä paremmin. Arvostamisen kulttuuri mahdollistaa sen, että voimme olla aidosti samalla puolella, yhtä joukkuetta. Ihminen, joka arvostaa muita, saa myös itse arvostusta. Arvostus on kuuntelua, huolenpitoa ja välittämistä. Toisen ihmisen mielipidettä voi arvostaa, vaikka ei olisi samaa mieltä. Arvostaminen on asioiden näkemistä ja tekemistä arvoperusteisesti.

Toivon, että oppisimme ampumaurheiluperheessä luottamaan ja rakentamaan luottamusta. Luottamus on ihmisten välisen toiminnan ja menestyksen perusta. Luottamus vaatii rohkeutta. Luottamusta rakentaa avoimuus, rehellisyys, oikeudenmukaisuus ja johdonmukaisuus päätöksissä ja teoissa. Luottamus mahdollistaa turvallisuuden kokemuksen. Ja vain riittävän turvallisuuden tunteen pohjalta voimme kehittää ja oppia uusia asioita.

Toivon, että osaisimme rakentaa yhdessä sellaisen kuvan ampumaurheilun tulevaisuudesta, joka kannustaisi ja innostaisi jokaista meitä. Vaikka lajimme ovat keskenään erilaisia, ovat kaikki tärkeimmät asiat meille yhteisiä. Innostuminen ja motivaatio näkyvät sitoutumisena yhteisiin tavoitteisiin ja yhteiseen tekemiseen. Sitä vahvistavat onnistumisten jakaminen, kannustaminen ja palkitseminen – kiitos on yllättävän vahva sana. Ja ennen kaikkea, yhdessä olemme aina vahvempia.

Toivon, että osaisimme jatkossa oppia ja uudistua niin, että hienon lajimme menestysedellytykset säilyvät. Maailma muuttuu, emme voi heittäytyä kapulaksi rattaisiin kaikissa asioissa. Omalla aktiivisella uudistustyöllä voimme parhaimmillaan ohjata kehityksen suuntaa. Enkä ajattele nyt ammuntaa sinällään, vaan myös sitä tapaa jolla ampumaseurat toimivat.

Meille on nyt taas palautettu mieliin asioiden arvojärjestys. Me olemme myös kantapään kautta huomanneet, että muutoksia moneen toimintaan voi tehdä nopeastikin, jos on pakko. Viisautta on se, ettemme ampumaurheilussa odota tuota pakkoa muutosten ajuriksi, vaan toimimme yhdessä ja ennakoiden. Se on ainoa tapa vaikuttaa edes vähän siihen, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Om livet och idrotten

För några veckor sedan nåddes vi av ett tungt sorgebud: den livsbejakande elitskytten Vesa Törnroos hade avlidit efter en svår och tung sjukdom. Just nu tyngs vi även av oron över hur vår egen och våra närmastes hälsa påverkas av coronaviruset. Livet tvingar oss än en gång att prioritera.

Situationen vi befinner oss i föder tankar av olika slag. Trots det har vi ingen orsak att ge upp hoppet och tron på framtiden. Vi vet inte på vilket sätt och hur fort vår verksamhetsmiljö kommer att normaliseras. Vi vet inte heller om den kommer att återgå till det gamla eller om den har förändrats för gott.

Men livet går vidare, och förhoppningsvis tar vi lärdom av dessa motgångar. Jag har sett många lära sig nya saker och metoder både snabbt och effektivt, när de har varit tvungna.

Jag önskar att vi lär oss värdesätta varandra och varandras arbete. En kultur där vi värdesätter varandra innebär att vi är på samma sida, vi är ett team. En människa som värdesätter andra värdesätts av andra. Att värdesätta är att lyssna, ta hand om och bry sig. Man kan värdesätta en annan persons åsikt även om man inte delar den. Att värdesätta är att se och göra saker på ett värdebaserat sätt.

Jag önskar att vi i vår sportskyttefamilj lär oss tillit och hur man bygger upp tilliten, som är grunden för framgång och all verksamhet mellan oss. Tillit

kräver mod. Öppenhet, ärlighet, rättvisa och konsekvens i beslut och handlingar skapar tillit. Tilliten möjliggör känslan av trygghet. Och det är bara när vi känner oss trygga nog som vi kan skapa och lära oss nya saker.

Jag önskar att vi tillsammans kan skapa en sådan bild av sportskyttets framtid som motiverar och inspirerar var och en av oss. Även om våra grenar skiljer sig från varandra, är ju alla de viktigaste sakerna gemensamma för oss. Inspiration och motivation framgår av att man förbinder sig vid gemensamma mål och en gemensam verksamhet. Detta förstärks ytterligare av att framgång delas, uppmuntaras och belönas – "tack" är ett förvånansvärt mäktigt ord. Och framför allt: tillsammans är vi starkare.

Jag önskar att vi i fortsättningen kan lära oss och förnya oss så att vår fina grens förutsättningar för framgång bevaras. Världen förändras; vi kan inte bara spjärna emot. Genom att själva aktivt arbeta för förändring kan vi i bästa fall styra förändringen. Nu tänker jag inte bara på själva skyttet, utan även på hur skytteföreningarna fungerar.

Vi har än en gång blivit påmind om våra prioriteter. Vi har även den hårda vägen lärt oss att vi kan göra snabba förändringar i mycket, om vi är tvungna. Visdom är att vi inte inom sportskytte väntar på det tvånget, utan redan nu arbetar tillsammans och förutseende. Det är värt enda sätt att ens i någon mån inverka på vad framtiden bär med sig.

VESA NISSINEN
SAL:n puheenjohtaja /
Sportskytteförbundets
ordförande

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Ympäristöasiantuntijat aloittivat työnsä

Suomen Ampumaurheiluliitossa aloitti toukokuun alussa kuusi uutta ympäristöasiantuntijaa.

Teksti LASSI PALO

Kuva LOTTA JAAKKOLA

Ympäristöasiantuntijat vastaavat muun muassa ampumaratojen ympäristölupahakemusten laatimisesta ja ympäristölupaprosessien läpiviemisestä ja jatkossa myös ampumaratojen ympäristönsuojelun ohjauksesta sekä neuvonnasta.

Ympäristöasiantuntijoiden esimiehenä toimii Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäälikkö **Lotta Jaakkola**, joka koordinoi työtä.

Ympäristöasiantuntijat ovat **Samuel Bronstein** (Turku), **Anna Hovila** (Helsinki), **Anu Seppänen** (Kokkola), **Anri Junnola** (Vantaa), **Outi Rekola** (Forssa) ja **Tuomas Pelkonen** (Riistavesi).

Heidän työnsä on tehty 1.5.2020–31.12.2022 väliseksi ajaksi paitsi Pelkosen, jonka työnsä kattaa ainakin toistaiseksi 1.5.–31.12.2020 välisen ajan.

Uusien työntekijöiden lisäksi ampumaratatyössä jatkaa Suomen Metsästäjäliitossa työskennellyt Mari Oja Muuramesta.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIIITTO,

Suomen Metsästäjäliitto, Suomen riistakeskus, Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto saivat vuoden alussa Maa- ja metsätalousministeriöltä rahoituksen

Ampumaratojen ympäristövaikutukset ovat usein ennakoitua pienempiä ja vähäisempiä.

kolmevuotiselle ampumaratojen ympäristölupahankkeelle.

Hankkeen kokonaisbudjetti on noin 1,6 miljoonaa euroa. Muita rahoittajia hankkeella on muun muassa Utlus-säätiö. Hankkeen vetovastuu on Ampumaurheiluliitolla.

Jaakkola on aiemmin todennut, että kolmivuotisen hankkeen aikana ei ehditä luvittaa kaikkia ilman toistaiseksi voimassa olevaa ympäristölupaa olevia ratoja Suomessa. Työtä tehdään alueittain ja porrastetusti.

Tavoitteena on päästä luvittamisessa suunnitelmalliseen ja järjestelmälliseen etenemiseen, turvata rataverkoston kriittinen kattavuus valtakunnallisesti ja saada onnistuneita lupaprosesseja riittävä määrä, jolloin luvituksen toimintatapojen muutos saataisiin leviämään laajemmalle.

Hankkeen rahoituksella turvataan asiantuntijaryhmän tekemä varsinainen ympäristölupaprosessi. Ratojen toiminnanharjoittajat vastaavat edelleen lupaprosessissa mahdollisesti tarvittavista selvityksistä ja tutkimuksista. ⚙️

1 2 3 4 5 6

Vastaajana on
Ampumaurheiluliiton
toiminnanjohtaja
ANNE LANTEE

LASSI PALO

- 1 Kommentti vuoden alkupuoliskosta.** Täysin poikkeuksellinen vuosi tähän mennessä. Toivottavasti pandemia saadaan kuriin ja päästäisiin palaamaan normaaliin toimintaan mahdollisimman pian.
- 2 Miten käy liittovaltuuston kokouksen 14.6?** Odotamme päätöstä mahdollisesta väliaikaisesta lakimuutoksesta, joka voisi antaa mahdollisuudet myös etäosallistumiseen.
- 3 Kuinka monta valmentajaa on tulossa seuraavalle olympiadiille kohti Pariisia?** Merkittäviä muutoksia

nykyiseen ei ole kaavailtu.

4 Millaisena näet elokuun SM-ki-sakalenterin? Toivon, että silloin voimme jo ampua kilpaa.

5 Miten ja millä perustein palkitaan vuoden parhaat Grande Finalessa? Eiköhän palkittavat löydy samoin perustein kuin tähänkin asti.

6 Miten suunnitellaan ensi vuoden talous ja huomioidaan OK:n ja OK-M:n tuet, kun Veikkauksen tuotto pienenee? Oletuksena on, että liiton saamat tuet pienenevät ensi vuonna. Tulot ja menot pitää laittaa balanssiin.

LASSI PALO

Erään viruksen

Maaliskuun 12. päivä jää suomalaisen ampumaurheiluhistoriaan päivänä, jolloin kilpailutoiminta pysähtyi.

Teksti & kuva LASSI PALO

Se oli dramaattinen puhelu. **Jarmo Engblom** vastasi puhelimeensa 12. maaliskuuta kello 15.59. Puhelu kesti vain kuusi minuuttia, mutta niiden aikana hän kertoi rajusta päätöksestä ja sen perusteluista. Lyhyesti todettuna viesti kuului: ilma-aseiden SM-kilpailut pitää perua koronavirusepidemian takia.

– Minkäänlaisia riskejä ei voi nyt ottaa, Engblom sanoi.

SM-kilpailut piti järjestää Turussa Kupittaan urheiluhallissa huhtikuun alussa, mutta juuri ennen puhelua tullut Suomen hallituksen linjaus rajoitti yli 500 ihmisen yleisötilaisuuksia, ja se vaikutti heti moneen urheilutapahtumaan Suomessa – myös ampumaurheilun SM-kilpailuihin.

Kotimaisen urheilun uutisvirta täytti hetkessä lukuisista muistakin perumisista. Peruttujen kisojen ja sarjojen lajivalikoima oli kaikenkattava: hiihto, jääkiekko, koripallo, lentopallo, voimistelu...

KORONAVIRUSPANDEMIAN aiheuttama hätä oli myös maailmanlaajuinen, sillä amerikkalaiset ammattilaisurheilijat ja eurooppalaiset jalkapallosarjat ilmoittivat joko keskeyttävänsä tai lopettavansa toimintansa siihen asti, kunnes pandemia on ohi.

Kansainvälinen ampumaurheilu otti myös kovia osumia koronan takia. Intian Delhin maailmancup piti järjestää maaliskuussa, mutta se jaettiin kahtia (kivääri/pistooli ja haulikko), ja uudet päivämäärät löydettiin pikavauhtia ja optimistisesti toukokuulta.

Tokion olympialaisten esikisat piti olla huhtikuussa, mutta nekin peruttiin. Nuorten Euroopan liigakin (EYL) peruttiin samassa rytäkässä.

Isoin ”uutispommi” tuli 24. maaliskuuta, kun Tokion olympialaiset ja paralympialaiset päätettiin historiallisesti siirtää vuoteen 2021. Olympialaiset piti järjestää 24.7.–9.8. ja paralympialaiset noin kuukautta myöhemmin. (Tokion olympialaisista lisää sivuilla 10–11.)

Tilanne oli – ja on – edelleen erittäin vakava. Esimerkiksi Ranskassa peruttiin jo maaliskuussa kaikki kilpailut kesäkuun loppuun asti ja suljettiin 1625 ampumarataa.

Koronavirus on pysäyttänyt ampumaurheilun kilpailutoiminnan niin kansallisesti kuin kansainvälisesti.

PALATAAN TURKUUN. Ilma-aseiden SM-kilpailujen johtaja Jarmo Engblom kertoi myöhemmin, että seuraavaksi selvitetään, pystytäänkö SM-kisat järjestämään loppuvuodesta. Yksi vaihtoehto on pitää kisat kahdessa osassa eli marras- ja joulukuussa. Marraskuussa ammuttaisiin ilma-kivääriin asento- ja makuukisat. Muut lajit kilpailtaisiin perinteisten Kupittaan kisojen ajankohtana, koska ne ovat alunperinkin kolmipäiväiset.

Ampumaurheiluliitto suositti samana päivänä seuravälille lähettämässään viesteissä, että pienempienkin kilpailujen järjestäjät harkitsevat riskiarvion perusteella kilpailujen perumista toukokuun loppuun asti.

Kun puhelu Engblomin kanssa päättyi, linjoilla oli Ampumaurheilun nuorisopäällikkö **Timo Rautio**. Hän oli keskustellut ilma-aseiden Kultahippufinaalien järjestäjien kanssa. Kultahippufinaalit piti järjestää Kankaanpäässä pääsiäisen jälkeen, mutta kuten hyvin tiedetään, ruksit vedettiin näidenkin kisojen yli.

Kilpailukalenteri tyhjentyi yhtä nopeasti kuin kauppojen vessapaperihyllyt.

KORONAVIRUS MUUTTI tilanteen hämentävän nopeasti. Vain muutamaa minuuttia ennen Engblomin kanssa käytyä keskustelua Ampumaurheiluliiton verkkosivuille päivitettiin uutinen Kyproksella järjestetyn haulikkolajien maailmancupin viimeisestä kilpailusta, joka oli miesten trap. **Eemil Pirttialo** ja **Matias Koivu** kommentoivat kilpailuaan, kuten aina ennenkin, eikä varmuutta aivan näin dramaattisesta kevästä vielä ollut. Koivu esimerkiksi totesi, että ”tästä on hyvä jatkaa eteenpäin”.

Kuten nyt hyvin tiedetään, eteenpäin ei ole ollut helppo mennä. Harjoituspaikat olivat kuntosaleja myöten suljettu, ja urheilijat ovat yrittäneet pitää kuntoaan yllä kuka milläkin tavalla. Samalla ”fokus” on yritetty pitää niissä kilpailuissa, joita ei ainakaan vielä ole peruttu.

Mutta vaikeaa oli ja on, koska kukaan ei vielä tiedä, milloin normaali arki alkaa ja kilpailuja aletaan taas järjestää. Varmuutta ei ole myöskään siitä, milloin Ampumaurheiluliiton toimiston työntekijät palaavat toimistolle etätöistään, jotka he aloittivat jutun alussa mainittuna dramaattisena päivänä.

varjossa

älisestikin.

VIKKOA MYÖHEMMIN Suomen Olympiakomitea kertoi, että sen kyselyn mukaan koronaviruspandemian aiheuttamat taloudelliset menetykset liikunnalle ja urheilulle ovat vähintään 81 miljoonaa euroa. Epidemian aiheuttama poikkeustila uhkaa sen mukaan erityisesti suomalaisen liikunnan ja urheilun kivijalkaa, seuratoimintaa, jonka menetykset ovat yli 40 miljoonaa euroa.

Olympiakomitean teettämän kyselyn perusteella seuroissa pohdittiin lomautuksia, irtisanomisia ja toimintojen lakkauttamista, ja pahin uhkakuva on, että kokonaisten seurojen toimintaa lakkautetaan.

Olympiakomitea ja liikunta- ja urheiluyhteisö esittivät tiede- ja kulttuuriministeri **Hanna Kososelle** (kesk) jättämässään selvityksessä liikunnan ja urheilun kansalaisjärjestötoiminnan toimintaedellytysten turvaamista erityisavustuspaketilla.

Lisäksi ministeriöltä toivottiin tiivistä yhteistyötä kuntien liikuntatoimien kanssa taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden urheiluseurojen pelastamiseksi.

– Emme voi antaa poikkeustilanteen tuhota suomalaisen seuratoiminnan edel-

lytyksiä. Tarvitsemme epidemian aikana ja erityisesti sen jälkeen liikettä, yhteisöllisyyttä, elämyksiä, terveyttä ja hyvinvointia. Seuratoiminta on Suomen suurin kansanliike ja tarjoaa kaikkea tätä, Olympiakomitean toimitusjohtaja **Mikko Salonen** totesi.

POIKKEUSTILANNE vaikuttaa omaehtoiseen liikuntaan, sillä – kuten jo kerrottua – sisäliikuntapaikat ovat suljettu ja liikuntatapahtumat laajasti peruttu, myös ulkoliikunnassa. Vaikka ulkoliikunta ja kotona tapahtuva harjoittelu ovat toistaiseksi sallittuja, on riski, että fyysinen aktiivisuus vähenee ja ihmiset passiivoituvat.

Kriisin lopullinen pituus vaikuttaa pitkäaikaisiin vaikutuksiin:

– Julkisen vallan toimet ovat merkityksellisessä asemassa rajaamassa väistämättömien vaikutusten mittakaavaa. Tämä on perusteltua myös yhteiskunnan kannalta. Epidemian jälkeen ja sen aikanakin tarvitsemme liikettä, yhteisöllisyyttä, elämyksiä, terveyttä ja hyvinvointia. Liikunta ja urheilu tarjoavat juuri näitä asioita. Nyt on oikea hetki auttaa liikunnan ja urheilun toimijat kriisiin yli, jotta ne voivat olla tukemassa suomalaista yhteiskuntaa takaisin jaloilleen, kun sen aika on, Olympiakomitean 20. maaliskuuta päivätyssä tiedotteessa todettiin.

AMPUMAUURHEILULIITTO kysyi Olympiakomiteaa varten taloustietoja muutamalta seuralta. Kaksi isoa seuraa vastasi, ja ne kertoivat menettävänsä ryhmien peruuntumisten ja ratojen käyttörajoitusten tai sulkemisten takia karkeasti noin 10 000–20 000 euroa kuukaudessa seuraa kohti.

Kiinteät kulut juoksevat normaaliin tapaan, kuten esimerkiksi palkanmaksu työntekijöille ja rakentamiseen tarvittujen lainojen maksu.

SAMAAN AIKAAN siirtouutisia tipahteli taivasteen tahtiin. Yksi niistä oli PM-kilpailut, joiden siirtämistä käsiteltiin maaliskuussa Ampumaurheiluliiton hallituksen kokouksessa. Kisat piti alun perin järjestää Kouvolassa ja Orimattilassa 4.–7. kesäkuuta.

PM-kilpailujen norjalainen tekninen asiantuntija oli ehdottanut kilpailujen siirtämistä vuodelle eteenpäin pandemian takia. Ehdotusta käsiteltiin sähköpostitse kisojen järjestelytoimikunnassa, ja se nähtiin hyvänä ajatuksena koronatilanteen huonon ennustettavuuden ja toisaalta päivämäärien ongelmallisuuden vuoksi.

Ampumaurheiluliiton hallitus päättikin tämän jälkeen siirtää PM-kilpailut vuoteen 2021. Kisoille pyritään löytämään kansainväliseenkin kalenteriin sopiva ajankohta mieluiten koulujen kesälomakaudelta, liitto uutisoi verkkosivuillaan.

Ampumaurheiluliiton verkkosivuilla olevaan kilpailukalenteriin kirjattiin yhä useamman kilpailun kohdalle ”PERUTTU” tai ”SIIRRETTY”.

SUOMALAISET maajoukkueampujat kertoivat Ampumaurheiluliiton verkkosivuilla 25. maaliskuuta, kuinka he jatkavat säännöllistä harjoitteluaan. **Marika Salmi** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat) harjoittelee trapia tutulla kotiradallaan Orimattilassa ja pistooliampuja **Joonas Kallio** (Suomussalmen Urheiluampujat) Kainuun prikaatin ilma-aseradalla.

Helsingissä asuva skeet-ampuja **Lari Pesonen** (Ilomantsin Erämiehet) kertoi harjoitelleensa Lopella ja muutaman kerran Orimattilassa, mutta pohti, miten tilanne muuttuu, jos Uusimaa suljetaan. Sipoo oli yksi hänen vaihtoehtoistaan.

Ja muuttuihan tilanne – heti samana iltana, kun Suomen hallitus kertoi suunnitelmistaan Uudenmaan rajan sulkemisesta määräajaksi.

Kun Uudenmaan raja suljettiin maaliskuun viimeisenä viikonloppuna, suljettiin samaan aikaan lopullisesti myös pääsy Ranskaan ja Tšekkiin, sillä ISSF kertoi, että haulikkolajien EM-kilpailut siirretään ja Pilsenin olympiakarsintakilpailu kiväärissä ja pistoolissa perutaan.

Se ei ollut enää yllätys, vaan odotettu ja henkisesti helpottava uutinen, joka sinetöi sen, ettei keväälle jäänyt enää odotettuja arvokisatavoitteita.

KERRATAAN VIELÄ. Ei Intian maailmancupia maaliskuussa, ei Tokion esikisoja huh-tikuussa, ei EM-Ranskaa eikä Pilseniä toukokuussa ja viimeisiä olympiamaapaikkoja.

Eikä kotimaisia kilpailutapahtumia.

Eikä myöskään Tokion olympialaisia ja paralympialaisia myöhemmin tänä vuonna. Järkyttävää.

EI IHME, ETTÄ koronaviruksen vaikutuksiin otettiin kantaa laajasti ja useista näkökulmista.

Helsingin Sanomat julkaisi 26. maaliskuuta Olympiakomitean entisen puheenjohtajan **Risto Niemisen** laajan haastattelun, jossa todettiin, että koronaviruskaoksen keskellä etenkin kilpaurheilu tuntuu vähäpätöiseltä asialta, mutta Niemisen mukaan urheilun merkitys voi vahvistua.

”Kun sitä ei ole, sen tärkeyden huomaa. Monelle aikuiselle urheilu on myös kuin lukujärjestys tai kalenteri”, hän kuvaili ja lisäsi, että urheilu ei ole vain viihde-elementti, vaan yksi menetelmä ajan kulun ymmärtämiseen.

Eteneminen etapista toiseen ja odotukset ovat arjesta poissa, kun arvokisat ja

sarjat pudotuspeleineen ovat tauolla. Niemen mukaan niiden puuttuminen hämmensi etenkin, kun ei ole tiedossa kuinka kauan totaalisähdys jatkuu.

HS:n haastattelussa todettiin myös se, että seuratasolla taloudelliset menetykset voivat puolestaan johtaa talkootyön, seurahengen ja yhteisöllisyyden uuteen kukoistukseen. Nieminen toivoi, että myös paikkakunnat havaitsevat oman seuran merkityksen, kun toimintaa ei olekaan.

”Seuroilla on nyt tilaisuus sitoa kannattajia tiukemmin toimintaansa. Mikään ei tapahdu kuitenkaan itsestään, vaan merkityksellisen tunteen hyödyntäminen vaatii seuroilta toimia.”

Nieminen sanoi, että urheilun pitää pystyä viestimään, että se ei ole vain sisäistä leikkiä ja kilpailua, vaan urheilun muodot antavat aika paljon piristystä ja sisältöä elämään.

TOINEN MERKITTÄVÄ asia nousi esiin seuraavana päivänä, kun HS kertoi koronaviruspandemian iskevän ”kovalla kädellä” myös Veikkauksen tuottoihin. Liikunta saa veikkausvoittovaroista noin 150 miljoonaa euroa vuodessa.

Näkymä oli kuitenkin ”samea” maaliskuun viimeisellä viikolla, kun Veikkauksen liiketoiminnan volyyminä noin puolet oli alhaalla, HS kertoi. Peliautomaatit ja -salit olivat kiinni, eikä urheiluedonlyönnissä ollut kohteita.

”Valtiolle tulotettava määrä on vaikea arvioida”, Veikkauksen toimitusjohtaja **Veli-pekka Nummikoski** sanoi.

URHEILUSEURAT liikuttavat yli 1,2 miljoonaa suomalaista. Olympiakomitea jatkoi kannanottojaan ja totesi uudestaan, että Suomen suurin kansanliike on nyt suurien haasteiden edessä, kun harrastustoimintaa ja kilpailuja ei koronavirusatilanteen vuoksi voida järjestää.

Yhteishenkeä yritettiin puhaltaa urheilu- ja liikuntaväkeen. Olympiakomitean mukaan urheiluseuratoiminnan suurin vahvuus on yhteisöllisyyden voima – ja ”nyt sitä tarvitaan enemmän kuin koskaan”, Olympiakomitea totesi verkkosivuillaan maaliskuun viimeisenä perjantaina.

”Nyt kun emme voi fyysisesti olla toistemme seurassa, haluamme korostaa yhteisöllisyyden merkitystä ja luoda uusia keinoja osoittaa yhteenkuuluvuutta.”

Olympiakomitea kutsui liikuntaväen seurapaitapäivään 31. maaliskuuta osoittamaan yhteisöllisyyttä ja tukea vaikeassa tilanteessa oleville urheiluseuroille. Osallistuminen oli helppoa ja turvallista ilman, että kenenkään tarvitsi lähteä väkijoukkojen keskelle: ”Seurapaitapäivä elää somessa, kuvien ja tekstien kautta.”

Seurapaitapäivän idea oli se, että oma seurapaita puettiin päälle ja kuva jaettiin sosiaalisen median kanavissa. Tämä tehtiin siis yhdessä, mutta jokainen omalla kotikentällään kotona. Seurasydän sykki kaikkialla Suomessa, sillä #seurapaitapäiväkotona-hashtagilla postattiin pelkästään Instagramissa lähes 9000 kuvaa.

Syke ei laantunut, vaikka edellisenä päivänä Suomen hallitus kertoi jatkavansa koronarajoituksia kuukaudella eli toukokuun 13. päivään asti.

SEURASYDÄN SYKKI myös siitä huolimatta, että kukaan ei tiennyt eikä tiedä vielä, milloin koronavirusepidemia laantuu ja Suomi ja muu maailma voivat palata normaaliin arkeen.

Julkisuudessa esitettiin tähän liittyen oiva kysymys: ”Missä vaiheessa ihmisten halu kokoontua yhteen palautuu?”

Ehkä kesällä, ehkä kesän jälkeen? Vai vasta ensi vuonna?

Positiivista oli se, ettei urheilun kansainvälinenkään syke sammunut, vaan töitä tehtiin hartiavoimin. KOK, Kansainvälinen paralympiakomitea (IPC) ja Tokion olympialaisten järjestelytoimikunta (TOCOG) toimivat ripeästi ja päättivät olympialaisten ja paralympialaisten uuden ajankohdan nopeasti.

Ensin päätöksen kerrottiin syntyvän noin kolmen viikon kuluessa, mutta kun kisojen siirtämisestä kerrottiin tiistaina 24. maaliskuuta, jo seuraavan viikon maanantaina uutisoitiin, että kisojen uudet päivämäärät vuonna 2021 ovat lähes samat kuin alunperinkin eli Tokion olympialaiset järjestetään 23.7.–8.8. ja paralympialaiset 24.8.–5.9.

KOK:n puheenjohtaja **Thomas Bach** käytti tässäkin yhteydessä usein lausumaansa kommenttia: ”Ihmiskunta on juuri nyt pimeässä tunnelissa, mutta Tokion olympialaiset voivat olla se valo tunnelin päässä.”

KORONAVIRUSPANDEMIA

muutti maailmaa siinäkin mielessä, että toimitukset vakavoituivat aprillipäivänä, eikä medioissa ollut 1. huhtikuuta kovinkaan paljon perinteisiä ja usein jopa hulvattomia aprillijuttuja.

Huhtikuu alkoi Suomessa aurinkoisena, ja Etelä-Suomessa lämpöasteita oli peräti seitsemän. Hiljaista kuitenkin oli. Koulut ja yliopistot olivat kiinni, ja ravintoloita oltiin sulkemassa. Suuri osa ihmisistä teki etätöitä ja ulkoili aktiivisesti – turvavälit huomioiden.

Ampumaradoille ei kuitenkaan ollut asiaa.

”Ratamme on kiinni toistaiseksi”, Sibbo Skyttegille kertoi verkkosivuillaan.

”Ilma-aserata on suljettu 13.5.2020 asti koronatilanteen vuoksi. Samoin myös koulun ampumakerhot on peruttu”, kerrottiin Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuran sivuilla.

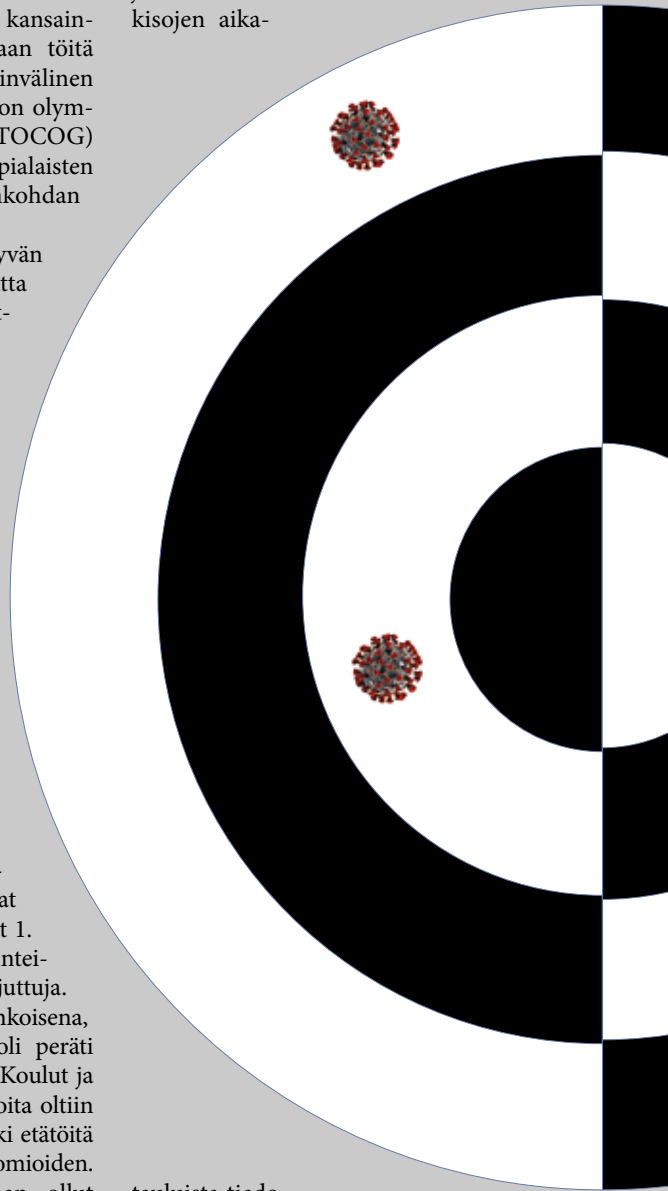
”[Maan hallituksen] linjauksia noudattaen perumme kaikki harjoitusvuorot toistaiseksi”, Porkkalan Ampujat kertoi verkkosivuillaan.

Mikkelin Ampujien sivulla todettiin: ”Kuntotalo suljettu toistaiseksi. Tämänhet-

kistä ohjeistusta ja suosituksia noudattaen. Koskee myös MA:n Ampuma-Areenaa.”

Lapin Ampujat puolestaan tiedotti Facebookissaan, että ”koronavirusatilanteen vuoksi seuran ampumakoulu, harjoitusvuorot ja muut yhteiset tilaisuudet keskeytetään toistaiseksi. Hallin käyttö on muutoin sallittua.”

LA ohjeisti jäseniään seuraavasti: ”Mikäli käytät seuran välineitä, niin desinfioi välineet ennen käyttöä ja sen jälkeen. Seura toimittaa tarvittavat välineet, tenttua ja paperia, hallille. Pese kädet ennen ammuntaa ja ammunnan jälkeen. - - Uusista kisojen aika-

taluista tiedotetaan myöhemmin.”

Ampumaurheiluliitto siirsi liittovaltuuston kokouksensa huhtikuun viimeisestä viikonlopusta alustavasti kesäkuun 14. päivään. Nähtäväksi jää, pidetäänkö kokousta vielä tuolloinkaan.

KUN HUHTIKUUN 1. päivä kääntyi iltaan, ISSF julkaisi verkkosivuillaan uutisen, jonka mukaan Münchenin maailmancup ja nuorten MM-kilpailut Suhlissa peruuntuvat. Valitettavasti uutinen ei ollut aprillia. Koronavirus riepotteli maailmaa niin, että kesäkuuksi suunniteltu maailmancup ja

heinäkuuksi suunnitellut MM-kilpailut piti perua.

Toinenkin huono urheilu-uutinen kerrottiin samana päivänä: Olympiakomitean hallitus päätti käynnistää ”poikkeustilanteen aiheuttamasta työn vähenemisestä ja taloudellisista menetyksistä” johtuvat koko henkilöstöä koskevat yhteistoimintaneuvottelut mahdollisista lomautustarpeista. Lomautukset olisivat toteutuessaan kestoaltaan enintään 60 päivää.

Yt-neuvotteluista olivat aiemmin kertoneet muun muassa Lentopalloliitto, Pesäpalloliitto ja Palloliitto.

Koronavirus oli armoton ja ulotti ”lonkeronsa” joka puolelle. Hiihtoliitto kertoi pääsiäisen jälkeen lomaut-

maalin MM-kilpailut ja Kroatian nuorten EM-kilpailut perutaan.

Ei siinä kauan mennyt, sillä ISSF kertoi 6. huhtikuuta verkkosivuillaan, että vuoden viimeisetkin maailmancupit on peruttu. Kansainvälinen arvokilpailukalenteri oli lähes tyhjä, sillä pari päivää myöhemmin liikkuvan maalin MM-kilpailut siirrettiin ensi vuoteen. Nuorten EM-kisojen siirtymisestä alustavasti syyskuulle tiedotettiin huhtikuun 19. päivänä.

Arki kuitenkin jatkui poikkeusoloissa, ja Urheiluampuja-lehden tekeminen edistyi pääosin kotisohvalla istuen. Yhteydenotot esimerkiksi urheilijoihin ja kollegoihin olivat piristäviä ja miellyttäviä: hyvä fiilis ja tekemisen meininki eivät olleet kadonneet koronan takia!

Urheilijahaastattelut (**Marianne Palo, Matias Koivu, Matias Kiuru ja Riku Koskela**) tehtiin puhelimitse ja sähköpostitse sekä WhatsAppin ja Messengerin avulla. Koskelasta otettiin tuore kuva sateisena pääsiäissunnuntaina, kun hän palasi lomaltaan Puolustusvoimien Urheilukouluun.

URHEILUVÄKI SAI hyviä uutisia 8. huhtikuuta, kun toisessa lisätalousarvioesityksessä ehdotettiin lisärahaa koronaviruksen vaikutuksiin erityisesti kulttuurin ja liikunnan toimialoilla.

Valtion lisätalousarviossa esitettiin koronaviruspandemian vuoksi vaikeuksiin ajautuneelle seura- ja järjestökentälle sekä liikunnan koulutuskeskuksille noin 20 miljoonan euron tukea. Olympiakomitean toimitusjohtaja Mikko Salonen oli tyytyväinen, että liikunta ja urheilu huomioitiin lisätalousarviossa.

– Nyt on varmistettava, että tuki saadaan nopeasti kentälle erityisesti seurojen elinvoimaisuuden turvaamiseksi, hän painotti.

Kuten aiemmin jo kerrottiin, tuelle oli Olympiakomitean mukaan todellinen tarve. Pahin uhkakava oli, että kokonaisten seurojen toimintaa lakkautetaan.

– Julkisen tuen lisäksi tarvitaan myös sitä innovatiivisuutta ja sitkeyttä, jota seurat ja muut liikunnan ja urheilun toimijat ovat jo osoittaneet. Seuroissa järjestetään muun muassa etätreenejä, ja omatoimiseen harjoitteluun valmennetaan sosiaalisessa mediassa. Myös kuntien tulisi rakentaa liikunnalle hätäapupaketteja. Ne voivat muodostua esimerkiksi palkkatuesta, tilavuokrakuluista pidättäytymisistä ja kohdennetuista seuratuista, Salonen sanoi ja vetosi kaikkia osallistumaan liikunnan ja urheilun pelastustalkoisiin.

– Kannustan jokaista miettimään keinoja, joilla voisi tukea omaa seuraansa. Tällä vaikutamme suoraan siihen, että liikkumista, yhteisöllisyyttä, terveyttä ja urheiluelämyksiä voidaan edistää senkin jälkeen, kun kriisistä on selvitty, Salonen totesi.

PÄÄSIÄISENÄ EI ampumaurheiluun liittyviä uutisia juurikaan ollut – paitsi Salosta. Salon Seudun Ampujat (SaSA) nimittäin toimi Olympiakomitean toivomalla tavalla

ja järjesti pääsiäismaanantaina etäkilpailun. Toinen etäkisa pidettiin 26. huhtikuuta.

Etäkilpailu ammuttiin kotona tai oman seuran radalla ”koronamääräyksiä kunnioittaen”. Ampumatulos ilmoitettiin sähköisesti kilpailun järjestäjälle, ja ampumakomennot annettiin Teams-keskustelussa. Osallistuminen ei maksanut mitään.

Suomen hallitus purki pääsiäisen jälkeisellä viikolla Uudenmaan liikkumisrajoitukset. KaA kertoi seuraavana päivänä Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunnan tuella tehdystä päätöksestä, jonka mukaan ilma-aseiden Kultahippufinaaleja ei järjestetä tänä vuonna Kankaanpäässä. KaA:n puheenjohtaja **Jorma Lång** oli yrittänyt löytää sopivaa uutta ajankohtaa, jotta kisat olisi voitu pitää suunnitellussa paikassa, mutta tehtävä osoittautui mahdottomaksi.

Ampumaurheiluliiton toimiston työntekijät pitivät etäviikkopalaveriaan 16. huhtikuuta. Sen aikana tuli suru-uutinen: trap-ampuja **Vesa Törnroos** oli kuollut edellisenä päivänä. Järkyttävän uutisen jälkeen aika tuntui pysähtyvän. (”Veskun” muistokirjoitus on sivuilla 38–39.)

HUHTIKUUN kahden viimeisen viikon aikana koronaviruspandemia piti maailmaa edelleen tiukassa otteessaan, mutta joissakin maissa rajoituksia alettiin jo purkaa. Suomen hallitus linjasi 22. huhtikuuta, että yli 500 ihmisen yleisötapahtumat kielletään kesä-heinäkuulta ja kymmenen henkilön kokoonumisrajoitus on toistaiseksi voimassa.

Samana päivänä Ampumaurheiluliiton hallituksella oli kokous, jossa se kävi läpi ajankohtaiskatsauksen koronavirustilanteen vaikutuksista ampumaurheiluun ja liiton toimintaan. Kokouksessa todettiin, että koronatilanteella on merkittäviä vaikutuksia liiton talouteen, mutta sen hetkisen tiedon mukaan kuluja kuitenkin poistuu selvästi enemmän kuin tuloja jää saamatta. Suurimmat vaikutukset liiton talouteen syntyvät erityisesti huippu-urheilussa.

”Koronaviruksen aiheuttamat vaikutukset voivat näkyä tulevina vuosina avustusten ja yhteistyötulojen vähenemisenä, mutta tarkkaa euromääräistä arviota talouteen ei pysty tekemään, kun rajoitusten kesto ja tilanteen kehittyminen ovat epävarmoja”, liiton hallitus pohti.

Kokouksessa hyväksyttiin SM-kilpailujen uudet päivämäärät, jotka löytyvät tämän lehden sivulta 42.

KORONARAJOITUKSET jatkuivat edelleen, kun tämä lehti meni painoon vapaaehtona. Koronapäiväkirja voidaankin päättää KaA:n puheenjohtajan Jorma Långin osuvaan kommenttiin: ”Olisipa minulla kristallipallo, jotta tietäisi milloin koronaviruspandemia loppuu. Valitettavasti minulla ei sellaista ole – eikä ole kenelläkään muullakaan.” 🌸

Kansainvälistä ampumaurheilua ja Tokion olympialaisia käsitellään laajemmin sivuilla 10-11.

Tokion kisat rakennetaan

Tokion olympialaisten ja paralympialaisten kisajärjestäjät, Kansainvälinen olympiakomitea ja Suomen Olympiakomitea rakentavat toimintojaan uudelleen kohti vuonna 2021 järjestettäviä kisoja.

Teksti LASSI PALO

Tokion olympialaiset piti järjestää ensi kesänä, mutta ne siirrettiin ensi vuoteen maailmaa riepottelevan koronaviruspandemian takia.

Tokion olympialaisten järjestelytoimikunnan (TOCOG) ja Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) päätöksen mukaan olympialaiset järjestetään ensi vuonna 23.7.–8.8. Ajankohta on lähes päivälleen sama kuin alunperinkin.

Samalla päätettiin myös se, että olympiatuli pysyy Japanissa ja kisojen nimenä pysyy ”Tokio 2020”. Sama pätee myös Tokiossa järjestettäviin paralympialaisiin.

Olympialaisia ei ole koskaan aikaisemmin siirretty, mutta myönnettyinä ne jäivät pitämättä sotien takia vuosina 1940 ja 1944.

Myös Tokion paralympialaiset siirrettiin vuodelle eteenpäin. Niiden uusi ajankohta on 24.8.–5.9.2021.

KOK ON ILMOITTANUT, että jo ansaitut olympiapaikat ovat voimassa myös vuoteen 2021. Noin 57 prosenttia Tokion kesäkisoihin kelpuutettavista yhteensä 11 000 urheilijasta voi olla jo varma kisapaikastaan, mutta loput 43 prosenttia karsii vielä kisapaikastaan.

Suomen joukkueen valintajärjestelmän, valintojen ja valinta-ajankohtien osalta tämä tarkoittaa, että viime joulukuussa tehdyt urheilijavalinnat ovat edelleen voimassa.

Yksi seitsemästä Tokion olympialaisiin nimetyistä suomalaisista on trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela**.

Lari Pesonen on ampunut Suomelle olympiamaapaikan miesten skeetissä, ja kiivääriampuja **Jarkko Mylly** on saavuttanut Suomelle maapaikan paralympialaisiin.

Olympiakomitean mukaan seuraavat urheilijavalinnat tehdään aikaisintaan ensi syksynä, kun KOK ja kansainväliset lajiliitot ovat päässeet sopimukseen jäljellä olevien olympiapaikkojen valintasysteemeistä ja karsinta-aikatauluista.

ISSF on kertonut ehdottavansa KOK:lle, että kaksitoista paikkaa jaettaisiin 31.5.2020 maailmanrankingin perusteella (yksi per henkilökohtainen laji).

Olympiatuli sytytettiin maaliskuussa Olympian kaupungissa Kreikassa ja luovutettiin kisajärjestäjille, mutta koronarajoitusten takia katsomot olivat tyhjiä seremoniassa.

ISSF:n Tokion karsinta-aikatauluista ei ole vielä uutta tietoa, mutta viimeisten lajien karsintaikkuna sulkeutuu 29.6.2021. Viimeinen mahdollinen Tokion olympiajoukkueen valintapäivä on 5.7.2021. Se on myös viimeinen päivä, jolloin urheilijoita pitää kisajärjestäjälle ilmoittaa.

Paralympiajoukkueen osalta Final Sport Entry -päivä ei ole vielä tiedossa.

TOKION KISOJEN siirtyminen vuodelle eteenpäin tarkoittaa myös sitä, että monen lajin kansainvälinen kilpailukalenteri menee uusiksi – niin ampumaurheilunkin, jonka tämän vuoden kansainvälinen arvokilpailukalenteri (ISSF ja ESC) on nyt tyhjä.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) tämän vuoden ainoaksi maailmancup-kilpailuksi jäi Kyproksen Nikosiassa maaliskuussa järjestetty haulikkolajien maailmancup, sillä kaikki muut maailmancupit peruttiin koronaviruspandemian takia.

Samoin peruttiin Tšekin Pilseniin suunniteltu kiväärin ja pistoolin olympiakarsin-

takilpailu sekä haulikkolajien EM-kilpailut, jotka piti olla toukokuussa Ranskan Châteaurox'ssa ja joissa piti jakaa eurooppalaisten viimeiset maapaikat Tokioon.

Ei-olympialajeista mainittakoon liikkuva maali, jonka lajeissa piti kilpailla MM-mitaleista Ranskan Châteaurox'ssa 9.–19. kesäkuuta. Kisoille yritettiin löytää uusi ajankohta syyskuulta, mutta ne siirrettiin ensi vuoteen.

OLYMPIAKOMITEAN huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki** on sanonut, että suomalaiselle urheilulle olympialaisten siirtopäätös tarkoittaa sekä hyvää että huonoa.

– Hyvä puoli on tietysti se, että tällä järjestelyllä pystytään turvaamaan urheilijoiden ja kisoihin osallistuvien ihmisten terveys ja voidaan muutoinkin taata onnistuneet ja tasapuoliset kisat. Nousussa oleville nuorille urheilijoille tämä antaa myös vuoden lisäaikaa tehdä tulosrajoja ja antaa näyttöjä kohti suurta olympiaunelmaa.

IOC

täjä Japanille. Vielä tuolloin Tokion kisoja ei oltu

”Vihreää valoa ISSF:n suunnitelmille!”

Teksti LASSI PALO

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) julkaisi maaliskuussa verkkosivuillaan uutisen, jossa kerrottiin, että se hakee kisajärjestäjiä vuosien 2021–2024 kilpailutapahtumiinsa. Niiden joukossa on paitsi eri lajien MM-kilpailuja ja maailmancupeja myös vuoden 2022 kaikkien lajien MM-kilpailut.

ISSF:n hakuohjeissa kerrotaan kisojen tarkkojen ajankohtien ja ”livestriimauksen” ehtojen lisäksi muun muassa se, että haulikolajien maailmancup voidaan jatkossa jakaa trapin maailmancupiin ja skeetin maailmancupiin. Kiväärin ja pistoolin maailmancupissa on mahdollista ampua vain 10m lajit.

Ampumaurheiluliiton trapin päävalmentaja **Kari Kopra** pitää ISSF:n suunnitelmia hyvinä ja näyttää niille vihreää valoa:

– Ei haulikolajien tarvitse olla aina samassa paikassa. On hyvä, jos saamme näin useampia maita kisajärjestäjiksi eikä olla aina samoissa paikoissa, Kopra sanoo.

ISSF:N PÄÄSIHTTEERIN Alexander Ratnerin mukaan haulikolajien maailmancup on nykyisellään liian pitkä, ja siksi ”kaikki valittavat”, hän kertoi.

– Sopivalta ratkaisulta näyttää se, että peruskilpailut ammutaan viikon aikana ja finaalit viikonloppuna. On myös muistettava se, että trapissa ja skeetissä ovat ihan

maajoukkueampujia on koronaviruspandemian ajan pystytty auttamaan ammattimaisen harjoittelun mahdollistamiseksi.

Kiväärin A-maajoukkueen parhaat saivat maaliskuussa erityisluvan harjoitella Turussa Kupittaaan radalla, vaikka rata on muuten suljettu.

Uudellamaalla asuvat HUY-tehostamistuen saaneet ampujat saivat erityisluvan liikkua maakunnan rajojen ulkopuolella toimiville muille radoille, kun rajat olivat kiinni maaliskuussa.

Trap-ampujat ovat harjoitelleet Orimattilan radalla, ja skeet-ampujat voivat harjoitella Lopen radalla. Osalla urheilijoista on mahdollisuus harjoitella kotona tai oman seuransa radalla.

– Pandemian synnyttämä ”aikalahja” on hyödynnettävä ja pystyttävä muuntamaan eduksi. Hyvä harjoittelu kotona tai lähimiljöössä ja kesäaikat edistävät osaltaan laadukkaan harjoittelun ylläpitämistä lähiolosuhteissa ja mahdollistavat meille entistäkin vahvemmat suoritusurakset seuraavalla kaudel-

omat urheilijansa. Siksi erilliset kilpailut on helpompi järjestää, ja ehkä kisoja tulee lisää, Ratner sanoi.

– Erillinen 10m lajien maailmancup on helppo järjestää ja antaa useammille jäsenmaillemme mahdollisuuden järjestää kiväärin ja pistoolin maailmancupin kilpailu, jos niillä ei ole 25/50m olosuhteita. Ja taas, muutama kisapäivä ja finaalit viikonloppuna.

RATNERIN MUKAAN uudet suunnitelmat antavat mahdollisuuden lisätä kilpailujen määrää. Osanottajienkin määrä kasvaa, kuten myös median kiinnostuskin.

– Ja me voimme kokeilla uusia kilpailumuotoja ja -tapahtumia.

Entä onko näillä suunnitelmilla kenties vaikutusta vuonna 2024 Pariisissa järjestettävien olympialaisten ampumaurheilun ohjelmaan?

– Niillä ei ole mitään tekemistä Pariisin kanssa. Toivottavasti ohjelma on sama kuin Tokiossa (2021) lisättynä skeetin parikilpailulla, jonka ISSF on pyytänyt Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) lisäämään kisaohjelmaan.

ISSF:n mukaan jatkossa myös Grand Prix -kilpailuista jaetaan rankingpisteitä.

Hakemukset pitää jättää ISSF:lle toukokuun 31. päivään mennessä. Määräaika jatkettiin kahdella viikolla alkuperäisestä. Valinnat tehtäen heinäkuun lopussa, viimeistään kuitenkin elokuussa, Ratner kertoi huhtikuun viimeisellä viikolla.

la. Kaikkien lajiryhmien toimintasuunnitelmat päivitetään siten, että tavoitteenamme on luoda jollakin tavalla toteutettavia kilpailuja elokuulle, johon myös kuntohuiput tähdätään, Lindell sanoo.

TOKION KISOJEN siirtäminen vuodelle eteenpäin muuttaa myös perinteistä neljän vuoden olympiarytmiä. Julkisuudessa onkin todettu, että Tokion kesäolympialaisten siirrolla on vaikutuksia, jotka ulottuvat vuoden 2024 Pariisiin olympialaisiin saakka.

Pariisissa joudutaan käymään suunnitelmat uudestaan läpi, mutta siellä ollaan varmoja, että asiat pystymään hoitamaan, Yle kertoi verkkosivuillaan 28. maaliskuuta. Pariisin olympialaiset on määrä järjestää 26.7.–11.8.2024.

Jos tulevien vuosien aikataulut pitävät paikkansa, on ampumaurheilijoilla edessään mielenkiintoinen arvokisaputki: Tokio 2021, ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut 2022 ja Pariisi 2024.

Tavoitteita siis riittää! 🛠️

Lehtimäki on myös sanonut, että Olympiakomitea on myös pahoillaan niiden urheilijoiden puolesta, jotka ovat viimeksi kuluneiden neljän vuoden ajan satsanneet voimakkaasti tämän vuoden kisoihin ja olleet huippukunnossa ja nousuvireessä, kenties jopa suunnitelleet huipentavansa uransa näihin kisoihin.

Olympiakomitea alkoi valmistautua kesäolympialajien kanssa vuoteen 2021 välittömästi. Se tekee uudet suunnitelmat ja pystyy Lehtimäen mukaan ”laajalti” hyödyntämään tätä vuotta varten tehtyä työtä. Haasteen heittää se, että vuonna 2022 odottavat jo Pekingin talviolympialaiset, ja tämä aikataulu asettaa tiukkoja vaatimuksia Olympiakomitean työlle erityisesti ensi vuonna.

Kisojen siirtäminen aiheuttaa valtavasti töitä kisat isännöivässä Tokiossa, ja kustannusten arvioidaan nousevan jopa miljardeihin euroihin.

AMPUMAUHEILULIITON valmennuksen johtajan **Per-Ole Lindellin** mukaan Suomen

Ampumaurheilun on pa

Kivääriampuja Marianne Palon päivät täyttyvät laadukkaasta ja kovasta harjoittelusta. "Ajatukseni ja kaikki tekeminen liittyvät jotenkin amuntaan."

Teksti & kuvat LASSI PALO

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava kivääriampuja **Marianne Palo**, 21, on iästään huolimatta kokenut ampumaurheilija. Hänet nimettiin Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuampujaksi 2011, ja ensimmäiset SM-mitalinsa hän saavutti kaksi vuotta myöhemmin N16-sarjassa.

Palo edusti Suomea ensimmäisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa vuonna 2015, kun ilma-aseiden EM-kilpailut järjestettiin Hollannin Arnhemissä.

Palo on saavuttanut lukuisten SM-mitalien lisäksi kolme EM-mitalia, joista kaksi joukkuekilpailussa ja yhden henkilökohtaisessa kilpailussa. Hän sijoittui kolmanneksi tyttöjen pienoiskiväärin makuun EM-kilpailussa Azerbaidzhanin Bakussa 2017. Joukkuemitalit ovat tulleet Tallinnassa 2016 ja Unkarin Győrissä 2018.

Jos yrittää katsoa koronaviruspandemia yli, millaisia tavoitteita sinulla on ampumaurheilijana nyt?

– Tavoitteeni ampumaurheilijana kasvavat tulosten ja harjoitusten myötä, ja tähtäänkin aina vain korkeammalle. Kasvamisen entistä paremmaksi ampumaurheilijaksi ja Suomen edustaminen yhä suuremmissa kilpailuissa entistä lähemmäksi kansainvälistä huippua ovat tavoitteitani, Palo kertoi huhtikuun alussa.

Muuttuivatko ajatuksesi tai tavoitteasetelusi, kun Tokion olympialaiset siirtyivät vuodelle eteenpäin?

– Tavoitteenani ovat olympialaiset, mutta oma taito- ja tulostaso maailmalla kertoo urheilijalle realistisen viestin milloin niitä kannattaa oikeasti tavoitella. Jos saa maapalkan kilpailuissa, niin sen on urheilija silloin ansainnut kovalla ja laadukkaalla harjoittelulla.

Nyt on – ainakin näillä näkymin – tulossa mielenkiintoinen arvokisaputki, kun Tokion olympialaiset ovat 2021, ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut 2022 ja Pariisin olympialaiset 2024.

– Jos katson itseäni neljä vuotta taaksepäin, olen kasvanut urheilijana ja ihmisenä paljon. Suunnittelemme valmentajani (**Jukka Salonen**) kanssa tulevat kaudet järjestyksessä kokonaisrasitusta ajatellen. Seuraavat neljä vuotta ovat varmasti tulevaisuuteni merkittävimpiä ja tärkeitä vuosia. Järkeviä ja oikeita päätöksiä täytyy tehdä jo nyt, Palo sanoo.

Marianne Palo oli paras suomalaisnainen ilma-aseiden EM-kilpailuissa Puolan Wroclawissa.

PALO KESKITTYI koko talven "vain ja ainoastaan" ampumaurheiluun, sillä hänen tavoitteenaan olivat kevään ilma-aseiden EM-kilpailut ja niissä menestyminen. Oman harjoittelunsa lisäksi hän on valmentanut kivääriampuja **Alexi Kasia** välittämällä hänelle oppimiaan asioita ja kokemuksiaan.

– Opetan hänelle samoja asioita, joita käyn itse oman valmentajani kanssa läpi. Ilokseni olen huomannut, että ohjeet eivät ole menneet hukkaan, sillä Aleksin tulostaso on noussut paljon.

Palo asuu Isonkyrön Palonkylässä vanhempiensa kanssa.

– Isoveljeni ovat muuttaneet pois kotoa jo aiemmin. **Ville** asuu nykyään Espoossa, ja hänen luonaan olen yöpynyt kilpailureissuilla. **Jussi** asuu meitä lähempänä Vaasassa, joten häntä tulee nähtyä useammin.

Palo harjoittelee päivittäin ilma- ja pienoiskiväärillä. Harjoitusmatkoihin ei kulu liiemmin aikaa:

– Isäni on tehnyt vuosia sitten kotiimme 10m sisä- ja 50m ulkoradat. Näin voin keskittyä amuntaan täyspainotteisesti ja laadukkaasti. Muita harjoituspaikkojani ovat IMAS:n sisä- ja ulkoradat ja Nurmon

50m sisärata. Olen harjoitellut valmentajani silmien alla myös Jyväskylässä Kuokkalan Graniitissa ja Keuruun ampumaradoilla.

YHTEISTYÖ SALOSEN kanssa on Palon mukaan sujunut hyvin.

– Voin luottaa häneen sataprosenttisesti. Pidämme yhteyttä toisiimme päivittäin, ja harjoittelemme yhdessä vähintään muutama kerran kuukaudessa. Jos joku, niin Jukka, saa vakavastakin tilanteesta kaivettua jotain positiivista. Ymmärrämme toisiamme, ja olemme asioista usein samaa mieltä.

Mihin olette kiittäneet erityistä huomiota?

– Eniten huomiota on kiinnitetty ampumarytmiini ja kilpailuajan käyttööni. Siirtymisen nuorten sarjasta aikuisten sarjaan meni ilman suurempia notkahduksia. Kehitykseni on ollut jatkuvaa ja nousujohteista.

Palon laukaisumäärät ovat nousseet joka kausi ja nousevat edelleen. Harjoittelu ei ole "pakkopullaa", eikä häntä tarvitse hoputtaa harjoittelemaan. Siitä kertoo kaiken hänen kommenttinsa:

– Viihdyn ampumaradalla 24/7.

Ampumarjoittelun lisäksi Palo on tehnyt lajiin kuuluvia oheisharjoituksia ja kiinn-

Ijon paloa!

nittänyt fyysiseen puoleen entistä enemmän huomiota.

– Yleiskuntoa ylläpitäviä ja sitä parantavia harjoituksia, jotta jaksan harjoitella laadukkaasti myös pitkiä päiviä.

ILMA-ASEKAUSI päättyi käytännössä maaliskuun puolivälissä. Ennen poikkeusoloja ehdittiin kilpailla EM-mitaleista Puolan Wroclawissa helmi-maaliskuun vaihteessa. Palo pitää ilma-asekauttaan ”pääpiirteittäin onnistuneena”.

– Tasoni nousi viime kaudesta paljon, ja tulostasoni on ollut tasainen. Tulostason notkahduksia ei ole ollut. Saavutin EM-kilpailuihin asetetun rajan, jonka jälkeen harjoittelin entistä enemmän, jotta minulla olisi myös mahdollisuus pärjätä ensimmäisissä aikuisten ilma-aseiden EM-kilpailuissani.

Palo oli Suomen EM-naiskolmikosta tarkim tähdättyään henkilökohtaisessa kilpailussa 626,1 pistettä. Hän sijoittui 23:nneksi, kun finaalaraja oli 628,0.

– Onnistuminen EM-kilpailuissa oli vätkäuteni paras saavutus. Oma ennätyskin olisi ollut hyvinkin mahdollinen. Hyvin mennyt kausi kokonaisuudessaan ja onnistumiset parantavat itsetuottamustani entisestään.

Viisi nopeaa Palolle

1. Norjalainen kiväärivalmentaja Anne Grethe Jeppesen?

”Kannustava, ymmärtäväinen ja hänellä on palava halu auttaa ampujia maailman huipulle. Hän tuo omia näkemysään ja painottaa varsinkin ammunnan perusteita. Hienoa, että Anne Grethe on mukana valmennuksessa!”

2. Henkinen valmennus?

”Hyvä, että liitto panostaa henkiseen valmennukseen. Urheilijana koen yksilöllisen keskustelun kuitenkin tärkeämmäksi. Kun henkinen puoli ei ole kunnossa, sen näkee urheilijan tulostasostakin. Lauseen ”kun ajattelet positiivisesti, et voi ajatella negatiivisesti” olen oppinut valmentajaltani, ja olen huomannut, että se pitää täysin paikkaansa.”

3. Taktiikkasi finaaaleissa?

”Ehdottomasti positiivinen asenne ja päättäväisyys. Ennen finaalitietää ketkä pärjäävät, sillä sen näkee ilmeistä ja eleistä. Parhaiten olen pärjännyt finaa-leissa, kun olen hymyillyt ja jopa nauranut ampumapaikalla. Kannattaa ottaa ilo irti, sillä ei tämä niin vakavaa ole!”

4. Kisakallion EM-kilpailut 2021?

”Ensi kevään päätavoite ja kotikisoissa pärjääminen olisi ehdottomasti kauden 10,9. Hienoa, että Suomessa järjestetään luotilajien arvokilpailuja. Tämä varmasti tuo lisää näkyvyyttä ampumaurheilulle suomalaisten keskuudessa.

5. Kuinka monta 10,9:n laukausta keskimäärin kilpailuissasi?

”Kyllä sieltä vähintään yksi löytyy, parhaimmillaan jopa kolmekin. Ei ole mitään parempaa tunnetta kuin 10,9:n ampuminen! Rentous ja oikea ajoitus on kaiken a ja o.”

Harjoittelun avulla olen pystynyt kehittymään, ja uskon, että kykenen myös pienoiskiväärillä nousemaan seuraavalle levelille.

Millainen maku jäi EM-kisoista?

– Parikilpailu Sebastianin (Långström) kanssa ei kulkenut ainakaan minun osaltani niin kuin olisin halunnut. En ole tyytyväinen henkilökohtaisessa kilpailussa ensimmäiseen sarjaani, mutta en luovuttanut. Sen jälkeen olin ennätysvauhdissani kilpailun loppuun saakka. Olihan siellä 106,3 sarjakin, jonka jälkeen ei voinut muuta kuin hymyillä! Jäin finaalarajasta 1,9 pistettä, joten finaaliin pääsy ei olisi ollut minulle mikään mahdottomuus.

Millainen kokemus Wroclawin EM-kisat kaikenkaikkiaan olivat?

– Ne pidettiin historiallisessa Centennial Hall -tapahtumakeskuksessa, joka valmistui vuonna 1913. Ensimmäisen kerran astuesani radan puolelle ajattelin, että on todella hienoa kilpailla täällä muiden Euroopan huippujen joukossa. Harvemmin olen tällaisissa olosuhteissa ampunut kilpailuja.

PALON HARJOITUKSET jatkuvat normaalisti niin kuin ennenkin. Painotus on nyt pienoiskivääriharjoituksissa, mutta ilmakivääri tulee kuitenkin koko ajan mukana.

– Molempia täytyy harjoitella jatkuvasti, ja ilmakiväärillä tehdyt liipaisut ovat hyvää lääkettä pienoiskivääriin. Pito-, tähtäys- ja liipaisuharjoitukset ovat osana oheisharjoittelua.

Ovatko harjoitusmääräsi lisääntyneet koronaviruksen takia?

– Korona ei ole vaikuttanut harjoitus-

määriini, sillä määrän nostaminen on ollut suunnitelmallista.

Millaista on harjoitella, kun kukaan ei tiedä milloin kilpailut taas alkavat?

– Kilpailut, joihin olin harjoitellut ja pyrkimässä, peruttiin. Tämän jälkeen oli hiukan tyhjä olo, mutta osasin asennoitua asiaan hyvin nopeasti, ja olen jatkanut kovaa ja laadukasta harjoittelua koko ajan. Teen harjoittelua itseäni varten, jotta kehityn urheilijana ja ihmisenä entistä vahvemmaksi tulevaisuuden kilpailuja varten.

Palon harjoittelun pääpaino on ampumarytmisissä ja kilpailuajan käytössä, koska ne ovat olleet suurimmat ongelmakohdat hänen uransa aikana.

– Kivääriperheessä minut tunnetaan linjan viimeisenä ampujana, sillä olen nuoresta ampujasta saakka ollut erän viimeinen ampuja viimeisille minuuteille saakka. Nykyään onnistun ajankäytössä hyvin ja saatan lopettaa kilpailuni muita aiemmin. Tämä saattaa saada joillakin hämmästyttävästi ja iloa kasvoille. Olen siis onnistunut harjoituksissani ja itseni voittamisessa.

ERI PUOLILLA maailmaa on koronaviruspandemian ajan puhuttu siitä, miten pitää fokus harjoittelussa ja tulevissa kilpailuissa – sitten, kun ne joskus taas alkavat. Myös Palon mielestä fokus on avainsana harjoittelussa:

– Jos mielenkiinto hiipuu harjoittelun aikana tai on väsynyt, kannattaa lopettaa harjoitus siihen paikkaan,

jatkuu

Marianne Palo valittiin Vuoden kultahippuampujaksi 2011.

vaikka laukauksia ei olisi paljoakaan kertynyt. Silloin on asian ytimessä ja tehnyt fiksuja päätöksiä. Huonoa tekniikkaa ja ”ammuskelua” ei kannata koskaan opetella, sillä sen oppii turhankin nopeasti. Harjoittelua voi jatkaa myöhemmin samana päivänä uudelleen tai seuraavana päivänä, jos on fyysisesti väsynyt. Jukan ja minun sanoin KP eli kiireesti petiin!

Myös ampumaurheilun kilpailukalenteri tyhjeni nopeasti. Palo on seurannut tilannetta rauhallisin mielin:

– Kilpailukalenteri on tyhjentynyt tiheästi, mutta minuun se ei suuresti vaikuttanut. Olimme suunnitelleet valmentajani kanssa tulevan kesän ja loppuvuoden enemmän harjoittelun puolelle tulevaisuutta varten. Kalenterista hävisi siis muutama kilpailu, joihin ajoin pyrkiä. Tällainen ”erilainen” vuosi ei haittaa minua ollenkaan, sillä minusta on ihan hyvä vaan olla välillä paikallaan ja hengähtää.

Millainen on fiiliksesi, kun ei ole ollut kisareissuja?

– Kokonaisrasitusta pitää jatkuvasti seurata kausien aikana, ja omasta mielestäni tämä kilpailutauko tuli hyvään paikkaan. Onhan se toki hieman outoa, kun ei tiedä milloin näkee seuraavan kerran muita ampumaurheilijoita ja ihmisiä, jotka panostavat lajiin täysillä. Terveys edellä kuitenkin mennään tässä tilanteessa.

Palon arkirytmi on pysynyt samanlaisena poikkeusolojenkin vallitessa. Hän aloittaa päivän luonnossa lenkkeilemällä, jonka jälkeen hän aloittaa ampumaharjoitukset. Päivät kuluvat ammunnan parissa harjoittelun eikä päivään jää kovinkaan paljon aikaa, jolloin hän ei ole treenaamassa.

– Ajatukseni ja kaikki tekeminen liittyvät jotenkin ammuntaan. Sen näkee myös esimerkiksi perheemme panostuksesta urheilu-uraani, puhelimeni kuvagalleriasta ja niin edelleen. Vietän poikaystäväni **Aleksi Pirttimäen** kanssa aikaa aina niinä viikonloppuina, jolloin hänen kadettikoulunsa antaa myöden. 🌸

Suomalainen All

Matias Kiurun alku on ollut erinomainen amerikkalaisessa yliopistossa: hänet nimettiin ilmakiväärissä ja pienoiskiväärissä NCAA:n All American -joukkueeseen.

Teksti LASSI PALO
Kuvat MSU

Matias Kiuru, 21, istuu hyväntuulisena kotonaan Kentuckyn osavaltiossa sijaitsevassa Murrayn kaupungissa. Hän on valmistunut Urheiluampuja-lehden videohaastatteluun asianmukaisin toimenpitein: hän siemailee aamukahvia isosta kupistaan. Aikaero Suomeen on kahdeksan tuntia.

– Kaikki muu on täällä on hyvin paitsi kahvi, joka on ihan ”lirua”. Kun tulen tänne kesän jälkeen takaisin, täytyy pakata matkalaukkuun monta kahvipakettia, hän naurahtaa.

Helsinkiläistä Poliisien Ampumaseuraa (PAS) edustava kivääriampuja on tietävästi ensimmäinen suomalainen urheiluampuja, joka on saanut täysstipendin amerikkalaiseen I-divisioonan yliopistoon.

Kiuru on opiskellut kauppatieteitä Murray State Universityssä (MSU) ja kuulunut sen ampumaurheilujoukkueeseen tammikuun alusta lähtien. MSU kilpailee Racers-joukkueillaan Ohio Valleyen konferenssissa.

– Olen viihtynyt erittäin hyvin! Olin valmistautunut hyvin ja ottanut asioista selvää. Yllätyksiä ei ole tullut, ja kaikki on toiminut ja hoidettu erinomaisesti, Kiuru hymyilee.

Murrayssa asuu noin 17 000 asukasta. Siihen ei ole laskettu mukaan yliopiston opiskelijoita, joita on noin kymmenen tuhatta.

NELJÄN VUODEN täysstipendi tarkoittaa sitä, että Kiurun tarvitsee huolehtia vain omista käyttörahoistaan, sillä kaikki muu on hoidettu, kuten opiskelu, majoitus, ruoat ja ampumaurheilussa tarvittavat paukut, joita onkin kulunut runsaasti alkuvuoden aikana.

Kiuru asuu yliopiston alueella sijaitsevassa rivitalokaksiossaan yksin. Opiskelijaravintola ja 16-paikkainen ampumarata sijaitsevat vain muutaman minuutin kävelymatkan päässä.

– Koulunkäynti ei ole toistaiseksi ollut hankalaa, koska minulla on ollut alussa yleissivistäviä kursseja ja vain yksi kauppa-

Matias Kiuru harjoittelemassa NCAA:n finaaliweeki.

Matias Kiuru MSU:n väreissä.

tieteiden kurssi. Englannin kieli ei ole ollut minulle koskaan ongelma. Sekin on helpottanut sopeutumista, kun aloin ajatella englanniksi melko nopeasti.

Kiuru opiskelee MSU:ssa kauppatieteitä pääaineenaan markkinointi ja saa aikanaan Suomen kandia vastaavan tutkinnon. Oivaa vapaa-ajanvietettä ovat olleet MSU:n kori-

American

lopun aattona.

Hyvätuuliset MSU:n ampumajoukkueen jäsenet Matias Kiuru ja Anna Scheer.

pallojoukkueen kotiottelut, joihin opiskelijoilla on vapaa pääsy.

KIURUN OPINAHJO on menestynyt ampuaurheilussa erinomaisesti. Se on voittanut neljä kertaa peräkkäin konferenssinsa mestaruuden ja ollut NCAA:n mestaruuskisoissa säännöllisesti neljän parhaan joukossa.

Se selvitti tiensä tänäkin vuonna kauden loppuhuipentumaan eli mestaruuskisoihin, mutta ne jouduttiin perumaan koronan takia.

– Olimme jo kisapaikalla, kun harjoituspäivän iltana kerrottiin, että NCAA:n kaikkien lajien mestaruuskilpailut on peruttu – myös ampuaurheilun. Totta kai se

harmitti, mutta ei sille voinut mitään, Kiuru sanoo. (NCAA on Yhdysvaltain yliopistourheilun kattojärjestö.)

MSU:ssa on kymmenkunta ampujaa, joista neljän tulokset lasketaan kilpailuun mukaan. Kiuru on porukan ainoa ulkomalainen. Hän ampui Racers-joukkueessaan hyvin. Kiireisimpään aikaan kilpailuja oli joka viikonloppu. Niissä ammuttiin ensin pienoiskiväärillä 3x20 ls kilpailu. Sen jälkeen oli tunnin tauko, jonka jälkeen ammuttiin ilmakiväärillä 60 ls kisa.

– Oli mielenkiintoista ampua saman päivän aikana 120 kisalaukausta. Kun kausi loppui, olin kuuden kilpailun keskiarvotuloksillani sarjan kuudenneksi paras ampuja. ”Impparilla” keskiarvoni oli yli 624 pistettä. Paras tulokseni oli 626,2 ja huonoin 622,5 pistettä.

– Tärkeää on, että ”hilaan” keskiarvoani tasaisesti ylöspäin. Se on parempi kuin se, että hyvän ja huonon tulokseni ero olisi suuri.

Erinomainen saavutus on se, että Kiuru nimettiin molemmissa lajeissa NCAA:n All American -joukkueeseen, johon nimetään sarjan kahdeksan parasta ampujaa.

KIURU KEHUU joukkueensa ilmapiiriä hyväksi. Tiimikaverit ovat mukavia, ja valmentajilta saa asiantuntevaa apua aina kun sitä tarvitsee.

– Olosuhteet ovat hyvät, ja lajiharjoitusten lisäksi meillä oli kaksi kertaa viikossa ammattivalmentajan vetämä fyysikkatreeni. Oma kuntosali on myös käytössä.

Kuten viime vuoden viimeisessä Urheiluaupujassa todettiin, tässä se juju onkin: Kiuru haluaa edetä urheiluaupujan urallaan, ja hän näki amerikkalaisessa yliopistossa erinomaisen mahdollisuuden.

Kiuru pääsi ylioppilaksi helsinkiläisestä Mäkelänrinteen urheilulukiosta kaksi vuotta sitten, ja hänen varusmiespalveluksensa Puolustusvoimien Urheilukoulussa päättyi viime syyskuussa. Hän on edustanut Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa useita kertoja poikien sarjassa. Viimeisin arvokisaedustus oli Etelä-Korean Changwonissa (2018), missä hän sijoittui hienosti seitsemänneksi poikien pienoiskiväärin asen tokilpailussa. Hänellä on poikien EM- ja MM-joukkuepronssi.

KIURU ON yrittänyt palata koti-Suomeen nyt kaksi kertaa, mutta molemmilla kerroilla lennot on peruttu.

– Tavoitteenani on palata kotiin kesäksi. Saa nähdä, milloin sinne pääsen. Mutta ei se mitään, olen käynyt kalastamassa bassia kavereiden kanssa. Jos lentäminen ei onnistu, ehkä minun pitää käydä ostamassa paikallisesta Walmartista kajakki ja meloa kotiin, Kiuru nauraa.

Paluu MSU:n väreihin odottaa taas elokuun puolivälissä. 🌸

Matias Koivu osallistui kauden ainoaksi jääneeseen maailmancupiin, joka järjestettiin Kyproksen Nikosiassa maaliskuussa.

”Vuosi lisää aikaa kehittä-

Trap-ampuja Matias Koivu on kehittynyt vuosi vuodelta ja löytää hyviä puolia siitä, että Tokion olympialaiset siirtyvät.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA SAARINEN, PEKKA MAUNULA

Trap-ampuja **Matias Koivu** vastasi puhelimeensa Orimattilan ampumaradalla, missä hän oli pääsiäisviikolla harjoittelemassa valmentajansa **Pekka Maunulan** kanssa.

Aurinko paistoi, ja lämpöasteita oli sen verran, että Koivu pystyi ampumaan parista kiekkoa päivän aikana – eli yhtä paljon kuin edellisenäkin päivänä.

– Olen käynyt täällä ampumassa kelien mukaan. Nyt on hyvä päivä ampua, hän sanoi.

Koivun alkukauden onnistumisiin voi kirjata Portugalin GP-kilpailun, jossa hän oli kuudes ja sivusi ennätystään 121, mutta koronaviruspandemia mullisti myös hänen kevään suunnitelmansa ja aikataulunsa. Koivu osallistui vuoden ensimmäiseen maailmancupiin, joka järjestettiin maaliskuussa Kyproksen Nikosiassa. Orimattilan Seudun Urheiluampujien nuori urheilija oli 45:s ri-

kottuaan 115 kiekkoa. Hän totesi heti kilpailun jälkeen, että ”eihän se nyt ollut ihan sitä mitä täältä tultiin hakemaan”:

– Tekeminen oli aika vaikeaa, vaikka tietää, että ammunta kulkee ja alkaa olla kunnossa. Siihen nähden tulos oli kohtalainen. Jos numeroita katsoo, niin ihan ynnämuut-kategoriaan kisa menee. Mutta tästä on hyvä jatkaa eteenpäin, miesten sarjaan täksi vuodeksi siirtynyt Koivu sanoi.

PALJON ON sen jälkeen muuttunut. Kaksi päivää ennen puhelinhaastattelua selvisi, että Kyproksen maailmancup jäi vuoden ainoaksi maailmancup-kilpailuksi, sillä kaikki muut peruttiin koronaviruksen takia.

– Kun palasin Kyprokselta kotiin, olin pian lähdössä Espanjan Malagaan. Ajattelin vielä tuolloin, että koronaan ylireagoitiin. Mutta ei. Nyt ei meinaa päästä edes Uudeltamaalta pois, Nurmijärven Palojoella asuva Koivu naurahti.

Koivu, 20, palkittiin viime lokakuussa Ampumaurheiluliiton Vuoden nuorena ampumaurheilijana, kun hän saavutti MM-hopean lisäksi joukkuehopeaa ja kuului Suomen poikien EM-kultaa voittaneeseen joukkueeseen.

Hänen päätavoitteensa oli Ranskan EM-kilpailuissa, joissa piti toukokuussa jalkaa viimeiset olympiamaapaikat Tokioon. Mutta kuten hyvin tiedetään, niitäkään kilpailuja ei järjestetä.

KOIVUN VIIME kausi oli hyvä, ja ilman sitä olisi vaikeaa lähteä uuteen kauteen, hän sanoi syksyllä. Koivu kilpaili viime vuonna kuusitoista kertaa, ja onnistumiset tulivat oikeisiin kisoihin. Hän sai kaiken sen irti, mitä otettavissa oli.

– Ammuin kolme kertaa yli 120:n ja keran 119. Toki jäi parannettavaa, kuten Lahden maailmancup. Ei voi kuitenkaan valittaa, Koivu sanoi viime vuoden viimeisessä Urheiluampuja-lehdessä.

Koivun mukaan armeijan kuormitus vaikutti kauden alussa, mutta kun siihen totutti, alkoi ammutakin sujua.

Hän ampui kauden aikana kolme, neljä tuhatta kiekkoa enemmän kuin edellisenä vuonna. Määrä oli noin 20 000, kun mukaan lasketaan skeet ja compak.

KOIVUN VUODEN ensimmäinen leiri oli tammikuussa, ja harjoitustahdin piti jatkua tiiviinä EM-kisoihin asti. Piti olla Malagaa ja vaikka mitä, eikä kotona pitänyt aikaa juurikaan viettää. Nyt pitää viettää ihan valtionjohdon kehotuksen mukaisesti, koska kilpailu- ja leirimatkoja ulkomaille ei juuri nyt ole. Koivu on käyttänyt ajan hyväkseen ja on harjoitellut hyvin niin fysiikkaa kuin itse lajiakin:

– Kaikki aika menee nyt ampumaurheilun hyväksi, koska töitäkään ei juuri nyt ole.

Koivun varusmiespalvelus Puolustusvoimien Urheilukoulussa päättyi syyskuussa,

Harjoittelua poikkeusoloissa: treeni käynnissä Orimattilassa.

Trap-lajien Kari Kopra: "Maajoukkue-ampujilla monipuolista harjoittelua"

Tämän vuoden peruutukset ja Tokion olympialaisten siirtyminen heijastuvat myös vuoteen 2021.

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton trap-lajien päävalmentaja **Kari Kopra** kertoo, että maajoukkueampujat ovat pystyneet ja päässeet harjoittelemaan kotimaassa koronaviruspandemian aikana.

– Oli hyvä, että Tokion olympialaiset siirrettiin vuodelle eteenpäin kansainvälisen tilanteen takia, sillä kaikissa maissa ei pääse harjoittelemaan. Me olemme harjoitelleet normaalin lajiharjoittelun lisäksi monipuolisemmin kuin vuosiin eli fysiikkaa, henkistä valmennusta ja ravitsemusta, Kopra sanoo.

– Harjoitusohjelmat ovat tietysti menneet uusiksi. Pystymme nyt ampumaan määrää. Koko kilpailukausi saattaa kuitenkin olla ohi eli voi olla, ettei ole yhtään kilpailua. Jos rajat aukeavat syksyllä, aloitamme heti valmistautumisen tulevaan olympiavuoteen.

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) ja Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) arvokilpailukalenteri on tältä vuodelta tyhjentynyt niin, että nuorten EM-kilpailut 25/50m kivääri- ja pistoolilajeissa on ainoa jäljellä oleva kilpailu.

Se siirrettiin kesä-heinäkuusta syyskuulle, mutta lopullinen päätös kisojen järjestämisestä tehdään heinäkuun alkuun mennessä.

AMPUMAUURHEILULIITON valmennusjohdanto on kertonut, että trap-ampujat ovat harjoitelleet Orimattilan radalla 3-4 kertaa viikossa Kopran ja **Pekka Maunulan** johdolla. Paikalla ovat olleet A- ja B-maajoukkueiden lisäksi nuorten maajoukkue. Para-ampujien ja tehoryhmän leirejä on pidetty yhdessä tehoryhmän valmentajien kanssa.

Tavoitteena on aloittaa pienimuotoinen kilpailutoiminta maajoukkueen kesken touko-kesäkuussa. Jos tilanne niin sallii, syksyllä on kotimaan kisoja ja loppuvuonna ulkomaan leirejä.

Skeetin nuorten maajoukkue ja B-maajoukkue aloittavat harjoittelun toukokuun alussa Lopen radalla **Jorma Korhosen** valmennuksessa.

Myös A-maajoukkueen ampujia on käy-

nyt Lopella. Skeetissä on samanlainen syksyn suunnitelma kuin trapissakin.

PISTOOLIAMPUJAT ovat harjoitelleet pääosin omilla radoillaan. Päävalmentaja **Timo McKeown** ohjaa ampujia verkon (Teams-sovellus) kautta. Leiri- ja valmennustoimintaa yritetään lisätä kesän aikana Inkoossa ja Sallossa, ja lokakuussa alkaa valmistautuminen ilma-aseiden EM-kotikisoihin, jotka ovat maaliskuussa Lohjalla sijaitsevassa Kisakalliossa.

Puolet kiväärimaajoukkueen ampujista on harjoitellut päivittäin Turussa Kupittaan radalla kiväärilajien päävalmentajan **Pirjo Peltolan** johdolla. Ulkoradalle siirrytään toukokuun aikana, ja kuten pistoolissakin, kivääriampujat aloittavat lokakuussa valmistautumisen Kisakallion EM-kotikisoja varten.

300m kiväärilajien toiminta jää täysin kotimaiseksi tänä vuonna, koska Lapua Eurooppa cup peruttiin kokonaan.

KAIKKIEN LAJIRYHMIEN tavoitteena on saavuttaa huippukunto elo-syyskuussa virallisia tai omia pienimuotoisia kisoja varten sekä antaa näyttöjä ensi kauden valintoja varten.

Valmennusjohdon mukaan nyt on "iso mahdollisuus" harjoitella hyvissä kesäolosuhteissa ja tulla entistä vahvempaan seuraavaan vuoteen: "Suunnitelmissa on tehostaa ja aikaistaa syksyn toimintaa ja muun muassa koko maajoukkueen ja nuorten valmistautumista Kisakallion EM-kisoihin. - - Tarkemmat suunnitelmat järkevää tehdä kuitenkin vasta hieman myöhemmin, kun tiedetään koronatilanteen eteneminen."

Vaikka Tokion olympialaiset siirtyvät ensi vuoteen (2021), Ampumaurheiluliiton valmentajavalinnat tehdään syksyllä aieman suunnitelman mukaisesti, sillä nykyiset työsopimukset päättyvät tämän vuoden lopussa. 🚩

"Harjoitusohjelmat ovat tietysti menneet uusiksi. Pystymme nyt ampumaan määrää. Koko kilpailukausi saattaa kuitenkin olla ohi eli voi olla, ettei ole yhtään kilpailua."

Kari Kopra

tyä"

ja hän aloitti myöhemmin syksyllä myyjän työt Vantaan Tammiston XXL:ssä, jossa on lomautukset käynnissä. Koivulla ei ole osa-aikaisena työntekijänä vuoroja.

– Aiemmin suunnittelimme, että teen keväällä vähemmän töitä ja keskityn ampumaurheiluun. Nyt voin harjoitella ammattimaisesti, koska töiden suhteen on hiljaista ainakin seuraavien parin kuukauden ajan. Olen tosin tehnyt töitä papalleni – metsähommia ja toukotöitä niinä päivinä, kun en ole harjoittelemassa.

KOIVU SUHTAUTUU koronaviruspandemian aiheuttamiin poikkeusoloihin rauhallisesti, mutta myöntää, että muuttunut tilanne harmittaa.

– Olin ja olen hyvässä kunnossa, ja Ranskan EM-kisoissa olisi ollut mahdollista saavuttaa jaossa ollut olympiamaapaikka.

Samaan hengenvetoon hän toteaa, että nyt on vuosi lisää aikaa harjoitella hyvin ja paljon ennen kuin viimeiset paikat Tokion olympialaisiin jaetaan.

Tokion olympialaisethan siirrettiin vuodelle eteenpäin vuoteen 2021. Tätä kirjoittaessa ei vielä ollut tiedossa, miten ja missä kilpailuissa viimeiset paikat ovat jaossa.

– Minulla ei ole vielä pitkää uraa takana, ja joka vuosi on kehityskäyräni mennyt ylöspäin. Vuosi on pitkä aika kehittyä, Koivu sanoo. 🚩

"Tavoitteena täydellinen stagesuoritus"

Viime vuosi oli practical-ampuja Mika Lennolle menestysvuosi.

Teksti MIKA VUOLLE

Kuva MIKA LENNON ARKISTO

Kontiolahtelainen viisikymppinen kuntosaliryttäjä **Mika Lento** ampui classic-luokassa Serbian EM-kilpailuissa senioreissa pronssille, voitti luokan yleisen sarjan SM-tittelin ja valittiin loppuvuodesta IPSC-jaoston vuoden pistooliampujaksi.

Menestys ei tullut ilman kovaa, pitkäjänteistä työtä. Takana on jo parin vuosikymmenen mittainen nousujohteinen ura practicalissa. Ensimmäisen yleisen sarjan SM-tittelinsä Lento voitti vuonna 2014.

– Panostin viime vuoteen enemmän tajutunni vuoden 2017 MM-kisoissa Ranskassa, että minulla on mahdollisuuksia menestyä, kun pääsen vuonna 2019 ampumaan arvokisat senioreissa, Pohjois-Karjalan IPSC- ja Silhuettiampujia edustava Lento kertoo.

VIIME VUODEN harjoittelumäärät Lennolla olivat melkoiset. Noin sata kuivaharjoittelukertaa, saman verran ampumaratakäyntejä, 150 punttisaliharjoitusta ja parisataa lenkkiä, useimmiten koiran kanssa. Fyysisesti Lento pitää itseään ikäisekseen hyväkuntoisena. Sen varmistaa säännöllisen kuntoilun lisäksi vankka urheilutausta. Nuorempana mies harrasti hiihtoa ja lentopalloa ja kisaa edelleenkin SM-tasolla myös voimanostossa.

– Tässä iässä nopeus ei enää kasva, mutta yritän parhaani mukaan säilyttää sitä ja samalla kehittää tasapainoa sekä muita ampujanominaisuuksiani. Ammunnan pitää muuttua iän mukana.

Lento lähti rakentamaan tuloskuntoa parantamalla itsessään tunnistamia heikkouksia ampujana. Hän harjoitteli paljon liikkuviin maaleihin ammuttaa, sillä kansainvälisissä kisoissa niitä on lähes jokaisella osiolla. Toinen panostuskohde oli metallimaalien ammutta, sillä niihin paikkolaukauksien ampuminen maksaa paljon aikaa. Perusjutuja hän ei ampumaradalla tee vaan pyrkii harjoittelemaan yhtä teemaa kerrallaan, sisällyttäen aina harjoituksiinsa myös liikettä.

Mika Lento ampui senioreiden EM-pronssia classic-divisioonassa syyskuussa Serbiassa.

– Harjoittelen useimmiten kellon kanssa, ja haen nopeutta suoritustapaa. En kuitenkaan tingi osumista. Huonoa ampumista ei kannata treenata.

Ahkera harjoittelija ei kuitenkaan usko ylettömään hinkkaamiseen. Kultainen keskite on parasta. Liika treenaaminen rasittaa hermotusta, ja tulokset lähtevät laskemaan.

VUONNA 2000 alkaneen harrastuksensa painopisteen Lento on pitänyt pistoolipracticalissa. Hän kertoo harjoitelleensa takavuosina myös haulikkoja ja kivääriä. Ne kulkevat yhä mukana SRA-kisoissa, mutta tavoitteet ovat pistoolissa.

Lento ampuu mielellään mahdollisuuksien mukaan mitä tahansa pistooliluokkaa, mutta Colt Government 1911 -mallinen classic-pistooli on tuntunut sopivimmalta.

Varsinaista valmentajaa Lennolla ei ole ollut, mutta harjoittelu seuran monien kovatasoisten practicalistien kanssa on kehittynyt ja antanut esikuvia. Viime vuosina touhu on ollut sitten enemmän itseoppimista. Se on tärkeää, sillä practicalissa ei ole oikeata suoritustapaa. On vain erilaisia suoritustapoja, joista on opittava mikä sopii itselle.

Lento pitää harjoittelussaan aina yllimenokausia palautuakseen. Talviharjoittelu onnistuu Joensuun SAR:in sisäradalla, ja

ulkoratoja kohtuullisen matkan päässä on parikin käytössä. Enimmäkseen lajin kustannukset Lento on kaivanut omasta kukkarosta, mutta haluaa kiittää Ase Utraa ja Vihtavuorta vuosien varrella saamastaan tuesta.

Senioreiden EM-pronssille Lento uskoo nousseensa perustyyliä. Hän pitää vahvuutenaan varmaa toimintaa. Viiteen kisapäivään tuli vain yksi keskinkertainen suorituspäivä.

– Olen vähän tylsä ampuja. En välttämättä loista missään enkä ole koskaan ollut mikään nopea ampuja, mutta pyrin aina virheettömyyteen. Itsevarmuus on tärkeää. Kun kisoihin menee, pitää tietää miten ampua joka stage. Perustana on oltava, että pitää itse uskoa omaan tekemiseensä. Ampumaurheilu on paljon minäkuvasta kiinni.

SEURAAVA ISOMPI tähtäin on nyt vuodella eteenpäin siirtyneissä, vuoden 2021 Thaimaan MM-kilpailuissa. Niitä varten Lento yrittää parantaa isojen kilpailujen turnauskestävyyttään.

Kilpailutuntumaa hän pitää yllä käymällä kotimaan kisoissa, tavoitteena pysyä yleisen sarjan kärjen kyydissä. Motivaatiota riittää, sillä eteenpäin ajavat hirmuinen kilpailuvietti, lajin mukanaantuumien ystävien tapaaminen kisoissa sekä täydellisen stagesuorituksen metsästäminen. 🌀

Practicalin MM-kilpailut siirtyvät vuodella

Kansainvälinen IPSC-järjestö siirtää practicalin MM-kilpailuja tuonnemmaksi koronavirustilanteen vuoksi.

Tämän vuoden lopulla Thaimaan Pattayalla oli tarkoitus ampua pistoolipracticalin MM-kilpailut, mutta ne on nyt siirretty pidet-

täväksi marras-joulukuussa 2021. Samassa paikassa oli tarkoitus ampua vuonna 2021 haulikkopracticalin MM-kilpailut, jotka on nyt siirretty marras-joulukuulle 2022.

Samoin Venäjän Sotshissa pidettävät, ensi huhtikuulle aiotut action airin MM-kisat on

siirretty vuoteen 2022. Kilpailun tarkempi ajankohta ilmoitetaan myöhemmin.

Ensi vuoden pistoolikarbiinin ja pienoiskivääriin MM-kilpailut Yhdysvalloissa on niin ikään siirretty vuoteen 2022. Näiden kilpailujen uusi ajankohta ilmoitetaan myöhemmin.

Ampumaurheilu ajassa kiinni

Kevään ajan yhteiskuntaamme kurittanut koronaviruspandemia vaikuttaa monin eri tavoin myös ampumaurheilun parissa toimivien arkeen ja elämään. Niinpä meidän on nyt yhdessä ja yhteistyössä tehtävä kaikkein vaikeimman vaiheen ylittämiseksi sekä tulevan toimintamme mahdollistamiseksi.

Isot kansainväliset kilpailut ja muut arvokisat on peruttu tältä vuodelta ja siirretty ensi vuoteen. Muutama rohkea järjestäjä on siirtänyt kisat syksyyn.

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on ehdottanut Kansainväliselle olympiakomitealle (KOK), että maailmanrankingin perusteella jaettavat maapaikat jaetaan tämän hetken valintasääntöjen mukaisesti maailmancupin 31.5.2020 tilanteen mukaan.

Kevään/alkukesän valinta-ajankohdat Suomen joukkueen osalta siirretään eteenpäin, ja seuraavat olympia- ja paralympiaurheilijavalinnat tehdään aikaisintaan ensi syksynä.

Tarkemmat valinta-ajankohdat päätetään ja ilmoitetaan sen jälkeen, kun tiedämme Tokion karsintakisojen aikataulun ja kansainvälinen kilpailutoiminta on jälleen käynnistynyt.

Tokion ISSF:n karsinta-aikatauluista ei ole vielä uutta tietoa, mutta viimeisten lajien karsintaikkuna sulkeutuu 29.6.2021.

SYKSYN KILPAILUT ovat nyt erityisen merkittäviä näyttömahdollisuuksia valmennusryhmä- ja maajoukkuevalintojen sekä HUY-tuen osalta. Tarvitsemme kilpailuja välttämättä myös motivaation, vireen ja taitojen ylläpitämiseksi. Toteutakaamme virtuaalikisoja ja ideoikaamme uusiakin tapoja sekä kilpailumuotoja, joita on mahdollista toteuttaa vallitsevien rajoitusten puitteissa!

Elokuusta eteenpäin tulossa on kaikkien lajien SM-kilpailut, ja toivomme todella, että syksyllä kisataan täyttöpäätä. Jokaisen pienemmänkin virallisen kisan tulokset ovat tärkeitä, koska kisoja on totuttua vähemmän.

Ampumaurheiluliiton hallitus on päättänyt uusista SM-kilpailujen ajankohdista, ja näin ollen ilma-asekausi käynnistyy marras-joulukuussa Turussa pidettävillä SM-kisoilla.

LUOTILAJIEN KAUSTE tulee pitkä. Meidän onkin mietittävä tarkoin, miten rakennamme vuosiohjelman hyvän vireen ylläpitämiseksi. SM-kisojen siirtäminen loppuvuoteen tarkoittaa, että luotilajien on aloitettava valmennuskautensa lokakuun puolenvälin jälkeen ehtiäkseen kisakuntoon. Samalla on mietittävä, miten kuntohuipun saa nostettua omiin, maaliskuussa Kisakalliossa järjestettäviin ilma-aseiden EM kisoihin.

Haulikkoampujilla on vahva halu päästä ulkomaanleireille marraskuusta lähtien. Heidänkin kaudestaan on tulossa pitkä, ja se tulee vaatimaan hyvää harjoittelun rytmitystä kuntohuipun ajoittamiseksi ensi vuoden elokuulle.

Pandemian konkreettisista vaikutuksista budjettiin, matkustamiseen ja kilpailamiseen meillä ei ole vielä tietoa.

VALLITSEVA TILANNE pakottaa meidät katsomaan ongelmien yli. Meidän on etsittävä ja löydettävä uusia keinoja, ratkaisuja sekä menetelmiä valmennusvuorovaikutuksen mahdollistamiseksi rajoitetuissa olosuhteissa. Muutokset sisältävät aina myös mahdollisuuksia, jotka auttavat meitä etenemään kohti "uutta normaalia".

Matkustamisesta vapautuva aika antaa myös valmentajille ja valmennusjohdolle hyvän tilaisuuden paneutua valmennukseen, valmennuksen ja valmennusjärjestelmän kehittämiseen. Toiminnan kehittämisessä seuraamme HUY:n kanssa tehtyä pitkän ajan suunnitelmaa.

Valmennuksen suunnitteluun ja seurantaan, eLoggeriin sähköisen päiväkirjan kehittämiseen ja päiväkirjamerkintöjen yhtenäistämiseen on paneuduttu kaikkien lajien kanssa.

Olemme pitäneet asiasta lukuisia verkkopalavereita ja -keskusteluja valmentajien kesken.

Valmennusta koskevien merkintöjen yhtenäistäminen mahdollistaa vuosittaisten vaihtelujen ja kehittymisen objektiivisen analysoinnin. eLoggerista tulee työalusta, johon lajivalmentajat, psyykkiset ja fyysiset valmentajat sekä muut asiantuntijat kirjaavat ohjeensa suoraan.

eLogger on virallinen työkalumme, jonka huolellisen käytön on kuuluttava huippu-urheilijan arkiritiineihin. Sen käyttämistä edellytetään kaikilta maajoukkuevalmennuksen piiriin kuuluvilta. Valmennuksen ja harjoittelun toteutuminen on kilpailutulosten ohella merkittävässä roolissa maajoukkueen valinnoissa ja HUY-tuen jakamisessa 2021.

MUUTOKSET HAASTAVAT MEITÄ kaikkia yksilöllisesti, ja psyykkisen valmennuksen tärkeys on korostunut kevään aikana. Maajoukkueurheilijoiden tarve psyykkiselle valmennukselle on ollut ilmeinen: jotkut ovat tarvinneet lisää keskustelua, joillekin mentaaliharjoittelu on tarjonnut sopivaa tukea ja harjoittelua on myös pystytty kehittämään. Valmentajien, seura-aktiivien ja toimintavastuullisten rooli korostuu tässä haastavassa vaiheessa: urheilijamme

tarvitsevat meitä nyt monin eri tavoin pystyäkseen pitämään harjoitteluvirettä ja intoa yllä.

Meidän kaikkien on myös toimittava vastuullisesti noudattamalla huolellisesti epidemia-ajan yleisiä hygieniaoheja, huomioimalla toisiamme ja olemalla tarkkoja tekemisissämme kaikissa vuorovaikutustilanteissa.

ALLEKIRJOITTANUT JA KOKO LIITON HENKILÖSTÖ autamme mielellämme ja vastaamme kaikkiin harjoittelua, harrastamista ja olosuhteita koskeviin kysymyksiin. Ottakaa rohkeasti yhteyttä sähköpostitse tai puhelimitse. Urheilun parissa toimiminen on aina yhteistyötä ja yhdessä tekemistä – nyt vielä korostuneemmin, jos mahdollista.

Toivotan kaikille terveyttä, sinnikkyyttä ja määrätietoisuutta! Yhdessä ja yhteistyöllä onnistumme myös haastavan vaiheen yli. 🚀

LASSI PALO

Suomen kiväärimaajoukkue 29. helmikuuta ilma-aseiden EM-kilpailuissa Puolan Wroclawissa. Pian EM-kisojen jälkeen kisoja alettiin perua koronaviruksen takia.

SSG voitti Pohjolan maljan jo 12. kerran peräkkäin

Teksti & kuva LASSI PALO

Sibbo Skyttegille saa taas komean pokaalin haltuunsa, kun se voitti vuoden 2019 Pohjolan malja -kilpailun.

Komea Pohjolan malja -pokaali piti luovuttaa SSG:lle Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kevätkokouksen yhteydessä Vantaalla 25. huhtikuuta, mutta kokous on koronavirusepidemian takia alustavasti siirretty pidettäväksi 14. kesäkuuta.

Pohjolan malja luovutetaan Ampumaurheiluliiton seuralle, joka on kerännyt eniten pisteitä vuoden SM-kilpailuista.

SSG voitti vuoden 2019 Pohjolan malja -kilpailun – jo 12. kerran peräkkäin.

Mopsi Veromaan seura SSG on hallinnut Pohjolan maljaa viime vuodet.

SSG keräsi 980 pistettä. Edellisenä vuonna se voitti kilpailun 1088 pisteellään. Toiseksi eniten pisteitä sai edellisen vuoden ta-

voin Salon Seudun Ampujat (674). Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura oli kolmas 492 pisteellään, kun se vuoden 2018 kilpailussa keräsi 266 pistettä ja sijoittui 18:nneksi.

Edellisen vuoden kolmonen eli Raseborgs Skyttar oli nyt neljäs. Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura nousi edellisen vuoden yhdeksänneltä sijalta viidenneksi.

RASEBORGS SKYTTAR voitti maljan vuonna 2007. Sen jälkeen SSG on pitänyt kärkisijaa hallussaan.

Pohjolan malja -pisteitä keräsi kaikkiaan 175 seuraa, kun niitä oli viime vuonna 169.

Kiertopalkinnon on lahjoittanut vakuutusyhtiö Pohjola.

1	Sibbo Skyttegille	980	63	Haminan Practical Ampujat	74		Ikaalisten Ampujat	14
2	Salon Seudun Ampujat	674	64	Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseura	72		Kuusamon Ampujat	14
3	Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura	492	65	Keuruun Seudun Ampujat	70		Tuuloksen Ampujat	14
4	Raseborgs Skyttar	405		Lehtimäen Ampujat	70	128	Isalmen Ampujat	13
5	Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura	404	67	Lappeenrannan Siluettiampujat	68		Ivalon Urheiluampujat	13
6	Satakunnan Ampujat	399	68	Pohjois-Karjalan IPSC- ja Siluettiampujat	65		Jämsän Seudun Ampujat	13
7	Pohjois-Hämeen Ampujat	379	69	Suomen Kasa-Ampujat	64		Kärkölän Kisa-Veikot	13
8	Poliisien Ampumaseura	375	70	Tampereen Seudun Haulikkoampujat	61		Pielaveden Ampuma ja Metsästysseura	13
9	Kuusankosken Ampujat	372		Viitasaaren Ampujat	61		Vetelin Urheilijat	13
10	Kymppi-64	361	72	Tikkakosken Ampujat	60		Ähtärin Seudun Ampujat	13
11	Orimattilan Seudun Urheiluampujat	354	73	Kiikalan Metsästysyhdistys	58	135	Parikkalan Seudun Ampujat	12
12	Oulun Metsästys- ja Ampumaseura	328		Vihdin Ampujat	58	136	Kuopion Urheiluampumaseura	11
13	Rauman Seudun Urheiluampujat	307	75	Lahden Silhouette & Practical Kerho	56	137	Ilmajoen Metsästysseura	10
14	Etelä-Saimaan Ampujat	305	76	Loimaan Laukojat	55		Järvenpään Urheiluampujat	10
15	Esbo Skytteförening	291	77	Haukilahden Urheiluampujat	54	139	Honkajoen Seudun Ampujat	9
16	Nokian Seudun Ampujat	281		Mäntän Seudun Ampujat	54		Juvan Ampujat	9
17	Turun Seudun Ampujat	277	79	Ala-Hämeen Ampujat	53		Karkkilan Ampujat	9
18	Keski-Suomen Ampujat	267	80	Ålands Sportskytteförening	53		Kokkolan Urheiluampujat	9
19	Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura	262	81	Alavuden Ampujat	52		Kuortaneen Kunto	9
20	Myllykosken Ampujat	254	82	Riihimäen Ampumaseura	51		Pohjanmaa Practical	9
21	Suomussalmen Urheiluampujat	250		Turku IPSC	51	145	Kokemäen Kerhoampujat	8
22	Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat	203	84	Oulun Seudun Haulikkoampujat	47		Seinäjoen Seudun Ampujat	8
23	Haapajärven Ampumaseura	188		Tampereen Urheiluampujat	47		Vesilahden Ampujat	8
24	Jurvan Metsästysseura	185	86	Jakobstads Skytteförening	46	148	Juuan Ampujat	7
25	Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura	185	87	Raahen Ampujat	45		Kannuksen Ampujat	7
26	Ruotsalon Metsästysyhdistys	176	88	Siilinjärven Urheiluampujat	43		Längelmäen Seudun Ampujat	7
27	Lempäälän Ampujat	175	89	Hyvinkään Metsästysampujat	41	151	Haapaveden Ampumaseura	6
28	Porkkalan Ampujat	175		Härmän Seudun Ampujat	41		Konneveden Ampujat	6
29	Säköjärven Seudun Ampujat	169		Range Masters	41		Kälviän Tarmo	6
30	Haminan Ampumaseura	167	92	Punkalaitumen Kunto	40		Skytteklubben Blinken	6
31	Lapin Ampujat	167	93	Joensuun Ampujat	39		Tampereen Siluettiampujat	6
32	Pieksämäen Seudun Ampujat	159		Kontiolahden Urheilijat	39	156	Kanteleen Metsästysyhdistys	5
33	Toijalan Urheiluampujat	159	95	Loviisan Ampujat	38		Nurmeksien Ampumaseura	5
34	Mikkelin Ampujat	149	96	Isojoen Urheilijat	37		Nurmon Metsästysseura	5
35	Vammalan Seudun Ampujat	148	97	Lounais-Hämeen Ampujat	36	159	ATC-Shooters	4
36	Kotkan Ampumaseura	141	98	Sodankylän Ampujat	36		Euran Seudun Ampujat	4
37	Asikkalan Ampumaseura	133	99	Lappajärven Ampujat	34		Lammin Ampumaseura	4
38	Jalasjärven Ampujat	132	100	Himangan Metsästysseura	33		Nordean Ampujat	4
39	Kaakkois-Suomen Haulikkoampujat	125		Ylivieskan Kuula	33		Suonenjoen Urheilu ja Metsästysampujat	4
40	Kankaanpään Ampumaurheilijat	123	102	Lohjan Ampujat	32		Ylä-Vuoksen Ampujat	4
41	Helsingin Varuskunnan Ampujat	118	103	Varkauden Ampujat	29	165	Kärkölän Riistämiehet	3
42	Lahden Ampumaseura	116	104	Kauhavan Ampujat	28		Merikarvian Seudun Ampujat	3
43	Lapuan Seudun Ampujat	115	105	Kurikan Ampujat	27		Petalax Skytteförening	3
44	Kyröslätt Skytteförening	114		Nastolan Metsästysampujat	27		Äänekosken Ampujat	3
45	Suomen Metsästysyhdistys	110	107	Muuramen Yritys	26	169	Luumäen Ampujat	2
46	Simpeleen Hahlo	105	108	Jokelan Eränkävijät	25		Nilsian Urheilu ja Metsästysampujat	2
47	Kaustisen Pohjan-Veikot	104		West Shooters	25		Vähänkyrön Viesti	2
48	Saarijärven Ampujat	104	110	Virtain Ampujat	23	172	Hauhon Ampumaseura	1
49	Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura	102	111	Luhangan Ampujat	21		Kauhajoen Ampujat	1
50	Keski-Uusimaan Ampumaseura	101	112	Mäntsälän Urheilijat	20		Lohtajan Metsästysseura	1
51	Hämeenlinnan Ampumaseura	97	113	Ilomantsin Erämiehet	19		Outokummun Ampumaseura	1
52	Keitele Ampumaseura	93		Peräseinäjoen Metsästysseura	19			
53	Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseura	93		Sotkamon Ampujat	19			
54	Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat	91	116	Kiteen Ampujat	17			
55	Tornion Seudun Ampujat	91		Kiuruveden Erä ja Urheiluampujat	17			
56	Valkeakosken Rihla	90		Nurmijärven Ampuma- ja Metsästysseura	17			
57	Heinolan Ampujat	82		Oulaisten Ampujat	17			
58	Porin Haulikko Club	82		Vakka-Suomen Ampujat	17			
59	Sysmän Sisu	80	121	Nivalan Urheilijat	16			
60	Ylistaron Metsästysseura	79		Turku Practical Team	16			
61	Karttulan Ampujat	77	123	Kainuun Practical Ampujat	15			
	Oriveden Ampujat	77	124	Flyktskytteklubben	14			

Yhteensä 175 seuraa

Kun perinteikäs laatu ja uusin teknologia kohdasivat, aseteollisuuden sydämessä Bresciassa, syntyi Caesar Guerini.

Nyt premium-luokan Caesar Guerinit saataavana myös Suomessa.

Tervetuloa tutustumaan!

Caesar Guerinin haulikoissa on erittäin hienot ja aina käsityönä viimeistellyt kaiverrukset. Kaiverrukset tulevat erityisesti edukseen sivulevyllisissä malleissa. Caesar Guerini sivulevyhaulikoissa ei ole kaiverrusta häiritseviä tappeja tai ruuveja.

Laukaisu on täsmällinen. Mekanismissa on erityinen liikkuva paino, joka vähentää kitkaa liipaisinta vedettäessä. Urheiluammuntamalleissa liipaisin on yksilöllisesti säädettävissä.

Caesar Guerinin piiput on valmistettu huippulaadukkaista raaka-ainesta ja muotoiltu optimaalisella tavalla. Piippujen **DueCon**- ja **MaxisBore**-ominaisuudet optimoivat haulien nopeuden ja vähentävät haulien "tarttumista". "MaxisBore" vähentää myös ampujan tuntemaa rekyyllä. Lisäksi piipuissa on optimoitu **MaxisChoke**-vaihtosupistajajärjestelmä.

PitStop

huolto

Caesar Guerinin PitStop-huolto-ohjelma tarjoaa Trap-, Skeet- ja Sporting-rata-ammuntahaulikoille yhden ilmaisen huollon maahantuojaalla kahden vuoden aikana ostopäivästä.

Caesar Guerinin 15 vuoden takuu koskee aseiden metalliosia. Takuuehdot luottavissa osoitteessa www.hjorth.fi.

CAESAR GUERINI

Temper Sporting -haulikko

Tyylikäs laatuhaulikko on saatavana myös Trap-versiona.

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 28" ja 30"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » teräshaulitestattu
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » paino: 3,5 kg
- » saatavana myös vasenkätisenä
- » säädettävällä tukilla

hinta 2.290€

Summit Sporting Custom -haulikko

Sporting-ase, joka ei ole umpiruma.

- » kaliiperi 12/76
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » Beavertail-etutukki
- » säädettävä poskipakka
- » teräshaulitestattu
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,6 kg

hinta 3.490€

Summit Ascent DTS Sporting -haulikko

Kun rata-ampujana haet sitä pientä ylimääräistä etua.

- » puolikorkea kisko ja poskipakka
- » kaliiperi 12/76
- » piiput 30" ja 32"
- » MaxisBore-/DueCon -piiput
- » 10 mm kisko
- » 8 MaxisChoke-vaihtosupistajaa
- » öljytty pähkinäpuinen tukki, pituus 37,7 cm
- » paino: 3,75 kg
- » aseeseen saatavilla DTS-lisävarusteita (Dynamic Tuning System)
- » säädettävä poskipakka
- » teräshaulitestattu

hinta 3.790€

UUTUUS
NYT 12/176

DTS-lisävarusteet:

Sopivat kaikkiin Guerini haulikoihin joissa on säädettävä poskipakka. Lisävarusteet voidaan asentaa helposti itse.

► **DTS Kinetic Balancer** vähentää rekyyllä, mukana tulevien painojen avulla voidaan säätää ase tasapainoa. DTS Kinetic Balancer asennetaan tukin sisälle.

► **DTS Balancer** -painoilla säädelään ase tasapainoa liikuttamalla painoja piipun suuntaisesti. DTS Balancerit asennetaan piippujen ventiloituun välikiskoon.

Nyt naisille oma uutuusmalli Tempio Syren 12/70 28"

hinta 3.395€

maahantuoja:

HJORTH
URHEILUTUKKU · 1881

Hinnat voimassa 15.10.2020 asti.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

PAS ja KSF kehittyvät eteenpäin

Ampumakokeilut suosittuja PAS:ssa, ratahanke piristää KSF:n toimintaa.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Urheiluampujassa on vuodesta 2013 lähtien esitelty seurojamme ja niiden toimintaa sekä toimijoita.

Kysyimme kahdelta vuonna 2014 esitellyltä seuralta, mitä toimintaan kuuluu nyt ja miltä seuraavat vuodet näyttävät.

Kun helsinkiläistä Poliisien Ampumaseuraa esiteltiin vuonna 2014, seuran jäsenmäärä oli 400, aktiiveja 70–80, ampumakouluhin oli jonoa ja taloutta kuvattiin ”vakaaksi mutta niukaksi”.

– Jäseniä on nyt 506, talous on aika samalla tasolla. Aktiivisista jäsenistä sanoisin, että heitä on nyt 130–150. Jäseneksi liittyvät eivät heti näy radalla. Meillä onkin ollut pidempään haasteena, miten saisimme ampumakoulusta seuraan liittyneet radalle harjoittelemaan ja miksei kilpailemaankin. Siinä on ollut jonkinlainen kynnyks, seuran koulutus- ja nuorisosaostion puheenjohtaja ja hallituksen jäsen **Francis Wikström** sanoo.

Hän ei osaa sanoa, mistä kynnyks syntyy. Vuosien mittaan monenlaista on yritetty.

– Vaikea sanoa. On vieläkin vähän pimmossa, mikä olisi oikea lähestymistapa?

PAS:LLA ON moniin ratoihin verrattuna hyvä tilanne, sillä Maunulassa rata on harjoituskäytössä viikon jokaisena päivänä aamukahdeksasta iltayhdeksään. Samassa tilassa harjoittelee myös jousiampujia.

– Meillä ihmiset tulevat radalle silloin, kun heille sopii. Ei ole niin, että suurin osa aktiiveista olisi samaan aikaan. Se on toisaalta hyvä asia, mutta jos olisi vain kaksi harjoitusiltaa viikossa, ehkä se toisi yhteisöllisyyttä vielä enemmän.

Nyt radalla toiminta rytmittyy pääosin niin, että eläkeläiset käyvät aamupäivällä, koululaiset iltapäivällä ja päivätöissä olevat töidensä jälkeen illalla.

– Käyttöaste on suuri, mutta se jakaantuu suurella skaalalla.

AMPUMAKOULUIHIN ON edelleen jonoa. Seura järjestää ampumakoulun sekä tammikuussa että syyskuussa alkavana. Molempiin ryhmiin mahtuu 20 henkilöä huoltajineen.

– Sanoisin, että varovaisesti arvioituna pyrkijöitä olisi 40. Puolet voidaan ottaa. Aina kurssit ovat tulleet täyteen.

Suosio on poikinnut ampumakoulun rin-

PAS:n ampumakoulut ovat olleet vuodesta toiseen suosittuja. Tässä viime syksyn ampumakou-

luille pari vuotta sitten ampumakokeilun, jota alkuun järjestettiin kerran ja nykyään kahdesti kuukaudessa.

– Ampumakoulua pienempi porukka voi tulla edullisesti kokeilemaan. Kokeilut ovat myös olleet suosittuja ja yleensä tulleet ihan täyteen.

VUONNA 2014 PAS:N yhteistyö Helsingin varuskunnan ampujien (HVA) kanssa oli hyvää ja sitä se on edelleen. Nykyään yhteistyötä on enemmän kaupungin kanssa. Seura hankki 2018 elektroniset taululaitteet, jotka se maksoi itse, mutta sai kaupungilta apua puitteiden kuntoon laittamiseksi. Kaupungin rata Maunulassa on seuralle tärkeä.

– Olemme ratatilanteeseemme tyytyväisiä. Jos omaa rataa miettisi Helsingissä, se olisi todella kallista. Maunulassa pääsee harjoittelemaan, ratavuoroja on paljon ja siellä on myös vahtimestari. Jos rata olisi muualla, sinne täytyisi meidän järjestää vartiointi.

”Maunulan ilma-asekilpailut ovat meille suurin kilpailullinen ponnistus, ja ne ammuttiin ensimmäistä kertaa elektronisiin taululaitteisiin. Se oli meille iso juttu.”

Francis Wikström

Minkälaisia toiveita tästä eteenpäin?

– Lisää elektronisia taululaitteita. Se on yksittäinen isoin juttu. Maunulan ilma-asekilpailut ovat meille suurin kilpailullinen ponnistus, ja ne ammuttiin ensimmäistä kertaa elektronisiin taululaitteisiin. Se oli meille iso juttu.

PAS:n toiminnassa pienoiskivääriammunta ja 300 metrin ammunta ovat aktivoituneet viime vuosina selvästi.

– Olemme järjestäneet kurssejakin. Niitä

enpäin

FRANCIS WIKSTRÖM

Yhteiskuvassa.

oli tarkoitus järjestää pienoiskiväärin liittyen kaksi nyt ennen kuin koronatilanne tuli. Uutena lajina action airin yritämme saada seuramme toimintaan.

Valmennustoiminnan kehittäminen ja uudet kurssit ovat seuran suunnitelmissa. Uusi jaostokin on viime vuosina perustettu:

- Olemme perustaneet testaus- ja tutkimusjaoston. Jaoston toiminta on lähtenyt hyvin liikkeelle.

KIRKKONUMMELAISILLA Kyrkslätt Skytteföreningillä (KSF) toiminta on myös monin tavoin samalla hyvällä tolalla kuin kuusi vuotta sittenkin. Silloin oli 90-vuotisjuhlavuosi tulossa ja Vuohimäen ratahanke käynnissä.

- Vaikka menetimme Masalassa 1920-luvulta saakka olleen ulkoradan, jäsenmäärä on ennallaan. Siihen olemme tyytyväisiä. Uusi ratahanke on alkanut, rakentamistyöt ovat käynnissä. Toki siihen on nyt tullut koronan takia haasteita, mutta urakoitsija tekee maanrakennustöitä, jotka ovat ennen

PAS

PAS ja KSF esiteltiin Urheilu-ampujassa vuonna 2014.

KSF

kesää valmiita, seuran puheenjohtaja **Lennart Långström** kertoi.

Tarkoitus oli, että rataa olisi rakennettu vahvasti talkoovoimin, mutta tänä kesänä koronatilanteen vuoksi talkoisiin kokoontuminen ei todennäköisesti toteudu.

- Ratahankeeseen tulee vielä kerran yksi viive.

Onko hanke ollut yhtä työläs kuin arvelittekin?

- On. Kaikki valituskanavat käytettiin, voitimme kaikki odotusten mukaan. Ei hyväksymisessä ollut koskaan mitään epäselvää.

KSF:N HUIPPU-URHEILUTOIMINTA oli jo vuonna 2014 jutussakin mainitulla hyvällä tasolla, ja samaa Långström voi ilokseen kertoa myös nykyään:

- Kivääripuolella olemme ihan ykköseuroja Suomessa. Todella hyvin olemme pärjänneet, siitä vuodesta lähtien olemme jatkuvasti olleet leveällä rintamalla. Toki muutamat nimet ovat vaihtuneet tuosta vuodesta, mutta sehän on ihan luonnollista.

Huipulla olimme silloin ja huipulla olemme edelleen, yritetään siinä pysyä.

Aikuisten harrastepuoli on ollut jälleen piristymään päin, mutta koronatilanne on tehnyt seuralle hyvin tärkeän lasten ja nuorten toiminnan haastavaksi. Siinä KSF on ollut aktiivinen 90-luvun lopulta, tällä hetkellä se toiminta on seurassa "pysähdyksissä".

- Se on tosi kurja juttu. Huiputhan pystyvät omin päin harjoittelemaan, mutta lasten ja nuorten tilanteesta olemme huolissamme. Ei se koske pelkästään ampumaurheilua vaan urheilua yleensäkin, viekö kuvaruutu nyt voiton.

Miltä seuraavat vuodet näyttävät?

- Jos (koronaepidemian takia) toimintaan tulee vuoden tauko, saa nähdä miten kiinnostukselle käy. Synkältä näyttää, jos tämä tilanne jatkuu pitkään. Jos kesän aikana pääsemme toimimaan, uskon, että pystymme tilanteen pelastamaan, Långström katsoo lähitulevaisuuteen ja on monen muun tavoin myös huolissaan tulevaisuudesta. 🚩

Valmentajakyselyssä piirtyy nykykuva suomalaisesta valmentajakunnasta

Vuonna 2019 toteutetun laajan valmentajakyselyn mukaan valtaosan suomalaisesta valmentajakunnasta muodostavat vapaaehtois pohjalta toimivat 30–49-vuotiaat miesvalmentajat.

Teksti LASSI PALO

Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU) julkaisi huhtikuun alussa laajan valmentajakyselyn, jonka tavoitteena oli muodostaa nykykuva suomalaisesta valmentajakunnasta, kuvata valmentajien toimintaa ja toimintaympäristöä sekä tuottaa uutta tietoa ja lisätä ymmärrystä valmentajien kehityspoluista, motiiveista, arvoista ja asenteista.

Nykytilan kuvauksen ohella aineisto mahdollistaa myös nyt käsillä olevien tulosten tarkastelun suhteessa 2009 vastaviin valmentajakyselyn tuloksiin. Hanketta rahoittivat Opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) ja Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus.

Hankkeen suunnittelusta, toteutuksesta ja raportoinnista vastasi KIHU. Hankkeen yhteistyökumppaneina toimivat Suomen Olympiakomitea, Suomen Paralympiakomitea ja Suomen Valmentajat, Suomen Ammattivalmentajat, Suomen urheilun eettinen keskus (SUEK) ja lajiliitot.

Raportin tulokset perustuvat 2765 valmentajan vastauksiin, jotka edustavat yhteensä 61 eri lajia. Kyselyyn vastasi yksitoista ampumahiihtovalmentajaa.

RAPORTIN JOHDANNOSSA todetaan, että vastaajat edustavat nykyisen valmennustehävänsä perusteella arvioituna melko kattavasti eri-ikäisten ja -tasoisten urheilijoiden valmentajia vapaaehtoisvalmentajista ammattivalmentajiin.

Kyselyn mukaan valtaosan suomalaisesta valmentajakunnasta muodostavat vapaaehtois pohjalta toimivat 30–49-vuotiaat miesvalmentajat. Siitä selviää myös, että lähes 60 prosenttia valmentavista naisista on alle 30-vuotiaita.

Valmentaminen aloitetaan useimmin

VALMENTAJAKYSELY

Valmentajakyselyn tulokset julkistettiin huhtikuussa.

oman lajiharrastuksen tai oman lapsen harrastustoiminnan kautta. Omaa kilpaurheilukokemusta onkin valtaosalla (77 %) valmentajista. Valmentajista 87 prosentilla on valmentajakoulutus ja korkeimpana valmentajakoulutustasona on yleisimmin 1-tason koulutus (44 %).

Vastausten mukaan valmentaminen on pitkäjänteistä toimintaa. Kyselyyn vastanneilla valmentajilla on kokemusta keskimäärin yksitoista vuotta, ja valmentamiseen käytetään aikaa keskimäärin kolmetoista tuntia viikossa.

Valmennustoiminnan jatkamiseen vaikuttavat valtaosalla eniten sisäiset motivaatiotekijät, kuten valmentamisesta saatava nautinnon tunne.

VALMENTAJAT OVAT myös hyvin koulutettuja, ja heillä on jatkuva halu oppimiseen ja oman toimintansa kehittämiseen. Valmentajista 87 prosentilla on valmentajakoulutus, ja lähes kaksi kolmesta suunnittelee koulutautuvansa lisää seuraavan vuoden aikana.

Lähes kaksi kolmesta valmentajasta on osallistunut valmentajakoulutukseen edellisen vuoden aikana. Koulutuksen kustannuksiin on itse osallistunut alle viidennes valmentajista.

Kolme neljästä valmentajasta ilmoittaa tavoitteekseen valmentajana kehittymisen ja noin puolet lajin ja lajikulttuurin tai valmennuksen ja valmennusprosessien kehittämisen.

KIHU:n mukaan valmentajien kehittämistarpeet ovat moninaisia ja vaihtelevat toiminnan perusteen mukaan.

Vapaaehtoisvalmentajilla suurin tarve on kehittyä lajitiedoissa ja -taidoissa sekä harjoittelun suunnittelussa ja täysipäiväisillä valmentajilla psykologiassa, pedagogiikassa ja didaktiikassa.

VALMENTAJAN kokonaisuhyvinvointia tukevat yleisimmin osaaminen ja kokemus valmentajana sekä urheiluun liittyvät vuorovaikutussuhteet. Haasteita kokonaisuhyvinvoinnille puolestaan asettavat valmennuksen oheistehtävät sekä valmennustoiminnasta saatava palkka tai muut korvaukset.

Yleisimmät tavat hankkia valmennustyö tai -tehtävä ovat, että tehtävä on tarjottu vastaajalle (41 %) tai vastaaja on tarjoutunut työhön vapaaehtoisesti (33 %). Reilu kolmasosa saa valmennustoiminnastaan palkkatuloa tai kulukorvauksia. Toisaalta noin puolelle valmentajista aiheutuu valmennustoiminnasta kuluja, joita mikään taho ei korvaa.

Valmennustoiminnan on keskeyttänyt tai lopettanut 153 vastaajaa, joista reilu kolmannes on ajatellut jatkaa valmentamista seuraavan 12 kuukauden aikana.

Ajan riittämättömyys ja henkilökohtaiset syyt (terveys, perhesyyt) ovat kaksi tärkeintä syytä valmentamisen keskeyttämiseen tai lopettamiseen.

VAIKKA VALMENTAJINA toimii tälläkin hetkellä melko laaja kirjo eri-ikäisiä ja erilaisista lähtökohdista tulevia ihmisiä lasten vanhemmista ammattivalmentajiin, olisi edelleen kaikilla tasoilla mieltävä keinoja sekä valmentajien määrän lisäämiseksi että valmennustoiminnassa jatkamisen tukemiseksi ja ammattimaisuuden edistämiseksi, KIHU:n tiedotteessa todettiin.

KIHU toteutti vuonna 2019 sarjassaan kolmannen eri tasoilla ja lajeissa toimiville valmentajille suunnatun laajan valmentajakyselyn. Aiemmat valmentajakyselyt on toteutettu vuosina 2009 ja 2013.

77 prosentilla valmentajista on omaa kilpaurheilukokemusta.

Kultahiput uutta polkua pitkin

Teksti & kuva LASSI PALO

”**E**nsi syksynä lanseerataan uusi tuote, jonka nimi on Kultahippujen uusi polku. Se on suunnattu yli 8-vuotiaille ampumaurheilusta innostuneille lapsille ja nuorille, ja sen tavoitteena on kultahippukaisten harrastajien määrän lisääminen sekä valmennus- ja ohjaustoiminnan kehittäminen.”

Ampumaurheiluliiton nuoris- ja koulutuspäällikkö **Timo Rautio** on pohtinut, miten lasten ja nuorten ampumaurheilua voisi kehittää ja selkeyttää. Koronaviruspandemian takia nyt on ollut aikaa hioa uusia näkökulmia ja tapoja toimia. Raution ajatukset ovatkin nyt selkiytyneet niin, että hän on kirjannut ne ylös.

Ampumaurheiluliiton nuorisotoimintaa kehitetään edelleen sekä konseptoidaan ja tuotteistetaan paremmin:

– Toimenpiteiden tavoitteena on hankkia lisää taloudellisia resursseja nuorisotoiminnalle ja tuottaa ampumaurheilun harrastajille katkeamaton polku lajikokeilusta aina huippu-urheiluun saakka. Nuorisotoiminnan näkyvin tuote on kultahipputoiminta. Siihen kuuluu jatkossa niin kilpailu- kuin valmennusjärjestelmän kaikissa lajiryhmissä, Rautio tiivistää.

KULTAHIPPUJEN uuden polun tarkoituksena on siis kehittää ja uudistaa kultahippukaisten toimintaa. Sen päätavoitteet ja painopisteet kausille 2020–2022 ovat ampumaurheilupolun selkeyttäminen ja vakiinnuttaminen kultahippuvaiheessa sekä myös sen jälkeen. Tähtiseurojen ja seuravalmentajien osaamisen lisääminen ja uusien ohjaajien saaminen seuratoimintaan mukaan sekä kultahippukaisten lasten ja nuorten määrän laskun pysäyttäminen ja kääntäminen uudelleen nousuun.

– Ampumaurheiluliitto teki alkuvuoden aikana seurakyselyn, jonka vastausten perusteella seurakenttää tarkastellaan uudesta näkökulmasta ja kentältä tulevia toiveita ja tarpeita huomioidaan. Vastaukset ovat arvokkaita, ja niiden avulla seurakehittämistä selkiytetään tarjottavista palveluista aina uusiin toimintamalleihin ja prosessien ajankohtiin, Rautio taustoittaa.

RAUTIO KERTOO myös, että Ampumaurheilu tutuksi -kokonaisuuden avulla seuroja tuetaan ampumaurheilukoulujen kehittämisessä, hinnoittelussa ja nykyaikaistamisessa sekä sen kautta lasten polkua ampumaurheiluseuroissa.

– Seuroja kannustetaan järjestämään entistä laaja-alaisemmin erilaista matalan kynnyksen toimintaa kaikille ikäryhmille sekä keskitytään seurakehittämisen palvelujen tarjoamiseen ja Ampumaurheilu tutuksi -tuotteiden jalkauttamiseen seurakentälle.

Seuratoiminnan kehittämisen päätavoitteena on tiedon lisääminen, tarjota entistä

Nuoret kivääriampujat kilpailemassa viime vuoden Kultahippufinaaleissa Salossa.

paremmin palveluita, jakaa tietoa, lisätä koulutuksia ja viestintää sekä ennen kaikkea kuunnella seurakentän ääntä.

– Ensi syksynä otetaan käyttöön verkkopalvelu, esimerkiksi Teams, jonka avulla seurat tavoitetaan reaaliajassa etäyhteyden kautta. Tällä pyritään madaltamaan seurojen kynnystä osallistua tapaamisiin ja pysyä ajan tasalla ajankohtaisissa asioissa, Rautio sanoo.

Tavoitteena on koota seurat yhteen yhteisten asioiden äärelle vaihtuvin teemoin. Kauden aikana järjestetään 2-3 jäsenseuroille maksutonta ”työpajaa”.

UUDEN TOIMINTAVUODEN tavoitteena on myös kehittää seurojen viestintää ja luoda suunnitelma, jonka tavoitteena on seurojen aktivoiminen ja seurakentän nostaminen esille huippu-urheilun rinnalle.

Strategiassa määriteltyjä elinvoimaisia seuroja tuodaan esille onnistumisten ja haasteiden kautta ja seuraväkeä viritetään aktiiviseen keskusteluun toistensa, lajiliiton ja muiden sidosryhmien, kuten Olympiakomitean, kanssa.

Ampumaurheiluliiton Tähtiseurojen viestintää tiivistetään verkkopalvelun kautta. Lisäksi yksi tapaaminen on Kultahippufinaalien yhteydessä ja yksi valtakunnallisessa Tähtiseuraseminaarissa Helsingissä.

Seuraavan toimintavuoden aikana to-

Tavoitteet, toimenpiteet ja mittarit kaudelle 2021

- ✗ Kultahippu-ikäisten valmennuslinjauksen ja valmennusoppaan päivittäminen.
- ✗ Sähköisten alustojen rakentaminen toimintavalmiiksi ja sisältöjen päivittäminen.
- ✗ Perustetaan kouluttajaverkko, jossa keskustellaan ja ideoidaan kokonaisuutta kentältä tulleiden kokemusten ja päivitetyn valmennuslinjauksen pohjalta.
- ✗ Kilpailujen nykyaikaistaminen ml. olosuhteita parantamalla.

teutetaan viisi alueellista seurataapaamista, joiden tavoitteena on kehittää seurojen osaamista erityisesti järjestötasolla ja auttaa seuroja kehittämään toimintaansa matalalla kynnyksellä.

Kultahipputoiminnasta lisää seuraavalla aukeamalla.

Tukiammunnasta vapaa

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän pistoolivalmentaja ja nuorisovaliokunnan puheenjohtaja Juhani Forsman pohtii tapoja edetä Kultahippusarjoista eteenpäin. Teksti on alun perin Forsmanin 3-tason valmentajakoulutuksensa lopputyöstä.

Teksti JUHANI FORSMAN

Kuva LASSI PALO

Ampumaurheilun kivääri- ja pistoolilajeihin on kehitetty Kultahippujärjestelmä, jonka ansiosta lajin voi aloittaa jo hyvin nuorena. Käytettävät välineet (ilmakiväärit ja -pistoolit, pienoiskiväärit ja -pistoolit) ovat kooltaan ja painoltaan sellaisia, että ne soveltuvat käytettäväksi vasta noin 15–16-vuotiaana ja silloinkin ne ovat osalle liian suuria ja painavia hyvin hallittaviksi.

Lajin pariin kuitenkin hakeudutaan jo 7–8-vuotiaana, joten on ollut tarpeen kehittää tapa, jolla nämä alle 15-vuotiaat voidaan ottaa mukaan ampumaurheiluun.

Pääperiaatteena on, että 10-vuotiaat ja sitä nuoremmat ampuvat istualtaan ottaen tukea pöydästä ja ase on myös kiinteän tuen päällä. Tämän jälkeen on 14-vuotiaaksi asti käytössä ns. vastapainotuki, johon ase asetetaan. Se keventää aseensa kannattelua, mutta ampuma-asento on muuten normaali eli seisaaltaan.

Lisäksi ilmakiväärissä on hihnatukisarja, joka vastaa pitkälti makuuammuntaa. Nämä edellä mainitut koskevat lähinnä ilma-aseita.

AMPUMAUURHEILUN kultahippusarjoissa on ollut vuosittain 500–600 nuorta ampujaa, mutta silti N16- ja M16-sarjoihin tulee vuosittain parhaimmillaankin 10–20 ampujaa eli suurin osa alle 15-vuotiaista ampumaurheilijoista katoaa lajin parista.

Syitä on useita. Mutta miten niihin pääsee vaikuttamaan?

Yksi uudistus oli noin neljä vuotta sitten tehty sääntöuudistus. Entisillä säännöillä esimerkiksi 7-vuotiaana aloittanut ampujanalku pystyi ampumaan koko ajan samaa tukimallia käyttäen siihen asti, kunnes hänen oli pakko siirtyä ampumaan seisaaltaan (noin 10-vuotiaana) ja sen jälkeen taas seuraavat neljä vuotta täysin samaa tukea käyttäen.

Lähes poikkeuksetta tuo tuen antama etu

käytettiin koko sallitun ajan, eikä todellista kehitystä tapahtunut useaan vuoteen, koska suorituksen haastavuutta ei lisätty osaamisen edetessä.

Nyt säännöt vaikeuttavat suoritusta aina kahden vuoden välein, mikä onkin jo tuonut 14-vuotiaiden sarjaan huomattavasti enemmän ampujia, jotka ovat jo tuossa vaiheessa luopuneet tuesta kokonaan.

Kuitenkin näiden uusien sääntöjen mahdollinen vaikutus kultahippusarjoista eteenpäin jatkavien määriin nähdään vasta tulevien viiden vuoden aikana.

SÄÄNTÖIHIN OLISI yhä mahdollista tehdä pedagogisesti ohjaavia päivityksiä, kuten esimerkiksi sellainen, että 14VT-sarjoissa osa laukauksista ammuttaisiin ilman tukea (10 lk tai 15 lk). Toinen esimerkki: jos ensimmäisenä vuonna jossain ikäsarjassa sijoittuu Kultahippufinaalissa kuuden parhaan joukkoon, on siirryttävä seuraavaan sarjaan.

Näissä esimerkeissä on kuitenkin omat haasteensa, ja ne arvioidaan vasta sitten, jos näyttää siltä, että nykyiset muutokset eivät riitä.

NYKYISTENKIN SÄÄNTÖJEN myötä iso vastuu on yhä niillä aikuisilla, jotka toimivat nuorten ampujien ohjaajina (seuraväki, omat vanhemmat). On liian usein nähtävissä, että seuralle tai omalle lapselle haetaan menestystä eikä ymmärretä katsoa pitkälle tulevaisuuteen keskittymällä ampujan todelliseen kehitykseen.

On myös seuroja, joissa ei olla edes kiinnostuneita siitä, mitä tukisarjojen jälkeen tapahtuu näille nuorille ampujille.

Näen ongelmaksi myös Kultahippusarjojen arvostuksen puutteen. Osa vanhemmista ampujista, jotka eivät ole tuelta ampuneet, pitää tukia turhana ja neuvoo luopumaan niistä. Heillä ei ole kuitenkaan tarjota parempia vaihtoehtoja, vaan luopuminen tarkoittaisi välittömästi 300–500 nuoren häviämistä ampumaurheilusta.

MITEN ME AIKUISET pystymme auttamaan nuoria ampumaurheilijoita niin, että heidän olisi helpompi siirtyä sarjoihin, joissa ammutaan vapaalta?

Tuloksia ja menestystä kultahippusarjoissa ei saa asettaa tärkeimmäksi asiaksi, vaan oppiminen. Psykologisesti ilmakivääri- ja pienoiskivääriammunta olisi tietysti hyvä mieltää tuelta ammuttavaksi myös kultahippusarjojen jälkeen. Vastapainosta luopuessa nuorten ajatustapaan voi vaikuttaa jopa yllättävän paljon, kun asia esitetään positiivisella tavalla.

Otetaanpa esimerkiksi taas tuo 7-vuotias. On kyse ilmakivääristä tai -pistoolista, periaatteet ovat samat: ensin opetellaan oikea tähtäys ja laukaus istualtaan ampuen, mo-

PAMS:n Viivi Hännisen komea tuuletus viime vuod

seen ammuntaan

"Kultahippusarjoissa on ollut vuosittain 500–600 nuorta ampujaa, mutta silti N16- ja M16-sarjoihin tulee vuosittain parhaimmillaankin 10–20 ampujaa eli suurin osa alle 15-vuotiaista ampumaurheilijoista katoaa lajin parista."

"Suurin ongelma nuorten näkökulmasta lienee tulosten putoaminen seuraavaan vaiheeseen siirryttäessä."

lemmat kyynärpäät pöydällä ja ase kiinteän tuen päällä. Moni nuorista alkaa ampua jo hyvin pientä kasaa kuukauden tai parin harjoittelun jälkeen.

Tämän jälkeen kovin valtavaa edistystä ei tapahdu, jos jatketaan vaikeuttamatta suoritusta. Nyt olisi hyvä siirtyä seuraavan sarjaportaan tapaam ampua: kiväärissä toinen kyynärpää pois pöydältä ja pistoolissa vain pistooli tuen päällä. Näin suoritusta vaikeutetaan hieman ja oppinen on taas tehokkaampaa.

SEURAAVA VAIHE edellyttää, että nuori on fyysisesti valmis siirtymään ampumaan seisaaltaan. Kiväärillä ammuttaessa pituutta täytyy olla riittävästi, jotta ylettyy hyvin liipaisimelle. Pistoolissa käden täytyy olla riittävän suuri pienimpiin kahvoihin, jotta asetta voi käsitellä turvallisesti.

Kun tähän asti on päästy, niin vastapainoa tulisi vähentää asteittain aina, kun aseenn hallinta paranee. Näin tie kohti 16-vuotiaiden sarjoja kulkee pikkuhiljaa ilman isoja muutoksia. Joka tapauksessa istumatuelta seisomaan siirtymisessä isompi muutos säilyy. Se näkyy myös siinä, että kiväärillä pelkästään hihnatuelta ampuneet harvoin jatkavat.

YLLÄ OLEVASSA mallissa tulokset putoavat mahdollisimman vähän siirryttäessä seuraavaan ammuntatapaan eikä tuo ole ikään sidottu, vaan ampujan osaamiseen ja fyysisiin valmiuksiin. Jos otetaan esimerkiksi 11-vuotiaat, joiden tulee ampua seisaaltaan ja jotka saavat käyttää ”järeämpää” vastapainotukea, niin osa heistä voi olla fyysisiltä ominaisuuksiltaan jo siinä pisteessä, että he pystyvät ampumaan ilman tukea, ja osa on kooltaan vielä niin pieniä, että pelkkä seisaaltaan ampuminen on vielä haastavaa. Tämän takia ei saisi katsoa vain kilpailusääntöjä ja mennä niiden mukaan, vaan jokaista nuorta pitää viedä yksilöllisesti eteenpäin.

Suurin ongelma nuorten näkökulmasta lienee tulosten putoaminen seuraavaan

vaiheeseen siirryttäessä. Se syö motivaatiota, mutta kun aikuinen ottaa vastuun ja vie suoritusta vähän kerrallaan haastavampaan suuntaan, niin tuota pudotusta ei välttämättä tapahdu.

Jos halutaan asettaa jokin keskimääräinen pistetavoite, jonka jälkeen siirrytään haastavampaan suoritukseen, niin sekä kiväärissä että pistoolissa ”kasin” keskiarvolla kannattaa jo vaikeuttaa suoritusta.

Aina on kuitenkin hyvä palata ajoittain harjoittelemaan ”helpommalla” tavalla, sillä onhan maailman huipulla olevan ampujankin välillä harjoiteltava tuelta!

Keskiarvotulos saattaa kuulostaa todella matalalta niiden mielestä, jotka ovat tottuneet ajatukseen, jonka mukaan esimerkiksi ilmakiväärin 10IT-sarjassa vain kymppit kelpaavat, mutta silloin tavoitellaan vain hetkellistä menestystä eikä pitkän tähtäimen oppimista!

ENTÄ KULTAHIPPUSARJOJEN arvostus? Kultahippujen ilma-asefinaalit ovat olleet jo pitkään hienoja tapahtumia. Olisi toivottavaa, että myös kultahippujen ruutifinaaleista tehdään yhtä hienoja tapahtumia. (Tämä tehtävä lankeaa tietysti kisajärjestäjille.)

Iso merkitys on myös sillä, ketkä saapuvat seuraamaan kisoja. Olisikin hienoa, jos kiväärilajien päävalmentaja jakaisi kivääriampujien palkinnot ja pistoolilajien päävalmentaja oman lajinsa palkinnot – edellyttäen tietysti, että työt eivät vie samaan aikaan jonnekin muualle. Ja totta kai edustusampujiemme olisi mahdollisuuksien mukaan hyvä olla paikalla. Ehkä näin saataisiin idoleja syntymään nuorille?

Näillä ajatuksilla saisimme mahdollisesti pidettyä lajin parissa nykyistä useampia nuoria kultahippusarjoista ylempiin nuorten sarjoihin. Vastuu on siis pitkälti niiden aikuisten, jotka näitä nuoria vievät eteenpäin.

Toivon hartaasti, että ajatuksiini tartutaan ja nuorten oppimista lähdetään vieämään eteenpäin pidemmällä tähtäimellä. 🚀

Opas kaikille pistooli-ammunnasta kiinnostuneille

KIRJA-ARVIO Pistooli-ammunnan perusteet ja vähän enemmän... -kirjassa käydään läpi niin ase- ja tekniikka, ampumatekniikka, ampumasuoritus kuin lajisuorituksetkin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajan **Timo McKeownin** kirjoittama ja kuvittama kirja *Pistooli-ammunnan perusteet ja vähän enemmän...* on opas pistooli-ammunnasta kiinnostuneille – kirjoittajan mukaan tarkoitettu kaikille harrastajasta kilpaurheilijaan.

Kirjassa käsitellään ampumaurheilun historiaa, eri pistoolilajeja, niissä käytettävät pistoolit ja lajitekniikkaa aina hyvän ampuma-asennon ottamisesta laukaisuun ja lajikohtaisiin suorituksiin.

McKeown aloitti ampumaharrastuksensa ilmapistoolilla 13-vuotiaana ja on sen jälkeen toiminut ampumaurheilun eri tehtävissä runsaan 40 vuoden ajan. Hän on suorittanut useita eritasoisia valmentajatuokintoja ja on ollut Ampumaurheiluliiton aikuisten ja nuorten pistoolimaajoukkueiden päävalmentaja vuodesta 2016 lähtien.

KIRJAN JULKISTAMINEN ei onnistunut alkuperäisten suunnitelmien mukaan koronaviruspandemian takia. Julkistamistilaisuuden piti olla huhtikuun alussa Turussa ilma-aseiden SM-kilpailujen yhteydessä, mutta kuten hyvin tiedetään, kisat peruttiin. Niinpä McKeown tiedotti kirjastaan sosiaalisessa mediassa, missä pistoolin ilosanoma on tavoittanut asiasta kiinnostuneita.

Kirjan taitto alkoi olla helmikuun viimeisellä viikolla lopuillaan. McKeown huokaisikin helpotuksesta, kun hän esitteli kirjaprojektinsa vaiheita ilma-aseiden EM-kilpailujen yhteydessä Puolan Wrocławissa.

Projekti oli pyörinyt hänen ajatuksissaan parin vuoden ajan, ja sen tekeminen vaati ajoittain ”venymistä” paitsi häneltä itseltään myös hänen perheeltään.

McKeown vietti lähes kaiken vapaa-ajansa koneen ääressä kirjaa tehden ja käytti perheen kotia studionaan. Hän toimi melkein kaikissa kuvissa mallina, käsittelee kuvat itse ja otti kahta valokuvaa lukuunottamatta kaikki kuvat. Tekstin editoinnin ja taiton McKeown antoi ulkopuolisen tehtäväksi.

Timo McKeownin pistooli-ammuntaa käsittelevä kirja ilmestyi huhtikuussa.

Muista aiheista mainittakoon suorituksen itsearviointi, jännittäminen kilpailutilanteessa ja jännityksen hallinta sekä keskittyminen.

Kirja on omakustanne, ja se on kansialukuunottamatta mustavalkoinen.

MCKEOWNIN kirjassa on runsaat 200 sivua, ja siinä käsitellään Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) alaisia pistooliammuntalajeja. Kuten edellisessä Urheilumapu-lehdessä kerrottiin, kirjassa käydään läpi niin ase- ja tekniikka, ampumatekniikka, ampumasuoritus kuin lajisuorituksetkin. Omat kokonaisuutensa on myös virheanalyysille, näkemiselle ja harjoittelulle.

Muista aiheista mainittakoon suorituksen itsearviointi, jännittäminen kilpailutilanteessa ja jännityksen hallinta sekä keskittyminen.

Kuvia ja havaintopiirroksia on kaikkiaan 175. Useissa niissä on useampi valokuva yhteen kuvaan vietyinä.

McKeownin kirja kertoo nimensä mukaisesti lajin perusasiat napakasti ja selkeästi. Jopa niin napakasti, että joitain asioita olisi toivonut käsiteltävän hiiven laajemmin ja perusteellisemmin, kuten eri tasoisten pistooliampujien harjoitusohjelmat (kestävyys- ja lihaskuntoharjoittelu) ja harjoitus-suunnitelmat.

Kirjassa korostetaan harjoituspäiväkirjan merkitystä, ja muutaman päiväkirjan sivun olisi voinut vaikka anonyyminä avata kirjan

sivuille. Maajoukkueiden ja tehoryhmien käytössä olevan sähköisen harjoituspäiväkirjan eLoggerin avaaminen olisi ollut myös toivottavaa. Millainen on kansainvälisellä huipputasolla ampuvan esimerkkiharjoitusviikko kauden eri vaiheissa? Entä miten nuori maajoukkueampuja harjoittelee?

Esimerkit olisivat tukeneet kirjan tekstiä ja kertoneet huippuampujan arjesta; mitä kaikkea ja kuinka paljon hän oikeasti tekee sekä miten hän harjoittelee ohjelmoidusti niin fyysisesti kuin myös lajiharjoitteluna.

ON SANOTTU, ettei lehden tekemisen vaatimuksista tiedä mitään ellei ole sellaista koskaan tehnyt alusta loppuun. Sama pätee varmasti kirjan kirjoittamiseen. Hatunnosto siis yhden miehen projektin juuri päättäneelle McKeownille.

Jo nyt on ”kentältä” kuulunut toiveita, joiden mukaan vastaavanlainen kirja pitäisi tehdä muistakin ampumaurheilun lajeista tai vaikkapa suomentaa kansainvälisiä valmennusoppaita.

McKeown toivoo esipuheessaan, että kirjasta olisi lukijalleen paljon iloa ja että se herättäisi ajatuksia ja rohkeutta kokeilla ”uusia juttuja”. Hänen mukaansa omaa tietoa ja kokemuksia kannattaa jakaa, sillä näin saamme lisää hienoja ihmisiä mukaan upeaan lajiimme, McKeown sanoo.

Pistooli-ammunnasta on vuonna 2013 kirjoitettu teos Olympic Pistol Shooting. Suomeksi on aiemmin ilmestynyt Pentti Leppämäen vuonna 1991 kirjoittama pistoolikirja ”Lajit, tekniikat ja harjoitteet”. 🛠️

Lisätietoa: www.yourvismawebsite.com/better-coaching

Olympiakomitealta harjoituskirja huipulle tähtäville urheilijoille

Suomen Olympiakomitea on julkaissut Kehity huippu-urheilijaksi -harjoituskirjan, joka on suunnattu huippua tavoitteleville toisen asteen urheilijoille.

Kirja on jatkoa kolmiosaiselle Kasva urheilijaksi -harjoituskirjasarjalle, jonka kohderyhmää ovat yläkouluikäiset. Materiaalien muodostama kokonaisuus auttaa ja tukee nuorta urheilijaa kokonaisvaltaisessa urheilijaksi kasvamisessa.

- Sisältöjen avulla meille on rakentunut urheilijan polulle jo 6-7 vuoden kokonaisuus, joka tarjoaa eväitä urheilijan kokonaisvaltaiselle kehittämiselle kohti pitkäjänteistä uraa ja ammattilaisuutta, kertoo urheiluakatemiaohjelman johtaja **Antti Paananen**.

YLÄKOULUIKÄISTEN kirjojen saaman palautteen myötä tunnistettiin tarve tuottaa myös toisen asteen urheilijoille materiaalia valmentautumisen tueksi. Nykyisellään kaikissa urheiluoppilaitoksissa on erilaisia valmennusopin tai urheilijaksi kasvamisen teoriaopintoja, mutta yhtenäisiä sisältöjä ei ole tähän mennessä ollut.

Kehity huippu-urheilijaksi -sisällöt

ovat yhteneväisiä urheiluoppilaitosten opetussuunnitelmien kanssa, mutta materiaali toimii myös laajemmin kuin yksittäisten kurssien aiheistona.

- Harjoituskirja toimii kurssien yhteydessä ja koulujen arjessa, mutta myös valmennuksen apuna ja kodeissa. Parhaimmillaan urheilija saa siitä jokapäiväisen työkalun, jonka avulla hän voi löytää itselleen parhaiten souvia ratkaisuja arjessaan, kertoo **Jarno Parikka**, joka vastaa Olympiakomitean urheiluakatemiaohjelmassa toisen asteen toiminnasta.

- Kaikissa sisällöissä, niin teksteissä kuin tehtävissäkin, on tarkoituksena, että urheilija tarkastelee harjoitteluaan juuri sen oman lajin näkökulmasta. Tärkeänä viitekehyksenä toimii lajianalyysi. Urheilijan on itse mietittävä, mitä eri asiat tarkoittavat juuri hänen itsensä kohdalla, Parikka jatkaa.

KEHITY HUIPPU-URHEILIJAKSI -kirja sisältää seuraavat asiakokonaisuudet: urheilijan elämänhallintataidot, urheilijan polku ja kaksoisura, psyykkisten taitojen kehittäminen on tie itsetuntemukseen, lajianalyysi ja kansainvälinen vaatimustaso, ominaisuuksien ja lajitaitojen kehittäminen, huoltava harjoittelu tukee palautumista, urheilijan terveys, toimiva ravitsemus - turvallisen ja tuloksekkaan huippu-urheilun edellytys,

urheilijan talous, urheilijabrändi ja reilusti huipulle.

Harjoituskirjan jakelu tapahtuu urheiluakatemiaverkoston ja urheiluoppilaitosten kautta.

Kirja on tuotettu yhteistyössä urheilun valtakunnallisen kehittämistehtävän saaneiden lukioiden, Kastellin lukion ja Mäkelänrinteen lukion, kanssa.

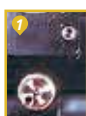
Lähde: Olympiakomitean tiedote 9.3.

Tarkka, tarkempi, AIR ARMS.

Air Arms S510

- Katso tehoja!
27J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- säädettävä teho 9,5J – 27J mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä!
- 10 luodin lipas

tehonsäädin

Multi Shot
nyt **999€**
ennen **1099€**
(4,5 mm / 5,5 mm / 6,35 mm)

Single Shot
alk. **829€**
(4,5 mm / 5,5 mm)

Air Arms S510 Target 1299€

Todella tarkka ja tehokas paineilmakivääri

- 16J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- Säädettävä teho mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä
- 10 luodin lipas

Air Arms MPR Biathlon

Ampumahiihdon harjoitteluun ilma-aseella

1299€

- laadukas säädettävä tukki sekä laukaisukoneisto
- neljä kpl viiden laukauksen lipasta. Lippaille paikka etutukissa
- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- laadukas diopteritähätin ja etutunneli
- kaliiperi: 4,5 mm

Air Arms ProSport

- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- tehokas: 19,5J/4,5 mm ja 21,5J/5,5 mm
- säädettävä kullattu liipaisin

899€
(4,5 mm tai 5,5 mm)

Vipuviritteisten ilmakiväärien aatelia.

COAL-ilma-asealuodit

UUTUUS!

EU:ssa valmistettua laatua vuodesta 1960. Coalin White Pellet WP-luodit valmistetaan erittäin tasalaatuisesti, tehdas sallii enintään +/- 0,004 gramman painonvaihtelun luotien välillä (4,5 mm). White Pellet -nimi kertoo luodin kirrkaasta väristä, joka saadaan aikaan huippuhionnalla. WP-hionta tasoittaa ja kiillottaa luodin pinnan, minkä ansiosta luodin ballistiikka paranee huomattavasti.

Normal Rifle Match WP 0,52 g

10 m -luoti
4,49 mm / 4,50 mm / 4,51 mm

9,90€
(500 kpl rasia)

Field Target WP 1,0 g >50 m -luoti

5,50 mm / 5,52 mm

10,90€
(250 kpl rasia)

Kuvien aseet erikoisarustein. Kiikarit, jalat ja vaimentimet eivät sisälly hintoihin.

Tarjoushinnat voimassa sitoumuksesta 30.10.2020 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

maahantuojat:
HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Ampumaratojen kiertotaloudessa kaikki voittavat

Ampumaratojen ympäristölupa-asioiden hoito on viime vuosina ammattimaistunut, mikä on tuonut kiertotalouden entistä vahvemmin osaksi kokonaisuuksia. Meluntorjuntaan ja moniin muihin ampumaratojen rakenteisiin on nykyään tarjolla ratkaisumalleja, joissa kaikki voittavat. Juttu on osa Urheiluampujan Tiesitkö, että... -sarjaa.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva LOTTA JAAKKOLA

Ampumaratojen parhaan käyttökelpoisen tekniikan BAT-opas (2014) on ollut pohjana moneen ampumarataan liittyvään ympäristöasiaan.

– Haulikkoradoilla vaikutukset ovat pinta-alaltaan suurimpia niin melun kuin lyijyn leviämisenkin osalta. Meillä on paljon hyviä haulikkoratoja, joissa on tarve tehdä meluntorjuntaa tai pienentää haulien leviämisaluetta, Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** sanoo.

Yleensä kyse on meluntorjunnasta. Jos sitä ei toteuteta harrastamisen kannalta usein haastavilla käyttöaikarajoituksilla, vaihtoehdoksi jää rakentaa suhteellisen massiiviset meluvallit. BAT-oppaassa esitetyt kustannusarviot ostotyönä toteutettaville meluvallille ovat käytännössä kaikille siviiliradoille liian suuria.

– Kiertotalous on tullut pelastajaksemme siinä, että kun joka tapauksessa maata ja infraa rakennetaan sekä sitä kautta maanläjityspaikkoja tarvitaan, tällainen paikka voi olla vaikka ampumaradan valli. Nykyään lainsäädäntö mahdollistaa, että valleissa voidaan käyttää myös esimerkiksi rengasrouhetta, Jaakkola kertoo.

KIERTOTALOUDESTA ON seuran näkökulmasta paljon hyötyä verrattuna siihen, että seura rakentaisi yksin. Meluvallien rakennusprojektit vaativat usein kovin työläitä lupaprosesseja ja tuovat kustannuksia.

– Nyt kaikki voittavat. Nimenomaan se miellyttää tässä itseäni. Joidenkin teollisuuden jätteiden hyötykäyttö on jäänyt vähäiseksi, ne on lähinnä läjitetty. Jos me voim-

me käyttää ne hyödyksi, sehän on hienoa, Jaakkola sanoo.

Alalla on useita toimijoita, joiden kautta tuleviin yhteistyömahdollisuuksiin ampumaurheiluväen kannattaa perehtyä tarpeen tullen.

– Kiertotalous liittyy vähän kaikkeen rakentamiseen ja maankäyttöön. Teollisuuden sivutuotetta on luvitettu rakenteisiin, jolloin toisen jäte on toisen tuote. Muuten valli tehtäisiin neitseellisestä materiaalista, Vahanen Environment Oy:ssä projektipäällikkönä työskentelevä **Tero Fingerroos** kertoo.

AIVAN MITÄ TAHANSA materiaalia ei toki vaikkapa ampumaratojen valleihin voida käyttää, vaan materiaalin täytyy olla rakennuskelpoista ja täyttää tietyt ominaisuudet. Fingerroos sanoo, ettei esimerkiksi lyijypitoinen maa ole aina mustavalkoisesti pilaantunut tai puhdas, vaan aina olisi arvioitava haitta-ainemäärä ja sen kulkeutumista sekä vaikutusta kohdeolosuhteissa.

Siksi pelkkä kokonaispitoisuuden mittaaminen ei riitä.

– Perinteisesti on arvioitu, että on joku raja-arvo, ja jos menee yli, on pilaantunut, ja jos jää alle, on puhdas. Se on tavallaan liian simppele ajatus. Esimerkiksi lyijystä on vain pieni osuus vesiliukoista lyijyä. Siitä vielä pienempi osuus on biosaatavaa, josta eliöt voivat saada haittaa.

FINGERROOS OTTAA esimerkin arjesta: asfaltti tiellä on normaalia ja ”ok”. Kun se sama asfaltti kuoritaan kasalle, tulee siitä ongelma ja jäte, koska materiaali sisältää haitta-aineita, kuten bitumin sisältämiä öljyhiilivetyjä.

Tierakenteessa se ei ole ongelma, mutta jätekasalla on eli sinänsä käytännössä ongelma ei liity haitta-aineeseen, vaan materiaa-

lin luokitteluun. Samalla materiaalilla on eri käyttötarkoituksessa eri luokitus, jota viranomaisen joutuu tarkastelemaan. Onneksi luvannuksellisesti kierrätettynä asfalttijätteen saa käyttää uusioasfalttien rakentamiseen.

– Ratarakenteessa on tavallaan sama ajatus: jos on toiminnassa oleva ratarakenne, mitä väliä sillä on, jos siinä on lyijyä? Silloin, jos sitä kulkeutuu, se on ongelma. Jos kulkeutumiseriskistä ei ole, lyijy pysyy rakenteessa. Jos toiminta lakkaa, sitten pitää arvioida onko poistamiselle perustetta tai tarvetta. Pitäisi mennä enemmän kulkeutumiseriskin arviointiin.

Jos massaa joudutaan kaivamaan pois, sekään ei tarkoita, että se pitää viedä alueelta pois. Perinteisessä ajattelussa massaa viedään kaatopaikalle, mutta muitakin vaihtoehtoja on:

– Entäpä jos sen kapseloisikin taustavallirakenteisiin? Niitäkin luvituksia olemme myös tehneet. Haitta-aineita sisältävän maan käyttö on järkevämpää kiertotaloudellisesti. Haitta-ainepitoisen maan poisto on yleensä myös hyvinkin kallista.

FINGERROOS ON OLLUT viidentoista vuoden ajan ampumaratoihin liittyvien ympäristöasioiden äärellä. Mikä sitten on tuossa ajassa eniten kehittynyt?

– Riskinarviointi kokonaisvaltaisesti. Viime vuosina on kehitytty siinä, että arviointia käytetään ja sen perusteella niitä haitta-ainepitoisuuksia saa jättää. Tämä on myös jätelain mukaista jätteenmäärän vähentämistä.

– Monesti seuraimiset tai paikalliset viranomaiset eivät ole aina asiantuntijoita. Saattaa olla, että jotain pientä rata-aluetta tutkitaan viiden vuoden välein, samat asiat uudestaan ja uudestaan, ne samat maaperä-

Kiertotalous tarjoaa ampumaradoille erinomaisia mahdollisuuksia samalla kun säästetään luonnonvaroja ja energiaa sekä vähennetään materiaalien loppusijoitustarvetta.

näytteet taustavallista. Jos on toiminnassa oleva rata, tarvitseeko näytettä ottaa ollenkaan? Tiedämme, että ratarakenteissa on lyijyä, ja määrä voidaan arvioida laskennallisesti. Jos tutkimuksia tarvitsee tehdä, parempi olisi, että näytettä otettaisiin oikeilta paikoilta, kuten taustavallin sijaan esimerkiksi laskuojasta, josta saadaan tietoa tärkeimmistä eli kulkeutumisriskistä.

Fingerroos sanoo, että asiantuntevalta tutkimuksella säästetään aikaa ja rahaa sekä ennen kaikkea saadaan riskien kokonaisuuden arvioimisen kannalta olennaisia tuloksia, joilla mahdollisesti vähennetään toiminnanharjoittajalta vaadittavia turhia toimenpiteitä tai velvoitteita.

GRK:SSA tulevaisuusjohtajana työskentelevä **Riina Rantsi** näkee, että osana Suomen tavoitteita kiertotalouden osalta ampumaratojen rakentaminen kiertotalousmateriaaleista on tärkeä osa. Alueellisesti saattaa olla hyvinkin käyttökelpoisia jätteitä: betoni- ja

tiilijätettä, ylijäämämaita ja muita teollisuuden sivutuotteita, joita voidaan rakentamisessa käyttää.

– Keskeistä on, että ovat ympäristökelpoisuudeltaan soveltuvia. Kaikki materiaalit eivät käy. Kokonaisuuksia haluamme tehdä ja sitä kautta mahdollistaa ratojen turvallisen rakentaminen kiertotalouden materiaalista, Rantsi sanoo.

Meluntorjuntarakenteiden lisäksi ampumaradalla myös parkkialueet ja tiestö voivat hyötyä kiertotaloudesta.

– Olemme tehneet yhteistyösopimuksia ampumaseurojen kanssa ja hoitaneet sen mitä osaamme. Tärkeintä on, että materiaalien arvo säilyy ja neitseellisten materiaalien käyttö on lähellä nolaa. Kun pysymme paikallisissa materiaaleissa, logistiset kulut ovat myös edulliset. Maankaatopaikkojen tarve vähenee, kun pystymme ohjaamaan hyötykäyttökohteisiin.

Rantsin näkökulmastakin kiertotaloudessa on kehitytty:

– Materiaaleja on tunnistettu tosi paljon enemmän, lainsäädäntö on helpottunut. Ympäristölupa on usein hidastavin tekijä. Ihmisten asenteet ja tietämys ovat muuttuneet, uskalletaan rakentaa uusiomateriaaleilla ja uskalletaan hyväksyä niitä. Kun olemme tehneet rakenteita, se helpottaa jatkossa.

TÄLLÄ HETKELLÄ GRK on mukana Ruutikankaan ampumaratahankkeessa ja tutkii useiden ratojen toteutusmahdollisuuksia Pohjois-Karjalassa ja Kainuussa. Rantsi kannustaakin ampumaurheiluihmissä ottamaan rohkeasti yhteyttä:

– Jos on uusia ratojen rakennushaaveita tai toiveita, kannattaa olla yhteydessä. Katsastetaan paikallinen tilanne, onko siellä jotain sellaista, mistä voidaan rakentaa tai mitä voidaan hyödyntää ampumaradalla. Silloin pääsemme kustannustasossa varmasti parempaan kuin että alettaisiin rakentaa neitseellisistä materiaaleista. ⚙️

SCATT
SHOOTING TRAINERS

Maahantuonti,
varaosat,
huolto & tuki
Oy Teema Line Ltd
info@thune.fi
Puh: 03-4246 2700
www.kurtthune.com

MESTARIAMPUJIEN HARJOITTELUVÄLINEET

- Mallit ampumakoulusta maailmanmestareihin
- Monipuolisia analysointimahdollisuuksia
- Voit harjoitella milloin vain ja missä vain
- Voit osallistua nettikisoihin
- 3 – 1000 m:n matkoille
- Kaliiperit 4,5mm – 308W
- Kevyt 40g
- Monia kiinnitysvaihtoehtoja myös AK:hon sopivia

Walther GSP Expert

– yllätyksetön laatupistooli –

Teksti & kuvat
PEKKA SUURONEN

Koeammunta & arviointi
PAULA VIITASAARI

Tämä 22 LR kilpailupistooli ei ole uutuuksu, vaan pikemminkin vanha konkari työhevonen. Se taipuu vaihtosarjan avulla myös isopistooliksi.

Carl Wilhelm Freund Walther (1858-1915) perusti vuonna 1886 asetehtaan Zella St. Blasii'n Suhlina lähelle Thüringeeniin. Toisen maailmansodan jälkeen tuli muutto länteen, Etelä-Saksan Ulmiin, Baden-Württembergin osavaltioon.

Walther pysyi perheyriityksenä vuoteen 1993 asti, jolloin saksalainen Umarex osti 90 prosenttia Waltherista. Kymmenen prosenttia jäi vielä suvulle. Vuonna 2006 Walther osti sveitsiläisen Hämmerlinin.

GSP TULEE sanoista Gebrauchs Sport Pistole, vapaasti käännettynä "yleiskäyttöön tarkoitettu urheilupistooli" tai "standardipistooli". Sen suunnitteli vuonna 1968 ruotsalainen **Thore Eldh** (1906-1967), joten se on jo keski-ikässä. Ruotsalaiset väittävätkin, että GSP tulisi sanoista Göteborgs Sport Pistol.

Voidaan arvella, että tämä on ehkä maailman eniten valmistettu 22 LR-kilpailupistooli. Semminkin kun siitä on valmistettu lukuisia erilaisia versioita.

GSP ON "vanhan liiton" pistoolin näköinen. Aseen ikä näkyy, mutta kommentti ei ole negatiivinen. Futuristinen muotoilu tuli muotiin vuosikymmeniä myöhemmin. Silmään pistää L-koon värikäs laminaattikahva, jossa näkyy sinisen, vihreän, luonnonpuun ja mustan sävyjä. Koeampujaa varten toimitettu S-kahva on sen rinnalla "harmaa-varpunen". Molemmissa on karhennuksina pistekarhennus (stippling).

Maahantuojaalta saa S, M ja L-kahvoja oikeankätisenä ja M-kahvaa vasurina. Kahvakulma ei ole säädettävissä.

Waltherin työnlaatu on siistiä. Sininen piipunsuupaino (jonka sisällä on rekyyllä syövä "absorber"), sininen lippaan pohjalevy sekä värikäs kahva antavat ilmettä mustanpuhuvaan aseeseen.

Esittelypistooli painoi tyhjänä 1231 grammaa. Mitat ovat P 295 x K 142 x L 50 mm.

LIPAS SIJAITSEE liipaisinkaaren etupuolella. Järjestely siirtää painopistettä suupuolelle ja lyhentää piippua. Esittelypistoolin piippu on 115 mm pituinen. Lippaita tulee kaksi. Niissä on sininen pohjalevy, josta saa hyvän otteen. Lippaan vasemmalla sivulla on tarkastusreikä. Kun siitä näkyy patruunan kylki, on lippaassa täydet viisi patruunaa.

Melko pienikokoinen lipassalpa on lippaan takana. Luonteva nipistysote kehittyi nopeasti lippaan irrotukseen. Etusormi lippaseen, peukalo lipassalpaan, ja jousi tekee alkupukkauksen lippaan ulostuloon. Lip-

paan täytössäkään ei ole moittimista, joskin patruunannostajan nasta on matalaa mallia ja rankaisee peukaloo.

Lipaskotelo ja sen jatkeena oleva liipaisinkaari ovat keinoainetta, jolle on luotu grafiitinharmaa hiilikuitumainen ulkonäkö. Liipaisinkaari voi olla paksusormiselle addas.

GSP TOIMITETAAN kovassa tummansinisessä laukussa (460x230x85 mm). Se on sisältä osastoitu ja pehmustettu. Kaksi liukusalpaa, ei muita lukkoja. Laukku on hyvä ja toimiva.

Sisältä löytyvät pistoolin lisäksi kaksi viiden patruunan lipasta ja kaksi puhdistus-

Liipaisimen edessä näkyy lukkosalpa. Liipaisinkaaren alapuolella näkyy pienikokoinen lipassalpa. Kuvassa lukko on lukittu taka-asentoon.

Nelivärinen on pistoolin vakiokahva "L", kaksivärinen lisävarustekahva "S".

GSP Expertin suussa oleva piippupaino kätkee sisälleen absorberin eli rekyyllinvaimentimen. Viistoleikkaukset ovat kosmetiikkaa eivätkä sisällä mitään suujarrutoimintaa.

GSP huoltopurettuna, mutta laukaisulaite on vielä kiinni alakerrassa. T-avaimen kärki osoittaa nippeliä, johon kahvan kiinnitysruuvi pitää saada osumaan.

rassia. Työkaluvarustuksessa löytyy hyvä ja jämerä T-kahvainen AV 4,0 mm kuusiokoloavain. Se sopii kahvan ja piipun irrotukseen, mutta valitettavasti ei kämmensyrjän tukeen. Tätä varten on L-mallinen AV 3,0-avain. Luulisi, että kämmensyrjän säätö olisi eniten tarvittu ainakin kerhokäytössä.

Lisäksi löytyvät AV 4,5 L-mallinen kuusiokoloavain ja kahvallinen AV 2,0 kuusiokolo, joka käy liipaisimen asennon ja laukaisun säätöihin. Ohjekirjan mukaan laukaisu on tehtaalla säädetty "optimaaliseksi", jonka vuoksi säätöruuveissa on käytetty kierrelukitetta.

Puuttumaan jäävät uraruuvimeisselit, joita tarvitaan tähtäinten säätöön. Samoin

etutähtäimen vaihtoon tarvittaisiin Pozidrive PZ1 -ristipää. Ja turvallisen aseenn indikaattorikin pitäisi hankkia.

KAHVAN POHJASSA oleva ruuvi ei kiinnitykään suoraan pistoolin runkoon, vaan välissä on pieni metallinippeli, johon ruuvi kiinnittyy. Yksi osa lisää häviämään. Lisäksi ruuvien vastakierteiden löytymisessä on vähän harjoittelua. S-kahva tuli ilman kiinnitysruuvia, aluslevyä ja nippeliä.

Tarvikepussista löytyy kaksi hahloa 3,2 ja 3,8 mm, pistoolissa oli kiinni 3,5 mm. Lisäksi löytyy jyvä L 3,5 K 9,6 mm. Pistoolissa oli kiinni jyvä L 4,0 K 9,6 mm.

Pistoolin mukana tulee sininen muovilä-

pykkä, joka menee patruunapesään. Sitä voi käyttää klikkipatruunana kuivalaukaisuun, mutta se saattaa pudota, kun lukko vedetään taakse. Turvallisen aseenn indikaattoriksi se ei käy värinsä ja pienen kokonsa vuoksi.

PISTOOLI VIRITETÄÄN molemminpuoleisista korvakkeista liipaisinkaaren yläpuolella. Oikeakätiselle ampujalle on loogista pitää pistoolia kahvasta ja vetää vasemman käden etusormi/peukalo-otteella lukko taakse. Alkuvastus on melko ponteva. Pistoolissa ei ole salpaa, joka jättäisi lukon taakse lippaan tyhjennyttyä. Manuaalisalpa on rungon oikealla sivulla. Sitä voi käyt-

jatkuu

tää liipaisinsormella nostamalla salpa ylös. Tällöin lukko voidaan lukita taakse.

Manuaalivarmistinta ei ole. Rungon vassamalla puolella on purkusalpa, jota käytetään huoltopurkamiseen. Siinä liipaisimen lisäksi ulkoiset käyttölaitteet.

Kuivalaukauskytkintä ei ole. Ainoa mahdollisuus kuivaharjoitteluun on virittää ase manuaalisesti jokaista laukausta varten ja käyttää tuota sinistä läpykkää tai klikkipatruunaa. GSP:stä ei ole olemassa sähkölaukaisuversiota, vaan sitä varten täytyy katsoa Walther SSP-E:n suuntaan.

GSP:n vireen purkamiseksi varmistat, että patruunapesä on tyhjä. Laske lukkoa jarruttaen eteen, kunnes se on auki noin 18 mm. Purista liipaisin pohjaan ja laske lukko jarruttaen eteen. Iskuri laskeutuu pehmeästi patruunapesän reunaan. Toinen vaihtoehto on käyttää tuota sinistä läpykkää ja laukaista nallipiikki siihen.

ETUTÄHTÄIN ON kiinteä. Takatähtäin on sivu-koro -säädetty. Hahlon leveys ei ole säädetty, mutta paketissa tulee kaksi vaihtolevyä. Käyttöohjeen mukaan hahlon vaihtoon tarvitaan erityinen työkalu, mutta sellaista ei löytynyt.

Takatähtäimessä ei ole mitään sormipyöriä. Tähtäimen säädöt on merkitty, mutta tekstit ovat mustaa mustalla taustalla. Sivusäädössä koko takatähtäin liikkuu, hahlolevy on kiinteästi tähtäimessä kiinni.

Tähtäinsäädöissä yksi naksu koroa siirtää

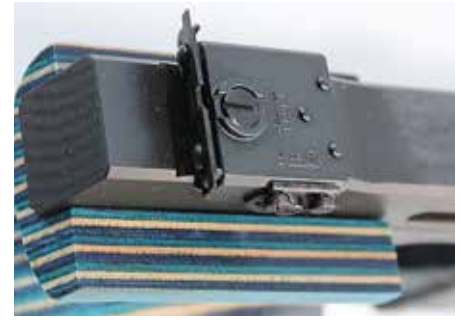
Kämmensyrjän säätöön käytetään 3,0 mm kuusiokoloa. Pahaksi onneksi hyvä T-kahvainen avain on 4,0 mm!

25 m matkalla osuu 7 mm, yksi naksu sivua 5 mm.

PIIPPU/ABSORBER -yhdistelmän irrottamista varten löysätään suupainon alapuolella sijaitsevaa kuusiokoloruuviä T-avaimella. Pistoolin purkusalpa on luistin vasemmalla puolella. Sen takana on pieni nasta. Kun sitä painaa, purkusalpa voidaan kääntää 180° vastapäivään. Sen jälkeen piippu/absorber (= yläkerta) voidaan nostaa irti rungosta (= alakerta).

GSP:n huoltopurkamisen ei ole yksinkertaisimmasta päästä joihinkin uudempiin aseisiin verrattuna.

Walther näyttää käyttävän kierrelukitetta niin tässä ruuvissa kuin kaikissa muissakin. Siksi on tärkeää käyttää tarkalleen oikeita

Takatähtäin on matalahko. Valkoisia hahlovärejä ei ole. Säätöihin tarvitaan kahdenkokoisia uraruuvimeisseleitä.

avaimia, muuten ovat ruuvinkannat piloilla. Kun "yläkerta" on irrotettu, piippu voidaan puhdistaa patruunapesän puolelta.

Lukko jää vielä kiinni lukonkehukseen. Jos se halutaan irrottaa, on painettava viritystapin kohdalla olevaa jousikuormitteista nastaa ja vedettävä viritysvipu ulos. Lukko ja sen palautusjousi voidaan nyt vetää ulos. Tätä ei tarvitse tehdä jokaisen piipun puhdistuksen yhteydessä.

Koko laukaisulaite voidaan irrottaa alakerrasta yläkautta. Tämä on tarpeen laukaus säätöjen vuoksi tai jos sinne on tullut ruudin palojäämiä.

Kaliiperinvaihto 22 LR - 32 S&W Long tehdään samalla periaatteella.

Waltherin maahantuoja HW-Company ilmoittaa pistoolin hinnaksi 1885 euroa. 🛠️

"Laadukas perusase vaativallekin ampujalle"

KOEAMPUJAN TODISTUS

Ammuin vuosikausien ajan Walther GS-P:lla kilpaa, joten tämä päivitetty versio oli hyvin mielenkiintoinen tuttuudessaan. Vanhassa minulla oli lyhyempi piippu, joten koko ase oli kevyempi.

Tässä mallissa etupainoisuutta lisää rekyylivaimennin eli absorber.

Ulkonäköä on virkistetty sinisellä värillä rekyylivaimentimessa ja lippaan alaosassa. S-koon kahva oli käteeni todella hyvä. Vakiotoimituksen L-koon kahva on peukalo-hangasta varsin leveä, joten sopinee hyvin pitkäsormiselle.

Kahvan väritys on mielipidekysymys, mutta raidallisuus on valmentajan näkökulmasta kätevä. Esimerkiksi kuvatessa ampujaa laukauksen aikana on helppo seurata rekyylin käyttäytymistä.

Tähtäinlinja on korkealla käden linjasta. Korkeutta korostaa takatähtäimen kapeus. Kahvan kulma on aika pysty.

Laukaisukoneisto on erittäin hyvin pitävä, kun siihen on säädöt asetettu. Se on irrotettava säätöjä varten, mutta ase on selkeä purkaa.

Kahvan kiinnitysruuvin vastakappale on oudon kelluva palanen. Kun kahvan ruuvin reikä ei ole tiukka, on sen kiinnittäminen todella vaikeaa. Ei kannata ainakaan kesken

Pistoolin koeammunnoissa käytettiin kolmea Lapuan merkkiä ja Focchin TT Sportia. Kaikki toimivat virheettömästi.

sarjan ruveta sitä irrottamaan!

Tähtäinten säätöön tarvitaan uraruuvimeisseliä. Liipaisu on rouhea, kynnyksellä kaikki paino ja liipaisin liikkuu laukauksen jälkeen muutaman millin. Tuohon tottui nopeasti, mutta liipaisu vaatii toki rohkeutta.

AMMUIIN AIKOINAAN paljon Fiocchia. Maahantuojan toimittamat testipatruunat toimivat käsituntumalla hyvin. Samoin toimivat virheettömästi Lapuan Pistol King, Center-X ja Midas+. Viimeksi mainittu ei ollut mitenkään ylivoimaisesti paras, vaikka minulla oli sellainen ennakoasenne.

Fiocchi ja Pistol King tuntuivat minusta mukavimmilta ampua ja rekyyli miellyttävältä. Penkistä en käyntejä testannut.

Patruunoilla oli hieman käynnin korkeuseroja, mikä on normaalia. Aikaisemmalta ajalta muistan, että tähän aseeseen on helppo löytää patruuna. Parhaiten rekyylivaimennin toimi pikaosalla. Rekyyli on pieni ja elee-tön. Tarkkuusosalla painava piipun pää estää tehokkaasti ylipitkät tähtäykset!

ASE ON LUOTETTAVAN tuntuinen, kun osat ovat kunnan tavaraa. Liipaisimen ulkoreunat ovat terävät, joten sen etäisyyden säätö on laitettava huolella kohdalleen. Tällä ammunalla en saanut rekyylivaimenninta likaiseksi, mutta arvelen, että sen puhtauteen kannattaa kiinnittää huomiota.

Ohjekirja on monella kielellä (DE, EN, FR, ES, IT), mutta olisin kaivannut hieman seikkaperäisempää. Kuvat säätöruuveista voisivat olla isommat ja tarkemmat. Ohjekirja löytyy myös netistä: carl-walther.com/service/manuals

Muuten GSP:stä tulivat vanhat hyvät ajat mieleen. Tämä on kyllä varsin käyttökelpoinen ase.

Kenelle suositteisin Walther GSP:tä? Tämä on laadukas perusase vaativallekin ampujalle, mutta ranteen voimaa ja puristusvoimaa pitää olla jo valmiiksi, että pystyy treenaamaan myös hyvää tekniikkaa. Ase on nokkapainoinen ja painavimmasta päästä.

PAULA VIITASAARI

Asealan uutuuksia esittelyssä

Korona järjyttää maailmaa eikä aseala ole poikkeus.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat VALMISTAJAT

Yhdysvalloissa aseliikkeet on määrätty suljettaviksi neljässä osavaltiossa, ja IWA 2020 siirrettiin syyskuulle, mutta SHOT Show ehdittiin pitää aikataulussaan tammikuussa.

IWA:n siirtyminen oli tietysti suuri pettymys valmistajille, maahantuojille, kauppiaille, ammunnan harrastajille ja metsästäjille.

Valmistajat ovat lähettäneet tiedotteita uutuuksista, joita IWA:ssa olisi esitelty. Oheisa esitellään muutama niistä.

WALTHER (SAKSA) tarjoaa uuden Blacktec-tukin KK500-kivääriin sekä kaksi uutta tukkia LG400-ilmakivääriin.

HÄMMERLI (SVEITSI) esitteli X-Esseen SF-version (Steel Frame) eli se on teräsruukoinen.

GUERINI (ITALIA) on jo vuosia sitten esitelty erityisesti naisille tarjotun malliston nimeltä Syren.

Nyt on Suomeen rantautunut Syren Tempio Sporting. Nimensä mukaisesti se on ajateltu sporting- ja skeet-ammuntaan, mutta 12/76-pesiensä ja teräshaulikelpoisuutensa ansiosta sitä voi käyttää metsästyksenkin, myös vesilintumetsästyksen.

Guerinin tavaramerkki on aina ollut huolellinen työnlaatu ja normaalia näyttävämmät puut.

Tempio Syreniä on toistaiseksi maassa vain muutama kappale, joten haluavien tulee pitää kiirettä. Tuote löytyy sivustolta ase.fi ja sen suositushinta on 3395 euroa.

Anschütz (Saksa) esitteli ah-kiväärin 1827 F Bionic. Uutta tässä on lähinnä tukki. Se on villin näköinen. Sen käyttäjät tunnistaisi helposti televisiossa, jos kisoja olisi. Kausihan päätettiin Kontiolahdelle ja tulevat kilpailut peruttiin. Kaudesta 2020-2021 ei vielä tiedetä.

REMINGTON (USA) toi viime vuonna näyttöön mallin 700 CP (Chassis Pistol). Tämä on rakennettu pulttilukkoisen 700-kiväärin Short Action-lukkolaitteeseen. Se käyttää samaa konseptiä kuin edesmennyt Remington XP-100. Näillä metsästetään Yhdysvalloissa, mutta Suomessa käyttö voisi olla siluettiammunnan pistooliluokassa. Piipun pituudet 267 ja 318 mm. Kaliiperit 223 Rem., 308 Win., 300 BLK ja 6.5 Creedmoor. Lukon kampa on 700 CP:ssä oikealla puolella, kun se XP-100:ssa oli vasemmalla puolella.

2020 SHOT Show'n uutuuksia oli 700 CP Arms Brace. Pistooliin on liitetty SB Tacticalin säädettävä putkipäri. Putken päässä on U-muotoinen käsivarren tuki. Pistoolia

Walther LG400 on Suomessakin tuttu ilmakivääri. Nyt nimikkeeseen on lisätty "Monotec Expert" kertoen, että jotain hienosäätöä on tehty.

Walther KK500 Blacktec on 50 m kivääri, jossa on riisuttu joitain tukin ominaisuuksia. Tällä on päästy edullisempaan hintaan ("entry level") ja saatu painoa pois 1 kg esimerkiksi nuoria ajatellen.

Browning X-Bolt on tuttu kivääri, mutta kaliiperi Hornady 300 PRC on tehdasladata uusi.

Anschütz Bionic-ampumahiihtokiväärin tukki on toteutettu 3D-tulostimella.

Hämmerli tarjoaa teräsrunkoista pistoolia X-Esse SF.

300 PRC. Tämän kehitti Hornady ja nimilyhenne tarkoittaa Precision Rifle Cartridge. Hornadyn ELD Match 14,58 g muovikärkinen 30-kaliiperin luoti, BC = .777, on tarkoitettu pitkän matkan tarkkuusammuntaan, mutta on olemassa 12,96 g metsästysluodeilla ELD-X (Extremely Low Drag, eXpanding) ladattuja patruunoita Precision Hunter. Tarkkuusluoti lähtee 853 m/s. Kaliiperin kantahylsy on alasekattu 375 Ruger.

ei siis tueta olkapäähän, vaan tällä ammutaan edelleen yhden käden otteella.

Suomen Poliisihallituksen asehallinnon kannanotto tähän aseeseen selviää vasta kun saadaan ensimmäiset aseet maahan. Samoin miten Arms Brace sopii SAL:n siluettiasentoihin.

BROWNING (BELGIA/USA) esitteli pitkän matkan X-Bolt-kiväärin uudessa kaliiperissa

BERETTA (ITALIA) toi markkinoille 690-ratahaulikkosarjaan perustuvan metsästyshaulikon 695 Field. Piipun pituuksia saa tehtaalta 66/71/76 cm ja piipun sisäprofiili on Steellium. Pesät 12/76 ja teräshaulikelpoisuus. Rekyylivaihdin. Kolme Optima-Choke HP vaihtosupistinta kuuluu toimitukseen, samoin kova laukku. Aseen posket ovat kauttaaltaan laserkaiverretut.

Haulikoita on ilmeisesti Suomessa, kun jälleenmyyjät jo ilmoittelevat. Suositushinta on 4490 euroa. 🛠️

Riitta-Mari Vuorenmaa – Vuoden ampuja 1995 ja 1996

Jo ensimmäinen laukaus isän haulikolla antoi sen tunteen, että haulikko-ammunnasta olisi tuleva mieluisa harrastus. Reiluun kymmeneen aktiiviseen kauteen mahtui useita unohtumattomia hetkiä.

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Vuosina 1995 ja 1996 **Riitta-Mari Vuorenmaa** (o.s. Murtoniemi) valittiin SAL:n Vuoden ampujaksi. – Isä vei minut 20-vuotiaana kokeilemaan haulikolla ampumista. Kuulin mahtavan äänen ja tunsin olkapäässäni kunnan potkun, ei mitään kevyttä sipaisua. Tätä piti saada lisää!

– Liityin Haddomin Metsästysseuraan, missä minut houkuteltiin lähtemään riistapoluille ja kilpailuihin. Kisojen jälkeen mielessäni oli tunne, että ensi kerralla minun on tehtävä parempi tulos. Aloin menestyä kilpailuissa, innostuin lisäämään harjoittelua ampumalla kiekkojakin.

– **Sakari**-isäni toimi valmentajanani koko urani ajan. Hän oli varsin vaativa. Uskon kuitenkin, että paras vaihtoehto minulle. Sää ei koskaan estänyt harjoittelua. Se oli isäni tinkimätön näkemys. Yritin intää vastaan, mutta hän kysyi, että siirretäänkö kisat, jos aurinko ei paista tai vähän tuulee? Ja tottahan se oli silloin ja muistakaa – nykyäänkin!

VUORENMAA LIITTYI SAL:n pyhtäläiseen Trap-73 seuraan. Siellä oli kansainvälisissäkin kisoissa menestynyt **Ari Luoma** innostavana esimerkkinä. Mielenkiintoa lisäsi sekin, kun riistapolkukisoissa eräät naiset pärjäisivät miehille. Kait hänkin voisi! Myöhemmin se toteutuikin, kun hän laukoi Y-sarjassa kaksoistrapin SE:n **Raimo Kaupila** ei kuitenkaan antanut hänen pitää pitkään ennätystä nimissään.

Loviisan itäpuolelle alettiin rakentaa ampumakeskusta. Haulikkorata valmistui ensimmäisenä, vuonna 1991. Rata oli huomattavasti lähempänä hänen kotiaan, joka oli silloin Pernajassa. Vuorenmaa liittyi Loviisan Ampumaseuraan ja aloitti harjoittelunsa seuran uudella radalla.

– Aluksi ammuin ns. tavallista trap-lajia, mutta maailmani mullistui, kun kuvioihin tuli kaksoistrap. Siinä oli vauhtia ja sekös miellytti kovasti. Siitä tuli minun lajini. Miksi pitää yhtä kiekkoa odottaa sekuntitol-

Siivousalan yrittäjä Riitta-Mari Vuorenmaa rakkaalla Loviisan haulikkoradallaan. Se ei muhkeudellaan yllä korkealle tasolle, mutta auttaa tinkimättömän käyttäjänsä matkan maailman kärkeen.

kulla, kun kaksoistrapissa saa huudosta heti näkyviin kaksi kiekkoa! Kunnia skeetampujille, hieno laji sekin.

– Ensimmäisiin SM-kisoihini osallistuin vuonna 1987. Laji oli 'hidas' trap, josta tuli hopeaa. Pari viikkoa myöhemmin oli vuorossa automaatti-trapin SM-kisa, jonka voitin. Jes!

VUORENMAA ALOITTI uransa Valmet-aseella ja unelmoi uudesta Beretasta.

– Kun valmistauduin vuoden 1988 SM-kisaan, niin valmentaja-isäni sanoi voiton tarkoittavan aseenvaihtumista Berettaan. Isä köyhtyi aseenvaihtumisen verran ja minä sain uutta potkua kilpauralleni!

Vuonna 1989 "Murtsi" oli ensimmäisissä EM-kisoissaan. Jugoslavian Zagrebista hän, **Satu Pusila** ja **Sini Rantapuu** palasivat olympiatrapin ensimmäisen joukkueamitalin kera Suomeen.

Vuoden 1995 EM-kilpailut järjestettiin Hollolassa. **Maarit Lepomäki** ehti voittaa skeetin EM:n. Kaksoistrapiin valmistautuva Riitta-Mari tuumi, että kai hänkin voisi... Ja ensimmäisen EM-voitto tuli. Niitä hän halusi lisää.

OLYMPIAVUONNA 1996 hän voitti maailmancupit Saksan Suhlissa ja Atlantassa. Olympiajuhlan esikisoissa hän rikkoi finaaliin kaikki 40 kiekkoa. Siihen ei tiettävästi ole pystynyt kukaan muu.

– Vaihdoin asetta olympialaisten jälkeen Beretasta Perazziin ja asetin tavoitteekseni vuoden 1997 MM-kisat Perun Limassa. Uudella aseella harjoittelin paljon ja sijoituin kolmanneksi.

Vuorenmaan saavutukset olivat maini-

Riitta-Mari Urheiluampujan kanssa vuonna 1996.

ot. Atlantan olympiakisoissa hän oli viides vuonna 1996, MM-kisoissa kerran kolmas, EM-kilpailuissa yksi mestaruus ja kahdesti toinen.

Maailmancupin voittoja kaksi. Atlantan esikisoissa hän teki täyden 40 osuman finaali tuloksen. Siihen ei liene pystynyt naisten sarjassa kukaan muu. Pettymyksiäkin tuli, rankin Atlantan olympiakisoissa. Viides sija oli kaukana hyvähermoisen kilpailijan tavoitteesta.

Joukkuemitaleita kertyi arvokisoista useita. Vuorenmaan kavereina olivat sellaiset tekijät kuin **Pia Julin**, **Satu Pusila** ja **Sini Rantapuu**. Rantapuu ja hän "vain" EM-voittajia, muut maailmanmestareita.

– Seuraamme kaikkea urheilua. Minä ja tyttäremme **Ella** (11) eniten, mutta usein myös **Vesa**. Ensin mainitut ovat urheiluhulluja. Jos vain suomalaisia on "tulesa", niin kyllä ääntä lähtee! Onneksi täällä Myrskylässä ei ole naapureita liian lähellä!

Tällä hetkellä hevoset on suurin juttumme. Mikäli tytön mieli joskus suuntaa radoille, olen toki tukena, mutta tällä hetkellä eletään hevosurheilun parissa. Meillä ei ole omaa hevosta, mutta käymme naapurikylän talleilla viikoittain. Kohta meille muuttaa kolme karitsaa meidän, kahden koiran ja kissan kavereiksi!

– Aina kun on mahdollista, suuntaamme Etelä-Pohjanmaan Lappajärvelle. Sieltä olen kotoisin, kuten koko sukuni. Kiireet unohtuvat, kun saavumme perille. Sieltähän ovat kotoisin myös muun muassa pistooliampuja **Ritva Karri**, painija **Petra Olli** ja muusikko **Timo Kotipelto!** 🌟

RADOILTA KERÄTTYÄ

19 VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään ensi vuoden helmi-maaliskuussa Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa.

Edellisen kerran ilma-aseiden EM-mitaleista kilpailtiin Suomessa vuonna 2012, kun ne pidettiin Vierumäellä.

Vuoden 1995 ensimmäisessä Ampujainlehdessä kerrottiin Vantaalla järjestettyjen ilma-aseiden EM-kilpailujen tilanteesta. Kisoihin oli tulossa ennätyskeliset 45 maata ja runsaat 600 ampumaurheilijaa. EM-kisojen järjestelyistä vastasi 180 talkoolaista.

Jutun mukaan tiedotusvälineet olivat "erittäin kiinnostuneita" kisoista: ulkomaisia toimittajia oli tulossa lähes 20 ja kotimaisia noin 30. "TV-2 tekee kisoista neljä lähetystä ja TV-1 uutisoinee tapahtumat Urheiluruudussa", jutussa kerrottiin.

EM-KILPAILUT järjestettiin Vantaan Myyrmäki-hallissa, jonne pystytettiin kivääriä ja pistoolia varten 170 paikkaa. Finaaleja varten rakennettiin erillinen rata, jonka takana oli tuhat katsojaa vetävä katsomo. Kisojen erikoisuus oli se, että niiden

URHEILUAMPUJA

Vantaalla 22.-26.2.1995 järjestettiin ilma-aseiden EM-kisoihin tulee ennätyskelisesti 45 maata. Vain viisi Euroopan maata jättää talven arvokisan väliin. Järjestelyt ovat loppusuoralla ja reilu viikko ennen kisoja tuntuu siltä, että kaikki saadaan ajoissa valmiiksi.

Kisailaitteistoja ja kisakoneistoja päästiin kokeilemaan SM-kilpailujen yhteydessä helmikuun alussa, eikä suuria puutteita ilmaantunut. Yhtiä asiaa ei kuitenkaan ole harjoitettu: Radan rakentaminen suurelle jalkapallo-areenalle alkaa vasta sunnuntai-ilta illalla. Kun kaiken pitää olla valmiina liistatessa aamulla, rakennusmiehet joutuvat paikkaamaan töitä vuorotta. Siihen ampumakisojen järjestäjät ovat totuneet, joten urakasta selvittää varmasti tälläkin kertaa.

Kun muutama lopullinen ilmoittautuminen puuttui, vaikutti sillä, että ampujia saapuu hieman yli 600. Ennen osanottajia lienee miesten ilmakiväärissä, johon osallistuu yli 80 ampujaa. Naisten ilmapistooliin osallistuu 80 ampujaa.

Vähiten osallistujia on naisten ja tyttöjen olympiakilpailuissa, mutta mestaruudet päästään jakamaan, sillä kymmenen osanottajan vähimmäismäärä ylittyy.

Naisten olympiakilpääri on vasta kaksi vuotta ollut EM-kisojen ohjelmassa. Naisten laitotso ei ole vielä niin hyvä, että heidät lähetettäisiin kisoihin. Se on vailettavaa, sillä pieni osallistujamäärä aiheuttaa sen, että he-

Ilma-aseiden EM-kisoissa Vantaalla on tehty jo yksi ennätys:

EM-KISOISSA MUKANA 45 MAATA

EM-kisojen pääsihteeri Juha Tikkanen (vas.) ja Myyrmäki-hallin toimitusjohtaja Jorma Eskola kisa-areenan edessä.

Juha Tikkanen, Secretary General of the Organising Committee, Jorma Eskola, Manager of Myyrmäki Hall.

Majoitusta löytyi

Vantaalla järjestetään tänä vuonna ensimmäistä kertaa kaikkiin parhaimpiin seurattavista ampumakilpailuista IIT:n lajien historiassa. Siksi ilahduttavaa, että 1000 hen-

Vantaalle kannattaa tulla katsomaan, sillä pääkaupunkiseudulta löytyy tuolloin majoitustilaa, jopa Cumulus Rantasipi Airporteista. Ne toimivat lähes 1000 kisavieraan majoittajina.

Helsingin linja-autoasemalta pääsee linja-auto 452:lla halliviereen. Kisakäynnin yhteydessä voi piipahtaa Kauppakeskus Myyrmäen, Suomen toiseksi suurimmassa ostoskeskuksessä.

Oamalla autolla tuleva löytää Myyrmäen kehä III:n eteläpuolelta, Helsinki-Hämeenlinna tien länsipuolelta.

Suomalaisiakin mitaleille

Suomen joukkueen tavoitteeksi on asetettu peräti viisi mitaleita. Tavoite on korkea, vaikkakin kahden viime vuoden aikana ma-asein on menestytty hyvin.

Odotukset kohdistuvat erityisesti olympiakilpailuissa ja olympiakilpailuissa suomalaisten tuloksiin. Ilmapistoolin finaaleihin ampujien on haita tuloksia.

yhteydessä ammuttiin myös putoaviin tauluihin jokaisessa lajiryhmässä – tosin vain avoimessa sarjassa. Silloinen Ampujainliitto oli kehittänyt kansallisella tasolla lajia, ja tarkoituksena oli etsiä "vaihtoehtoja nykyammunnalle". "Euroopan ampujainliitto (ESC) hyväksyi putoavan taulun lajit ylimääräisinä kisaohjelmaan."

Julkiset näyttivät taitojaan omissa

laserammunnan haastekisassaan. Myös yleisöllä oli mahdollisuus kokeilla tarkkuuttaan laserammunnassa.

EM-kisojen pääsymaksu aikuisilta oli 130 markkaa ja lapsilta 30 markkaa. Kisabudjetti oli 1,2 miljoonaa markkaa. Opetusministeriö myönsi tappiontakuuta 250 000 markkaa.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

"Periksi antamaton, sitoutunut ja tasapuolinen."

Näillä sanoilla **Satu Pusila** kuvaili valmennettavaansa, trap-ampuja **Vesa Törnroosia**, joka menehtyi pitkäaikaiseen sairauteen 15. huhtikuuta.

"Toimin 'Veskun' valmentajana kahteen eri otteeseen. Yhteistyömme alkoi, kun hän oli Puolustusvoimien Urheilukoulussa.

Jossain vaiheessa tuli seitsemän vuoden tauko Veskun opiskelujen ja muuton takia, mutta se alkoi uudestaan, kun hän palasi ampumaurheilun pariin vuonna 2014.

Vesku teki kovan päätöksen satsata kaiken ampumaurheiluun. Hän sanoutui irti vakinaisesta työpaikastaan ja muutti takaisin kotikonnuilleen, mistä oli lyhyemmät matkat harjoitteluradoille. Se osoitti, että nyt ollaan tosissaan liikkeellä eikä vain puuhastella. Se oli 'kaikki peliin tai ei mitään' -ratkaisu, jota

Satu Pusila valmensi Vesa Törnroosia.

moni ei tee. Olympiatavoite toteutui, kun hän edusti Suomea Rio de Janeiron olympialaisissa 2016.

Vesku pystyi analysoimaan tekemisiään itse ja tuomaan esille sen, mistä kiikastaa tai

miksi suoritus meni pois raiteiltaan. Hänelle oli tärkeää jatkuva kehittyminen.

Vesku kehittyikin tuloksellisesti hyvin – poislukien ehkä kaksi viimeistä vuottaan. Hän menestyi hienosti Meksikon maailmancupissa maaliskuussa 2018, kun hän oli henkilökohtaisessa kilpailussa kolmas ja voitti parikisan **Satu Mäkelä-Nummelan** kanssa. Uskonkin, että Vesku olisi ollut aika korkealla Tokion olympialaisissa, jos kaikki olisi mennyt suunnitelmien mukaan.

Vesku oli positiivinen, iloinen ja pidetty urheilija, jolla oli laaja ystäväpiiri myös kansainvälisesti. Hän hakikin jatkuvasti tietoutta myös ulkomaisilta ystäviltaan.

Vesku piti myös valmentajansa koko ajan valppaana. Koko ajan piti seurata, mitä tapahtuu ja missä mennään. Hän oli hyvä ja keskustelevalta valmennettava – ja paljon me keskustelimmekin eri asioista!

Vaikka tieto Veskun sairaudesta oli, oli hänen poismenonsa erittäin kova kolaus. Sairaus eteni niin nopeasti."

Vesa Törnroosin muistikirjoitus on sivuilla 38–39.

VESA TÖRNROOS

2.9.1982 – 15.4.2020

Suomessa vietettiin juhannussunnuntaita 2019, kun **Vesa Törnroos** istui auringonpaisteessa Valko-Venäjällä Minskin haulikkoradalla. Euroopan-kisojen miesten trapin henkilökohtainen kilpailu oli päättynyt hetkeä aikaisemmin, ja Törnroos kävi kilpailuaan läpi.

Törnroos sijoittui 32:nneksi rikottuaan 97 kiekkoa. ”Tämä on nyt kahlattu läpi. En päässyt kartalle missään vaiheessa. Olin tällä radalla pihalla kuin käkikellon käki. - - Mutta keli oli taas kiva”, hän sanoi.

Kisakommenttien jälkeen Törnroos purki ajatuksiaan elämästään ja sairaudestaan vielä vajaan tunnin ajan, mutta ei halunnut, että niistä kerrotaan mitään Ampumaurheiluliiton päivän kisareportissa. Keskustelu käytiin siis ”pöytäkirjan ulkopuolella”.

Kyyneliltä ei välttytty. Huoli perheestä ja erityisesti heinäkuussa 2017 syntyneestä pienestä tyttärestä oli musertava.

Törnroos kilpaili Minskissä vielä seuraavana päivänä eli 24. kesäkuuta hyvän ystävänsä **Satu Mäkelä-Nummelan** kanssa trapin parikilpailussa.

Se jäi Törnroosin viimeiseksi kilpailuksi kansainvälisellä huipputasolla.

VESA TÖRNROOS nukkui pois pitkän sairauden murtamana 15. huhtikuuta 2020. Hän oli kuollessaan 37-vuotias. Törnroos oli kotoisin Pertunmaalta, missä hän myös perheineen asui.

Törnroos sairasti syöpää, joka diagnositiin syyskuussa 2018. Vuotta myöhemmin eli lokakuussa 2019 hän kertoi Ylen haastattelussa muistavansa sen päivän ”liiankin hyvin”. Takana oli jo puolisen vuotta selkäkipuja eikä ravinto imeytynyt enää normaallilla tavalla kehoon. Lääkärit olivat olleet välillä itsekin ymmällään, ja diagnoosit olivat vaihdelleet, Ylen jutussa kerrottiin. Uusi diagnoosi oli tulossa, ja se oli syöpä.

Törnroos kertoi pohtineensa, että mitä nyt. ”Mutta yllättävän äkkiä sitä rupesi miettimään ja kyselemään, miten tästä selvitään.” Se synkisti mieltä, mutta Törnroos ei kuitenkaan halunnut antaa periksi, vaan – kuten edellä kerrotaan – hän kilpaili vielä seuraavana vuonna muun muassa Minskissä.

TÖRNROOSILLA OLI optimistinen ja periksiantamaton luonne. ”Minne tahansa hän meni, hän toi mukanaan iloa ja valoa. Hänen hymynsä ja huumorinsa valaisivat monta päivää”, muisteli Törnroosin hyvin tuntenut Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari** Facebook-sivuillaan.

Törnroosin omaiset kirjoittivat hänen virallisilla urheijasisivuillaan, että aina iloinen

Vesa Törnroos Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavideon kuvauksissa kesäkuussa 2018.

ja toiveikas elämänsä kantoa pitkäälle, mutta lopulta tauti vei voiton vahvimmas-takin. ”Vesa on poissa, mutta elää muistoissamme valoisan persoonansa ja urheilusuoritustensa kautta. Haluamme kiittää Vesan tukijoita, kilpakumppaneita ja kaikkia häntä urheilu-uransa aikana auttaneita, ilman teitä hän ei olisi voinut toteuttaa tähänkään asti kesken jäänyttä unelmaansa!”

TÖRNROOS oli koulutukseltaan ”melkein valmis” agrologi, kuten hän itse sanoi. Hän asui opiskeluaikoinaan Jyväskylässä, meni Valtralle töihin ja irtisanoutui sieltä vuonna 2014, koska halusi seitsemän vuoden tauon jälkeen katsoa, millainen ampuja hänestä tulee.

Unelma toteutui vuonna 2016, kun Törnroos edusti Suomea Rio de Janeiron olympialaisten trapissa, missä hän sijoittui 11:nneksi. Hän ampui maapaikan Suomelle edellisena vuonna Larnakan maailmancupissa, kun hän sijoittui värikkäiden vaiheiden jälkeen neljänneksi.

Törnroosin paras maailmancupin sijoitus henkilökohtaisessa kilpailussa tuli vuoden 2018 maaliskuussa, kun hän oli kolmas Meksikon Guadalajarassa. Hän teki peruskilpailussa ennätyksensä 123.

Samassa maailmancupin kilpailussa Törnroos voitti trapin parikilpailun Satu Mäke-

Työtehtävissä Pertunmaalla maaliskuussa 2018.

lä-Nummelan kanssa. Suomalaiskaksikko teki parikisan maailmanennätyksen peruskilpailussa ja finaaliassa.

Törnroos edusti Suomea EM-kilpailuissa neljä kertaa (Maribor 2015, Lonato 2016, Baku 2017 ja Leobersdorf 2018) ja MM-kilpailuissa myös neljä kertaa (Granada 2014, Lonato 2015, Moskova 2017 ja Changwon 2018).

Törnroos kilpaili Lahden Ampumaseuran väreissä, ja hänen valmentajanaan toimi **Satu Pusila**.

TAPAHTUI KILPAILUISSA mitä tahansa, Törnroosin huumori ei kadonnut mihinkään. Aina oli kaksi asiaa, jotka tiedotteeseen piti kirjata: Pertunmaan Höltän kylä ja

kommentti, jonka mukaan ”keli oli kiva”. Jos niitä ei tiedotteesta löytynyt, hyväntuulinen palaute tuli viimeistään seuraavan kisan yhteydessä.

Makoisat naurut tuli, jos edes toinen näistä oli mennyt mediassakin läpi.

KUN VUODEN 2018 toukokuussa sovittiin Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavideon kuvauksista, Törnroos viestitti, että hänen vointinsa on ”semi-ok”: ”Vielä on kipuja, mutta niiden kanssa pystyy olemaan jo kotona. Eli parempaan suuntaan mutta hitaasti.”

Syyskuussa hän kuuli lääkäreiltään syöpädiagnoosin.

Optimismi ja myönteinen elämänsäsenne eivät kuitenkaan kadonneet. Viime lokakuussa sain Törnroosilta viestin, jossa hän totesi: ”Eiköhän tämä vielä iloksi muutu!”

Oli huhtikuun puoliväli, kun suru-uutinen tuli. Se pysäytti. Tai oikeammin lamaanuttii.

”Vesku” on poissa. Mutta hyvät ja lämpimät muistot elävät. 🌸

Vesa Törnroos toivoi, että hänen muistamisensa ohjattaisiin hänen tyttärensä harrastustoiminnan tukemiseen avatulle tilille FI89 5741 3620 7136 17.

LASSI PALO

EERO KEKKONEN

16.4.1929 – 28.3.2020

Sotilasmestari **Eero Kekkonen** kuoli 90-vuotiaana Mikkelissä 28. maaliskuuta. Hän oli syntynyt Mikkelin maalaiskunnassa 16.4.1929.

Lapsuutensa, puolitoistavuotiaasta lähtien, hän vietti kasvattilapsena Mikkelin maalaiskunnan Vanhalan kylässä.

Lapsuus isättömänä ja äidittömänä oli taakka, vaikka siihen liittyi lämpimiäkin muistoja.

Vanhalan kansakoulun Kekkonen läpäisi keskiarvolla 10. Varusmiespalveluksen hän suoritti JR 8:ssa 1949–1950.

Pohjois-Karjalan Rajavartiostossa palvellessaan vuonna 1950 hän suoritti Rajajääkärikoulun priimuksena.

Kanta-alipuseerikoulunkin hän läpäisi kiitettävien arvosanoin. Se viitoitti tien Savon Prikaatiin, missä hän toimi muun muassa kouluttajana ja komppanian vääpelinä vuosina 1951–1974. Eläkkeelle hän jäi komendantin apulaisen tehtävästä.

LIIKUNTAHARRASTUKSESTA on esimerkkinä Puolustusvoimien partiosuunnistuksen mestaruus vuodelta 1958.

Myös toiminta Mikkelin Ampujat ry:ssä alkoi jo 1960-luvun alussa. Kekkosesta tuli innostava ja kannustava nuorten ja naisten kivääriammunnan valmentaja.

Opetuksen tasosta kertovat oppilaiden useat Suomen mestaruudet, Pohjoismaiden mestaruudet ja maailmanmestaruudet.

Omiakin ampumasaavutuksia Kekkoselle kertyi. Henkilökohtainen Suomen mestaruus tuli vapaakiväärillä vuonna 1969 ja pienoiskiväärillä vuonna 1979 sekä joukkuemestaruuksia vuosina 1963, 1964 ja 1966.

Kansainvälisissä edustustehtävissä ja maotteluissa Kekkonen oli vuosina 1967–1972. Lisäksi hän saavutti useita mestaruuksia puolustusvoimissa ja Suomen alipuseeriliiton kilpailuissa.

Kaiken kaikkiaan mitaleja ampumaurheilusta kertyi noin 8,5 kiloa. Niillä ovat lastenlapset ja lastenlastenlapset saaneet leikkiä.

EERO KEKKONEN paneutui myös ampumaurheilun hallintotehtäviin. Hän oli Mikkelin Ampujien puheenjohtajana 1973–1974 ja 1977–1981, Joensuun Ampujien toiminnanjohtajana 1974–1976, ampumajaostojen jäsenenä sekä edustajana piirihallituksessa ja Suomen Ampumaurheiluliiton liittohallituksessa.

Mikkelin Ampujissa hallitusvuosia kertyi yhteensä kolmetoista.

Lisäksi hän oli aktiivinen toimitsija Mikkelissä järjestettävissä kansallisissa Matin kisoissa ja alullepanija sekä järjestäjä ilma-aseilla suoritetuissa Porrassalmen

Matseissa.

Toiminta huomioitiin myös kunnia- ja ansiomerkein. Kekkoselle myönnettiin Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein, Suomen Ampumaurheiluliiton kultainen ansiomerkki ja Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansiomitali kultaisin ristein.

EERO KEKKONEN muita harrastuksia olivat metsästys, kalastus, mehiläisten hoito, bridge ja valokuvaus. Käsistään käteväenä hän harrasti puukäsistöitä.

Perheelleen hän rakensi paljolti omin voimin omakotitalon Mikkelin Lehmuskylään ja hirsisen kesämökin Saimaan Vekarasaloon aina puiden kaatamisesta piipun, hellan ja takan muuraamiseen asti.

Kaiken aktiivisen toiminnan keskellä oma perhe oli Eero Kekkoselle kaikkein tärkein. Häntä jäivät kaipaamaan vaimo Maila, viisi lasta, yksitoista lastenlasta ja yksitoista lastenlastenlasta.

HANNELE WIRILANDER
Eero Kekkonen valmennettava
JOUKO HIETALAHTI
Monivuotinen kilpakumppani

”Eero Kekkonen oli Mikkelin Ampujien puheenjohtajana 1973–1974 ja 1977–1981, Joensuun Ampujien toiminnanjohtajana 1974–1976, ampumajaostojen jäsenenä sekä edustajana piirihallituksessa ja Suomen Ampumaurheiluliiton liittohallituksessa.”

Seurakoulutus- tapaamiset syksyllä 2020

AMPUMAUURHEILUSEURAN johtaminen ja kehittäminen koostuu monesta eri asiasta. Kukaan ei yksinään hallitse kaikkia asioita. Kuka voisi auttaa ampumaurheiluseuraa toimimaan entistä paremmin? Ampumaurheiluseuroille on myös tarjolla tukea. Syksyn ampumaurheilun seurakoulutustapaamiset ovat ilmaisia ja tarkoitettu kaikille SAL:n jäsenseurojen jäsenille. Tilaisuudet pidetään iltatilaisuuksina pl. 25.10. Grande Finalen yhteydessä pidettävää koulutusta.

Kaikki tilaisuudet videoidaan ja ovat seurattavissa suorina lähetyksinä SAL:n Teamsissa, jolloin jokaiseen koulutukseen voi ja kannattaa osallistua.

Tilaisuuksien pääteemat on jaettu ennakkoon. Näitä ovat mm: Rataolosuhteiden ja seuran talouden kehittäminen, seuran jäsenmäärän kasvattaminen, uusien ohjaajien ja valmentajien kouluttaminen, seurojen välisen yhteistyön lisääminen sekä digitaaliset palvelut seuratoiminnassa.

AJANKOHDAT JA PAIKKAKUNNAT ALUSTAVASTI:

to 10.9. Kuortane klo 17.30-20.30	Kuortaneen urheiluopisto
to 8.10. Oulu 17.30-20.30	OMAS:n ilma-aserata
su 25.10. Lohja 9.00-12.00	Kisakallion urheiluopisto
ke 4.11. Tampere 17.30-20.30	Kokkovooren haulikkoammuntakeskus
ke 11.11. Mikkelä 17.30-20.30	Mikkelin Amp. ilma-aserata Karkialampi

KATSO TILAISUUKSIEN pääteemat paikkakunnittain ja lisäinfoa mm. ilmoittautumisesta ja tulevasta Teams-verkkokoulutuksesta täältä:

<https://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/koulutus/seurakoulutus-2020/>

Ampumaurheiluseura – Hae SAL kehittämisapurahaa 2020 uuteen projektiisi!

AMPUMAUURHEILUSEURALLA on monia tehtäviä. Mm. tarjota ampumaurheilutoimintaa paikkakunnalla sekä tarjota hyvää ammunnan opetusta ja ohjausta. Seurassa, jossa on laadukasta toimintaa, on jäsenien hyvä olla. Varmistaakseen laadukkaan toiminnan on paikallaan kehittää seurassa asioita. Onko ampumaurheiluseurassanne ajateltu kehittää jotain uutta? Uudella projektilla voidaan vaikkapa lähestyä uusia ryhmiä, tarjota ammuntaan liittyvää toimintaa jopa ampumaseuran ulkopuolelle. Oleellista on, että uusi projekti synnyttää seurassa toivottavasti uudenlaisen toimintamallin ja saadaan pysyvyyttä lisää.

UUELLA PROJEKTILLA ampumaurheiluseuraan ohjattua toimintaa lisää! Voisiko uusi projekti

– olla suunnattu esimerkiksi ampumakoulutoiminnan jälkeiseen toimintaa, jolla ehkäistään ns. dropoutia?

– olla kohdistettu vaikkapa tytöille tai naisammuntaprojektille, esim. haulikko?

– auttaa seuran vammaisammunnan kehittämisessä?

– olla jopa uusi tapahtuma, jolla saadaan ampumaurheilua paikkakunnalla esille ja kokeiltavaksi?

Sopikaa uudesta projektistanne seurassa ja hakekaa kehittämisapurahaa Ampumaurheiluliitosta!

Rahallista tukea projektille ampumaurheiluseura voi saada 500– 3000€.

Hakulomake ja tarkemmat hakuohjeet löytyvät SAL:n netin jäsenpalveluista: <https://www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/jasenpalvelut/>
Tukea saaville seuroille ilmoitetaan 10.8. mennessä.

Tiedustelut: Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi
puh. 040 820230

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2020.

Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisenä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2020

Lähijaksot alkavat perjantaisin klo 17.00 ja päättyvät sunnuntaisin klo 15.00

YHTEISET JAKSOT

Harjoittelun perusteet

11.–13.9.2020 Kuortane

- Valmentajana kehittyminen
- Fyysinen valmennus
- Yksittäisen harjoituksen suunnittelu
- Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu

Valmentamisen periaatteet

2.–4.10.2020 Kisakallio

- Valmentajan ominaisuudet
- Taitovalmennus
- Oppiminen ja opettaminen
- Psykinen valmennus
- Paraurheilijoiden valmentaminen

Lajitaitojen oppimisen perusteet

- Kivääri ja pistooli 6.–8.11.2020, Kisakallio
- Trap ja skeet huhtikuussa 2021, Orimattila
- Jousiammunta ilm. myöh.
- Keilailu ilm. myöh.
- Curling ilm. myöh.

Koulutuksen hinta

Koulutuksen hinta on 250 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä kolme jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneessa sekä ostaa iltapala. Nämä pääsee valitsemaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Koulutuksessa käytetään kurssikirjaa Lasten ja Nuorten Hyvä Harjoittelu (35€ sisältäen postikulut).

Ilmoittautumiset

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiliitot valitsevat osallistujat.

Ilmoittautumiset 25.8.2020 mennessä:

Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa <https://forms.gle/eQJHEHfGBKfMpoAs6>

Kurssikirja
LASTEN JA NUORTEN
HYVÄ HARJOITTELU
hintaan
35 €
sis. postikulut

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYEN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

SM-kilpailuille uusia päivämääriä

KORONAVIRUKSEN TAKIA perutuille SM-kilpailuille on hyväksytty uudet ajankohdat.

Ampumaurheiluliiton kilpailuvaliokunta päätti huhtikuussa pitämässään sähköpostikokouksissa uusista päivämääristä koronaviruksen takia perutuille ilma-aseiden SM-kilpailuille ja ilmaolympiapistoolin SM-kilpailuille ja esitti niitä hallitukselle hyväksyttäväksi. Lisäksi compacin ja sportingin SM-kisoista esitettiin uudet päivämäärät.

AMPUMAUURHEILULIITON hallitus hyväksyi kokouksessaan 22. huhtikuuta SM-kilpailut esityksen mukaisesti:

SM Compac 22.–23.8.2020 (IA)

SM English Sporting 200 kiekkoa

12.–13.9.2020 (Oula)

SM Ilmakiväärin asento- ja makuu

7.–8.11.2020 (TSA)

SM Ilmakivääri ja -pistooli 4.–6.12.2020 (TSA)

SM Ilmaolympiapistooli 14.–15.11.2020

(RSA)

Ilma-aseiden Kultahippufinaaleja ei järjestetä tänä vuonna

ILMA-ASEIDEN KULTAHIPPUFINAALIEN järjestäjät päättivät huhtikuussa Ampumaurheiluliiton nuorisovaliokunnan tukemana, ettei finaaleja järjestetä Kankaanpäässä tänä vuonna.

Ilma-aseiden Kultahippufinaalit piti järjestää Kankaanpäässä 18.–19.4.

Kun ne jouduttiin perumaan koronaviruspandemian takia maaliskuussa, kisajärjestäjät kertoivat selvittävänsä, voidaanko finaalit järjestää myöhemmin tänä vuonna.

Kankaanpään Ampumaurheilijat (KaA) päätti 16. huhtikuuta pitämässään kokouksessa, ettei ilma-aseiden Kultahippufinaaleja järjestetä tänä vuonna lainkaan.

Syynä on koronaviruksen aiheuttama epävarmuus kisapaikan varaamisessa sopivana ajankohtana.

Lapset ja nuoret eivät ole

myöskään voineet – eivätkä voi – harjoitella normaaliin tapaan koronaviruksen takia.

AMPUMAUURHEILULIITON nuorisovaliokunta valitsi vuosi sitten Kultahippufinaalien järjestäjät vuosille 2020–2023. Koska Kankaanpäässä ei tänä vuonna kilpailla, jo päätetyt kisaisännyydet siirtyvät vuodelle eteenpäin.

Uuden aikataulun mukaan Kankaanpään Ampumaurheilijat järjestää finaalit vuosina 2021–2022 ja Kyrkslätt Skytteförening ja Poliisien Ampumaseura vuosina 2023–2024 (Lohja ja Kisakallio).

Ensi vuoden Kultahippufinaalit järjestetään 17.–18.4. Kankaanpään jäähallissa. Bonuksena järjestetään 15-vuotiaiden sarja eli tämän vuoden 14-vuotiaille, joilla kisat olisivat olleet viimeiset ilma-aseiden Kultahippufinaalit.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
 Puh. 03-4755371

Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2020 kolmas
 Urheiluampuja ilmestyy 15.7.

SUEK:n häirintäkyselyn tulokset syksyllä

SUOMEN URHEILUN eettisen keskuksen (SUEK) tekemän häirintäkyselyn tulosten julkistaminen siirtyi toukokuusta alkusyksyyn.

SUEK käynnisti loppuvuodesta 2019 laajan tutkimuksen häirinnästä urheilussa. Kyselyyn vastasi yli 9 000 urheilijaa, joista naisia oli noin 4 700 ja miehiä 4 200. "Häirintä suomalaisessa kilpaurheilussa" -tutkimuksen tulosten julkaisu siirtyi koronaviruspandemian takia.

Edellisessä Urheiluampuja-kerrottiin, että kyselyn tulokset valmis-
 tuvat ja julkistetaan myöhemmin kevään aikana.

TARKOITUKSENA ON TUTKIA, ilmeneekö kilpaurheilussa häirintää: millaista mahdollinen häirintä on ollut ja ketkä mahdolliseen häirintään ovat syyllistyneet. Tutkimuskohteena ovat lajiliiton alaiseen kilpaurheilutoimintaan osallistuvat urheilijat sekä SM-liigajoukkueiden pelaajat.

TUTKIMUKSEEN OSALLISTUVAT lisenssikilpaurheilijat ovat vähintään 16-vuotiaita eli vuonna 2003 syntyneitä tai sitä vanhempia.

– Tutkimustulokset antavat uutta tietoa seksuaaliseen ja sukupuoleen perustuvasta häirinnästä suomalaisessa kilpaurheilussa. Jo nyt analysoitujen tulosten perusteella voidaan sanoa, että naisurheilijat kokevat sukupuoleen perustuvaa häirintää huomattavasti miesurheilijoita enemmän. Seksuaaliseen ja sukupuoleen perustuvien häirintä kokemusten ja havaintojen määrä kasvaa sen mukaan, mitä korkeammalla tasolla kilpaillaan. Tulokset ovat myös linjassa aiempien kansainvälisten tutkimusten havaintojen kanssa, SUEK:n tutkimuspäällikkö **Nina Laakso** sanoo.

SUEK toteuttaa tutkimuksen yhteistyössä Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskuksen (KIHU) sekä selvitykseen osallistuvien liittojen kanssa, joita oli lähes 60.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN SMITH & WESSON 357 MAGNUM, Rst- runko, 6\''- piippu. Eritäin vähän ammuttu. Ase on Keski-Suomessa. Hinta 350 € / tarjous. Ilmoittaja: Matti Kuortti, matti.kuortti@gmail.com, 0440975576. Ilmoitus jätetty: 16.4.20

MYYDÄÄN LATAUSPURISTIN RCBS ja holkkisarjat 32/38, 32 luoteja 750, nalleja 1000, hylsyjä 32/38. Tee tarjous. Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501. Ilmoitus jätetty: 12.4.20

MYYDÄÄN SAKO 22LR/32SW VAIHTOKALIIPERIPISTOOLI Hyväkuntoinen, vähän ammuttu, laukku ja ohjekirja 500 €. Ilmoittaja: Timo Kurki, timo.kurki@indepro.fi, 0407014501. Ilmoitus jätetty: 12.04.2020

MYYDÄÄN BERETTA 682 GOLD E, jossa 30\'' piiput ja 2x 3/4 supistukset. Säädetävällä poskituella, korkeus ja sivusuunnassa, sekä säädetävät liipaside paikka. Erilevyinen vaihtoliipasin + aselaukku. Hp 550€. Ilmoittaja: Martti Matsinen, mmatsinen@hotmail.com, 0405300186 Ilmoitus jätetty: 27.03.2020

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI: WALTHER LG 300 TX CARBONTEC Vähän käytetty, (aseen nro 33303). Paineilmasäiliö 2026 saakka. Ase ja laukku yhteensä 1400€. Joensuussa, tarvittaessa voidaan toimittaa. Asu: Kurt Thune (product nro 103711). N. 165-175 cm ampujalle. 250€ Kengät: koko 44. 40€. Kimmo Hyppönen, kimmohypponen@hotmail.com, 0503252584. Ilm jätetty: 24.3.20

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI ANSCHÜTZ 9003 PREMIUM S2 hintaan 1400 €. Ammuttu noin 20000 laukausta, painesäiliöllä käyttöaika vielä 3 vuotta. Lisäksi myynnissä ampujanlasit 50 €, etu- ja takatähtäimen säädetävät korotuspalat 50 €, vähän käytetty Kurt Thunen lataustuki 100 € ja Kurt Thunen ampujan asu 150 €, asu tehty 187 cm pitkälle ampujalle. Kuvia voin lähettää sähköpostilla. Seppo Korhonen, seppo.korhonen@kesko.fi, 0500122895. Ilm. jätetty: 23.3.20

MYYDÄÄN BENELLI-PISTOOLI Benelli 32 WC MP 90 S WORLD CUP. Ostettu 6.4.2000. Erittäin hyväkuntoinen, vähän ammuttu 32 pistooli. Ilmoittaja: Raimo Joenpolvi, joenpolviraimo@gmail.com, Ilmoitus jätetty: 17.03.2020

MYYDÄÄN ILMAKIVÄÄRI FEINWERKBAU 800 EVOTOP. Vuonna 2016 ostettu, 6000 laukausta ammuttu. Mukaan 10000 testattua panosta ja 6000 muuta panosta. Hinta 2000€. Ilmoittaja: Mika Häkki, mikailmari@gmail.com, 0407481793. Ilmoitus jätetty: 14.03.2020

MYYDÄÄN RATA-ASEITA. Sako yhdistelmäase (Triace) kal. 22 LR / 32 Toz-35 vapaapistooli 22 LR Hi-Standart olympiapistooli 22 SH. Tapio Matikainen, tapio.matikainen@hotmail.com, 0400906971. Ilmoitus jätetty: 02.03.20

MYYDÄÄN AMPUMAVARUSTEITA ILMAKIVÄÄRIIN JA -PISTOOLIIN. Mm. ilmakivääri Anschütz Compressed Air 2002. Paineputki voimassa 11/2024+adapteri. Kaukoputki Promia 4R 40x + jalat ja pystytuki. Ampujan lasit Knobloch. Kengät Kusterman n:o 43. Takki ja housut (Thune) koko n 185/85 + alusasuk. Ilmapistooli WALTHER CP2 3 hiilidioksidi paineputkea ja täyttöpullo. Eino Mäkinen, Joensuu, einomaki99@gmail.com, 040 528 1583. Ilm jätetty: 7.2.20

OSTETAAN TARKKUUSPISTOOLI PARDINI Ostan Pardini .22 pienoispistoolin. Hinta max.400,- Tarvikelaukkuineen ja lippaineen. Ilmoittaja: Ossi Reini, ossi.t.reini@gmail.com, 040 7146563. Ilmoitus jätetty: 7.4.2020

OSTETAAN VASENKÄTINEN RIISTAMAALI ILMAKIVÄÄRI Ostetaan vasenkätinen riistamaali-ilmakivääri. Ilmoittaja: Kimmo Kautto, kautto.kimmo@gmail.com, 0405864131. Ilmoitus jätetty: 26.1.2020

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

90 VUOTTA

Jorma Ojala Oula 1.9.

85 VUOTTA

Matti Väylä TSA 25.5.

80 VUOTTA:

Keijo Vesanen HVA 12.5.

75 VUOTTA

Matti Lehto TSA 14.5.

70 VUOTTA

Timo Kurki ESF 9.5.

60 VUOTTA

Jaakko Pulkkinen TSA 16.6.

Simo Suutari SäSA 1.7.

Juha Aalto TSA 9.7.

50 VUOTTA

Karl Sandberg SäSA 11.5.

Jussi Raulisto SäSA 25.5.

Tuomas Valanne SäSA 3.6.

Kari Uuttu TSA 18.6.

Salar Siwaily TSA 1.7.

Ismo Salo SäSA 2.7.

Petri Nyström SäSA 3.7.

Tuomas Mäki TSA 6.7.

Jari Lehtinen TSA 11.7.

Urheilumpuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheilumpuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

”VESA TÖRNROOSIN kuolema oli raskas uutinen olympiavoittaja Satu Mäkelä-Nummelalle. Vaikka Törnroosin parantumaton sairaus oli ollut tiedossa jo pitkään, Mäkelä-Nummela halusi uskoa Törnroosin tavoin parempaan.

– Vesa oli positiivinen, erittäin huumorintajuinen ja valoisa ihminen, Mäkelä-Nummela kertoi kyynelten läpi.

– Monet naurut nauroimme yhdessä. Nyt yhteiset naurut on naurettu.” * Yle Urheilu 16.4.

Nokian Seudun Ampujille kehittämistukea

OPETUS- JA KULTTUURIMINISTERIÖ (OKM) on myöntänyt liikunta- ja urheiluseuroille yhteensä 3,5 miljoonaa euroa seuratoiminnan kehittämistukea. Yksi tuen saaneista seuroista oli Nokian Seudun Ampujat.

Nokian Seudun Ampujat (NoSA) sai 4000 euroa Nykyaikaa ja nuoria radalle -hankkeeseensa.

Seuratukea myönnettiin yhteensä 358 hankkeelle. Avustukset kohdistuvat 63 eri kuntaan. Seurojen yhteishankkeita on 30. Seuratoiminnan kehittämistuki on ministeriön vuosittain jakama avustus. Tuen avulla lisätään muun muassa lasten ja nuorten harrastusmahdollisuuksia.

Ruutilajien Kultahippufinaalit siirtyvät elokuulle

KORONAVIRUSTILANTEEN VUOKSI ruutilajien Kultahippufinaalien ajankohtaa Isovaskyrössä siirretään noin kuukaudella eteenpäin.

IMAS:n johtokunta on päättänyt Ampumaurheiluliiton nuorisovalioikunnan kanssa, että uusi kilpailupäivä on 22. elokuuta. Alkuperäinen päivämäärä oli 25. heinäkuuta.

Med sammanbitna blickar framåt. Våra skyttar håller blicken i framtiden och har inte slängt yxan i sjön trots att COVID-19 sätter käppar i hjulet.

COVID-19 ställer till det för s

Den stundande Corona-krisen har ändrat en hel del på säsongen för våra skyttar.

Träningsmöjligheterna har också påverkats och man lever i ovisshet. Helt handfallna har inte våra skyttar ändå blivit, vi har tagit ett snack med Raseborgs Skyttars rörligt målskyttar **Krister Holmberg** och **Niklas Hyvärinen**, Esbo Skytteförenings **Cristian Friman** (gevär) och Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** (gevär).

Av dessa så har Krister också haft lite andra motgångar. I mars opererade han sin axel. Krister hade en senbristning i sin vänstra axel som krävde operation. Nu ser han nog ändå framåt.

– Coronan har inte påverkat mig så värst mycket på ett personligt plan i och med min operation, men det har blivit en hel del arrangemangsändringar och stora omställningar, berättar Krister.

Kristers träning är rehabilitering nu.

–Jag ska börja rehabiliteringen nu när jag har blivit av med mitellan, berättade Krister i slutet av april.

Framtiden ser Krister ovisst på.

–Det börjar ju nog se mörkt ut för det här året, det är mycket FM-tävlingar i augusti hur går det med dem männe? Planen var lite att testa på att komma tillbaka på hemma-FM i Ingå i början av augusti. Får se hur det blir nu. Om man sen blir i skick skulle

det bli intressant att komma med till ett VM igen och sen har vi ju hemma EM i februari nästa år, konstaterar Krister.

Rörligt måls VM skulle ordnas i juni i år så Krister var uträknad från det redan på grund av sin skada, men nu är det alltså fullt möjligt för honom att delta i nästa år.

Niklas har fullt upp

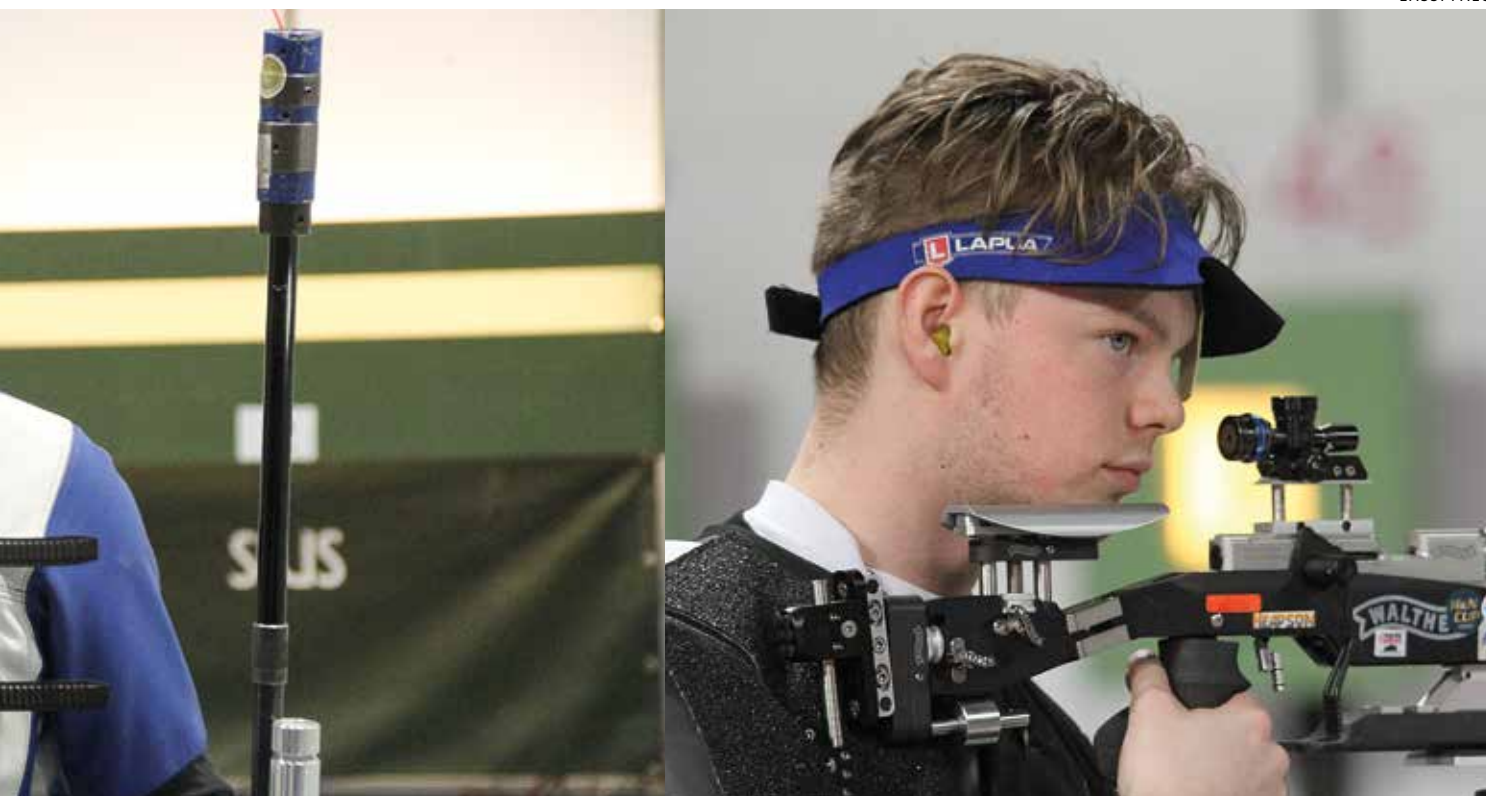
NIKLAS SATSADE fullt mot VM, men det blev en paus i den satsningen. Nu är det jor-

dbruk och hemmaträning som gäller.

–När allting stannade upp försvann motivationen lite, man saknar nog tävlingarna och att få mäta sig mot andra, konstaterar Niklas.

Träningsmängden har inte ändrat, men det har träningsplatsen.

–Jag har en gammal 10 meters bana hemma i garaget som jag nu tog i bruk igen, så jag har tränat mest där nu. Så det betyder att jag har bara tränat 10 meter det har inte

...len. Från vänster: Krister Holmberg, Niklas Hyvärinen, Sebastian Långström och i den nedre bilden: Cristian Friman.

skyttarna

blivit någon träning på 50 meter alls ännu, berättar Niklas.

Just nu har träningsmängden sjunkit lite, när han har haft händerna fulla med vårbruket hemma på gården i Snappertuna. Niklas har inte heller gett upp vad som gäller denna säsong.

–Inte har jag paketerat denna säsong ännu, jag väntar nog på att det skulle kunna vara några tävlingar ännu i slutet av sommaren eller på hösten. Annars så är följande huvudmål hemma EM i kisakallio i februari, VM skulle vara en mellanetapp till det, men nu blev de ju omvänt, säger Niklas och skrattar.

Cristian fortsätter som förut

CRISTIAN HADE sitt sikte satt på OS i Tokyo, som nu blev uppskjutet ett år. Siktet är fortfarande satt på samma tävlingar.

–Jag har nog inte påverkats så mycket av det här, jag kan inte gå på gym eller simma. Då har jag istället joggat och cyklat mera, berättar Cristian.

Cristians träning har annars också fortsatt i samma banor.

– Grenträningen har inte ändrat, jag har tränat i Åbo nu istället för Esbo.

Cristian förutspår också att det kan bli en tävlingslös sommar.

– Känns lite som att man inte kommer kunna få coronan under kontroll över sommaren, så jag tror att det mest kommer vara träning som gäller i sommar, förutspår Cristian.

Sebastian har torrtränat mera

SEBASTIANS april-månad har sett mycket annorlunda ut än vad han hade planerat, samtidigt har han hunnit göra lite andra saker än vanligt.

– Jag har nu haft lite svårt att hitta träningsplats för 50 meter eftersom det har varit svårt att få tillgång till banan i St. Michel där jag bor i dagens läge, berättar Sebastian.

Träningen har nu alltså varit upplagd på ett annat sätt på grund av coronan.

–Jag har gjort mycket mera torrträning och fysikträning, lite paus har jag också haft. Det har inneburit att jag har haft mera tid för jakt till exempel, konstaterar Sebastian.

Sebastian tar nu resten av året lite en dag i sänder.

–Jag väntar nu på att det ska gå tillbaka till det normala om det nu kommer att göra det, jag har inte satt upp några nya mål för i år, jag jobbar så bra det går, berättar Sebastian.

Siktet är nu inställt på nästa år.

–Jag satsar fullt nu på hemma EM i nästa år och förstås försöker jag knipa en plats till OS ännu, summerar Sebastian.

Livet fortsätter

LIKA SOM för oss alla andra så har också våra topp-skyttar påverkats av corona-krisen. De har ändå försökt göra det bästa av situationen, så som vi alla borde göra.

Håller er friska så ser vi vad för innehåll vi hittar på till nästa nummer. Ha det bra och ta hand om varandra! 🚰

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on practical-ammunnassa menestynyt 31-vuotias Kim Leppänen (Sibbo Skyttegille). Hänestä tuli isä huhtikuun alussa.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miten koronakevät ja ampumaurheilu ovat sopineet yhteen? Erinomaisesti, koska treenimetodini ovat etävoittoisia. Minulle koronan aiheuttamat muutokset ovat olleet minimaalisia.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Matkustusvuorokaudet ulkomaille ovat varmasti lähes nollassa? Näin on, koska kaikki on toistaiseksi peruttu. Saksassa ehkä kilpaillaan syksyllä, mutta veikkaan, että kausi oli tässä.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Miten ja kuinka paljon olet harjoitellut? Ihan normaalisti. Saattaa olla, että olen ensi vuonna paremmassa kunnossa kuin koskaan.

4 NELJÄS NALLITUS:

Miltä on tuntunut olla kotona ehkä enemmän kuin koskaan? Erinomaiselta, koska ihmiset eivät ole häirinneet eikä myöskään työ.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Miltä isyys on tuntunut? Se on jotain sanoin-kuvaamatonta ja mahtavaa!

6 KUUDES KUJEILEVA:

Sinulla on oma rakentamiseen erikoistunut yritys. Oletko tehnyt etätöitä? Olen tehnyt

kotikonttorissani töitä koko yritykseni ajan eli korona ei ole minuun vaikuttanut tässä asiassa.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millaisia urheilullisia tavoitteita sinulla on juuri nyt? Ensi vuoden MM-haulikkokilpailut ja niissä ykkössija.

8 KAHEKSAS KULTAHIPPU:

Miltä kilpailukalenterin "tyhjiö" on tuntunut? Urheilu on osa elämääni, josta on nyt yksi "mauste" eli kilpailut poissa. Se ei ole tyhjiö, vaikka tapaan vähemmän kavereita ja on vähemmän reissuja. Elämäni on yhtä täyteläistä kuin ennenkin.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Olet yksi Benellin kansainvälisen BeTeamin ampujista. Miten tiimi on pitänyt nyt yhteyttä toisiinsa? Meillä on salainen WhatsApp-ryhmä, jossa vaihdetaan ajatuksia ja kuulumisia.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä on ollut tai voisi olla tämän vuoden napakymppi? Tähän mennessä ehdottomasi pojan syntymä ja loppuvuoden osalta uusi onnellinen arki niin, että perhe, urheilu ja työ ovat tasapainossa!

LASSI PALO

Tasaisen varmasti kohti huippua

Teksti & kuva LASSI PALO

Satakunnan Ampujia edustava kivääriampuja **Riku Koskela**, 19, aloitti varusmiespalveluksensa Puolustusvoimien Urheilukoulussa viime lokakuussa. Hän sanoi tuolloin, että yksi hänen elämänsä ”tärkeimmistä ja varmasti myös ikimuistoisimmista vuosista” on alkamassa.

– Tästä vuodesta on paljon apua tulevaisuudessa. Harjoittelumahdollisuudet ovat hyvät, ja varusmiespalveluksen, treenien ja leirien rytmitys toimii. Siksi hain tänne, Koskela sanoi juuri ennen kuin meni portista sisään.

KOSKELA OLI tyytyväinen viime kauteensa, ja lähtökohdat uuteen olivat hyvät, koska pienoiskiväärissä hänen tulostasonsa nousi ja ilmakiväärissä tekniikkansa parani. Nuorukaisen kauden päätavoitteita olivat PM-, EM- ja MM-kilpailut, mutta koronaviruspandemian takia kaikki kilpailut on joko peruttu tai siirretty ensi vuoteen.

Odotusarvoja lisäsi se, että Koskela aloitti kauden hyvin, kun hän ampui maaliskuun alussa ”piekkarin” asentokilpailuissa 1180 pistettä Eskilstunassa.

Missä mennään nyt? Koskela vastasi kysymyksiin ja kuvattiin pääsiäisen aikaan.

KESÄN ARVOKILPAILUT ON PERUTTU, joten nyt suuntaan katseeni aikanaan

järjestettäviin arvokilpailuihin. Nyt voin muokata harjoitussuunnitelmaani siten, että on mahdollista vahvistaa jokaista osa-aluetta vuorollaan, sillä kilpailuihin valmistautuminen ei vie tilaa näiltä.

ODOTIN KAUESTA menestyksestä sekä ikimuistoisen värikästä monien tapahtumien vuoksi. Urheilukoulun leirejä ja harjoituksia olisi ollut runsaasti ja monia kansainvälisiä kilpailuja, joissa olisi voinut tulla onnistumisiakin hyvältä lupaavan kauden aloituksen vuoksi.

KEVÄÄN ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT olivat välitavoitteenani, mutta tulostulokuntoni ei osunut sinne. Pääpaino kauden 2020 tavoitteessa piti olla kesän arvokilpailut.

KILPAILUTAUKO ON hyvää aikaa keskittyä oheisharjoitteisiin ja rakentaa hyvää pohjakuntaa sitten aikanaan starttaavaa kisakautta varten. Mutta myös jää enemmän aikaa pitää huolta itselle tärkeistä muistakin asioista.

OLEN URHEILIJANA NYT SELLAISESSA VAIHEESSA, ETTÄ monet asiat ovat kehittyneet hyvälle tasolle ja ovat kunnossa. Enää mikään ei ole isoista asioista kiinni. Heikoimpia osa-alueita parantamalla, hienosäädöllä sekä keskittymällä siihen, että saan osaamiseni ulos oikeilla hetkillä, vievät uraani eteenpäin.

VAHVUUKSIANI OVAT analysointikyky, huolellisuus ja periksiantamattomuus sekä itse amunnassa hihna-asennot.

KIINNITÄN VALMENTAJIENI KANSSA ERITYISTÄ HUOMIOTA harjoittelun rytmitykseen ja siihen, että keskeneräiset asiat eivät jää roikkumaan.

AMMUN 10,9 PISTEEN TULOKSIA KILPAILUSSA KESKIMÄÄRIN mielikuvina monia, mutta käytännössä en ole pitänyt kirjaa.

PITKÄN AJAN TAVOITTEINANI OVAT aikuisten arvokilpailut, olympialaiset ja opiskelun/työelämän sekä urheilun yhdistäminen.

VIETÄN VAPAA-AIKAANI MIELUITEN metsällä ja läheisten kanssa.

URHEILUKOULU ON OLLUT mieleenpainuva uusien tuttavien ja kokemusten vuoksi, mutta hyvää aikaa oppia uusia asioita myös urheilussa.

HALUAN TULEVAISUUDESSA nähdä maailmaa missä kontekstissa tahansa ja päästä mukaan 300m lajeihin. 🛠️

Riku Koskela

- ✗ **SYNTYNYT:** 29.9.2000
- ✗ **KOTIPAIKKA:** Pori
- ✗ **SEURA:** Satakunnan Ampujat
- ✗ **VALMENTAJAT:** Sami Koskela ja Matti Sund
- ✗ **AMMATTI:** opiskelija
- ✗ **ASEET:** Walther Monotec -ilmakivääri, Walther KK500 -pienoiskivääri
- ✗ **VARUSTEET:** Kurt Thune
- ✗ **EDUSTI SUOMEA** Italian EM-kilpailuissa 2019, joissa sijoittui 11:nneksi poikien pienoiskiväärin makuun kilpailussa. Useita junioreiden SM-mitaleja.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
VIRALLINEN ASUTOIMITTAJA

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUJEN
VAHVA TOTEUTTAJA

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988